

Oznámení č.	Obsah	Strana
	III Přípravné akty	
	Výbor regionů	
	68. plenární zasedání ve dnech 13. a 14. února 2007	
2007/C 146/01	Stanovisko Výboru regionů – Plán politiky v oblasti legální migrace, boj proti ilegální imigraci, budoucnost evropských migračních sítí	1
2007/C 146/02	Stanovisko Výboru regionů – Bydlení a regionální politika	10
2007/C 146/03	Stanovisko Výboru regionů – Směrem k budoucí námořní politice Unie	19
2007/C 146/04	Stanovisko Výboru regionů – Evropský technologický institut	27
2007/C 146/05	Stanovisko Výboru regionů – Tematická strategie pro ochranu půdy	34
2007/C 146/06	Stanovisko Výboru regionů – Tematická strategie udržitelného používání pesticidů	48
2007/C 146/07	Stanovisko Výboru regionů – Evropská iniciativa pro transparentnost	53
2007/C 146/08	Stanovisko Výboru regionů – Směrem ke strategii EU o právech dítěte	58
2007/C 146/09	Stanovisko Výboru regionů – Překlenutí propasti v širokopásmovém připojení a akční plán „eGovernment“ v rámci iniciativy i2010	63
2007/C 146/10	Stanovisko Výboru regionů – Zvýšení účinnosti prezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek	69
2007/C 146/11	Stanovisko Výboru regionů – Financování růstu malých a středních podniků	73

2007/C 146/12	Stanovisko Výboru regionů – Účinnost a spravedlnost v evropských systémech vzdělávání a odborné přípravy a zavedení evropského rámce kvalifikací pro celoživotní vzdělávání	77
2007/C 146/13	Stanovisko Výboru regionů – Přezkum Bílé knihy Evropské komise o dopravě z roku 2001 v polovině období	85

III

(Přípravné akty)

VÝBOR REGIONŮ

68. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 13. A 14. ÚNORA 2007

Stanovisko Výboru regionů – Plán politiky v oblasti legální migrace, boj proti ilegální imigraci, budoucnost evropských migračních sítí

(2007/C 146/01)

VÝBOR REGIONŮ

- doporučuje stanovit společnou evropskou migrační politiku, která by umožnila větší spolupráci a koordinaci členských států s třetími zeměmi;
- naléhavě vyžaduje vytvoření finančního nástroje určeného obzvláště místům, jež byla označena jako hlavní centra imigrace, a dále tranzitním oblastem, jež musí čelit masivním příjezdům imigrantů, jako jsou Kanárské ostrovy, Ceuta, Lampedusa, Malta, Melilla a jih Itálie obecně, oblastem, kde masivní příliv imigrantů představuje nesmírně vážný problém;
- doporučuje přijmout veškerá nezbytná opatření k tomu, aby se skoncovalo s obchodováním lidmi a s mafiemi, které je provádějí, a požaduje, aby tento cíl byl vyzdvižen jakožto priorita EU a aby mu byly vyhrazeny náležité finanční prostředky. Zamezit ilegální imigraci a bojovat proti stínové ekonomice, která ji podporuje, má zásadní význam;
- zdůrazňuje důležitou úlohu místních a regionálních samospráv, jak pro jejich zkušenost a vztahy, které udržují se zeměmi původu, tak z důvodu prováděných opatření pro integraci imigrantů, hlavně v oblasti zdravotnictví (nejvýraznější položka veřejných výdajů), bydlení, školství a zaměstnanosti;
- navrhuje vytvořit mechanismus pro sledování stanovisek k imigraci určený k tomu, aby zajistil zastoupení Výboru podle případu buď prostřednictvím předsedy ústavní komise, či prostřednictvím zpravodajů pro různé návrhy Evropské komise v této oblasti. Mechanismus by umožnil aktivní účast Výboru na různých fázích legislativního procesu: a) v předlegislativní fázi (konzultace jakožto jedné ze zúčastněných stran, rozbor dopadu), b) ve fázi vyhodnocení politiky (výroční zprávy o migraci a integraci, každoroční fórum o integraci);

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na Zelenou knihu o budoucnosti Evropské migrační sítě (KOM(2005) 606 v konečném znění),

s ohledem na sdělení Komise Plán politiky v oblasti legální migrace (KOM(2005) 669 v konečném znění),

s ohledem na sdělení Komise o prioritách akcí boje proti nelegální imigraci ze třetích zemí (KOM(2006) 402 v konečném znění),

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 2. prosince 2005 konzultovat s ním toto téma, v souladu s prvním odstavcem článku 265 Smlouvy o založení Evropského společenství,

s ohledem na rozhodnutí předsednictva ze dne 25. dubna 2006 pověřit Komisi pro ústavní záležitosti, evropskou správu a prostor svobody, bezpečnosti a práva vypracováním stanoviska k tomuto tématu,

s ohledem na závěry předsednictví Evropské rady v Bruselu ve dnech 4. a 5. listopadu 2004 o evropském prostoru svobody, bezpečnosti a práva – Haagský program,

s ohledem na článek 63 Smlouvy o ES,

s ohledem na příručku o integraci vydanou Generálním ředitelstvím Evropské komise pro spravedlnost, svobodu a bezpečnost,

s ohledem na usnesení Evropského parlamentu o strategiích a prostředcích pro integraci přistěhovalců v Evropské unii (2006/2056(INI)),

s ohledem na usnesení Evropského parlamentu o vzájemných souvislostech rozvoje a migrace (2006/2056(INI)),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů „Prostor svobody, bezpečnosti a práva: úloha regionálních a místních orgánů při uskutečňování Haagského programu“, CdR 223/2004 v konečném znění, Úř. věst. C 231, 20.9.2005, s. 83-86,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o první výroční zprávě o migraci a integraci (KOM(2004) 508 v konečném znění), CdR 339/2004, Úř. věst. C 231, 20.9.2005, s. 46-50,

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu „Haagský program: deset priorit pro nadcházejících pět let – Partnerství pro evropskou obnovu týkající se svobody, bezpečnosti a práva“ (KOM(2005) 184 v konečném znění), sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu, kterým se zavádí rámcový program v oblasti bezpečnosti a ochrany svobod pro období 2007-2013, a sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu, kterým se zavádí rámcový program pro základní práva a spravedlnost pro období 2007-2013 (KOM(2005) 122 v konečném znění) – 2005/0037 (COD) – 2005/0038 (CNS) – 2005/0039 (CNS) – 2005/0040 (COD), CdR 122/2005, Úř. věst. C 192, 16.8.2005, s. 25-33,

s ohledem na své stanovisko CdR 51/2006 ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Společný program pro integraci – Rámec pro integraci státních příslušníků třetích zemí v Evropské unii“ (KOM(2005) 389 v konečném znění), sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Vzájemné souvislosti migrace a rozvoje: Některé konkrétní pokyny“ pro spolupráci mezi EU a rozvojovými zeměmi (KOM(2005) 390 v konečném znění) a na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o společných normách a postupech v členských státech při vrácení nelegálně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (KOM(2005) 391 v konečném znění), Úř. věst. C 206, 29.8.2005, s. 27-39,

s ohledem na svůj návrh stanoviska (CdR 233/2006 rev. 2) přijatý dne 29. listopadu 2006 Komisí pro ústavní záležitosti, evropskou správu a prostor svobody, bezpečnosti a práva (zpravodajka: paní Laura DE ESTEBAN MARTIN, generální ředitelka Madridské autonomní oblasti (Comunidad de Madrid) pro spolupráci se státem a pro evropské záležitosti (ES/ELS),

a vzhledem k těmto důvodům:

- 1) Evropa právě prožívá v oblasti migrace tak naléhavou situaci, jakou ještě v historii nikdy nezažila; vzhledem k tomu, že hlavním cílem tohoto fenoménu je vstup na evropské území, nejde o otázku, která se týká jen členských států a regionů, jež jsou hlavními cílovými oblastmi této imigrace, ale jde spíše o problém, jaký je třeba pojímat z širší perspektivy, na úrovni EU, členských států, zemí původu a tranzitních zemí, jež zdá se musí čelit novým výzvám, jaké postupně představují migrační pohyby včetně migračních pohybů obyvatelstva uvnitř EU; Haagský program přijatý Evropskou radou v listopadu roku 2004 již naznačuje pracovní program pro vytvoření společné imigrační politiky a řadí ji mezi priority Unie.
- 2) Chybějí důvěryhodné statistické údaje pro přesné vyhodnocení poměru legální a ilegální imigrace a migračních fenoménů obecně, a je tedy i nadále vhodné, aby evropská migrační síť pokračovala ve své práci, abychom měli k dispozici objektivní a srovnatelné informace s cílem podpořit společnou imigrační a azylovou politiku.
- 3) Na integraci imigrantů je třeba nahlížet z hlediska jejich zapojení do trhu práce a věnovat zvláštní pozornost ženám imigrantů, avšak zároveň je třeba i širší perspektivy, která zahrnuje mimo jiné oblast školství, kultury, sociální a politickou oblast.
- 4) Integrace je dvojsměrný proces, jenž spojuje na jedné straně vůli imigrantů integrovat se v hostitelské společnosti a jejich zodpovědnost při uskutečňování této vůle a na druhé straně vůli občanů EU přijmout zapojení těchto imigrantů. Ukazuje se, že k tomu, aby se pozitivně působilo na chování obou skupin, je nutná osvětová a výchovná činnost.
- 5) Místní a regionální samosprávy by z pozice přímých cílů této imigrace a jakožto hlavní představitelé při provádění integračních opatření (na profesní, kulturní, sociální a politické rovině či v rovině školství) měli hrát zásadní úlohu při vymezení imigrační politiky, aby byla zabezpečena účinná integrace imigrantů na úrovni, která je občanovi nejbližší.

přijal toto stanovisko na 68. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 13. a 14. února 2007 (jednání dne 13. února).

1. Hlediska a obecná doporučení Výboru regionů

mají jednostranná rozhodnutí, jež ztěžují zaujetí jednotného postoje;

Výbor regionů

1.1 **se domnívá** ve shodě se svými postoji vyjádřenými v dřívějších stanoviscích k navrácení ilegálních imigrantů a plnění Haagského programu ⁽¹⁾ na místní a regionální úrovni, že o imigraci je třeba uvažovat globálně, brát při tom do úvahy jasnou představu o nejdůležitějších krocích, jež je třeba podniknout v oblasti migrační politiky, a nevycházet z dílčích opatření. Je třeba vzít do úvahy všechny legislativní, operativní a hospodářské návrhy nezbytné až po poslední fázi procesu, jenž sestává z přijetí nezbytných opatření pro integraci všech imigrantů usazených v našich zemích a boje proti stínové ekonomice, která zcela jasně způsobuje a nese s sebou využívání imigrantů; Výbor **konstatuje**, že zločinecké skupiny přispívají k podpoře ilegální imigrace;

1.2 **zdůrazňuje**, že navzdory zvýšení migrace od 80. let a skutečnosti, že EU je cílem velkého počtu imigrantů z rozvojových zemí (jejich počet se v současnosti odhaduje na 40 milionů), neexistuje dosud společná evropská politika pro regulaci migračních toků, což je důvod, proč členské státy přijí-

1.3 **dále pozoruje**, že se nesmí čekat, až dojde k událostem, jež budou mít vážný dopad na oblast řízení migračních toků. Takové naléhavé situace by neměly být předchozí podmínkou k uzavření partnerských dohod;

1.4 **je toho názoru**, že partnerské dohody uzavřené s třetími zeměmi by měly zahrnovat politické, společensko-hospodářské a kulturní otázky, tak aby byla navozena vazba mezi imigrací a souvisejícím rozvojem, jak se doporučuje ve zprávě Evropského parlamentu o rozvoji a migraci ⁽²⁾;

1.5 **potvrzuje**, že kroky, které je třeba podniknout v první řadě, aby se zabránilo nekontrolovanému fenoménu migrace, jsou spolupráce na celkovém rozvoji prostřednictvím projektů vytvářejících pracovní příležitosti, vytvoření hospodářského a obchodního fóra, vytvoření sítě univerzit, založení fondů na úvěry malého rozsahu pro imigranty, zavedení opatření, jejichž cílem by bylo usnadnit spolupráci imigrantů na rozvoji jejich vlastní země, vytvořením infrastruktur, zvláště takových, jež jsou určeny k dodávkám pitné vody (42 % africké populace nemá přístup k pitné vodě), elektřiny (pouze 20 % má pravidelný

⁽¹⁾ CdR 242/2002 fin a CdR 223/2004 fin.

⁽²⁾ Zpráva Evropského parlamentu o vzájemných souvislostech rozvoje a migrace (A6-0210/2006).

přístup k elektrické síti), vybudování zdravotních středisek a škol. To vše s vědomím skutečnosti, že prioritou musí být spolupráce na posílení institucí; v zemích přijímajících rozvojovou pomoc je třeba realizovat celou řadu předběžných podmínek jako transparentnost správy a demokratizace struktur, jež jsou nezbytné, pokud chceme, aby příjem a zužitkování této pomoci byly účinné. Jde tedy celkově o podporu spíše kvalitativní než kvantitativní složky rozvojové spolupráce; je nanejvýš důležité zajistit vysokou úroveň transparentnosti při využití pomoci, tak aby se tato pomoc skutečně stala zdrojem rozvoje.

1.6 **zdůrazňuje** důležitou úlohu místních a regionálních samospráv, jak pro jejich zkušenost a vztahy, které udržují se zeměmi původu, tak z důvodu prováděných opatření pro integraci imigrantů, hlavně v oblasti zdravotnictví (nejvýraznější položka veřejných výdajů), bydlení, školství a zaměstnanosti. V rámci spolupráce se zeměmi původu uzavřely místní a regionální samosprávy mnoho dohod a projektů, z nichž by se měly zmínit hostitelské domy pro mladé, kteří se vracejí do své země, otevřené Madridskou autonomní oblastí v Maroku v rámci programu AENEAS;

1.7 **připomíná** prohlášení z páté konference parlamentů regionů hlavních měst EU, jež se sešly ve dnech 26. a 27. dubna 2006, během níž bylo uznáno, že tyto regiony tvoří díky své prosperitě a dynamice silné póly přitažlivosti pro občany třetích zemí při hledání nových vývojových perspektiv. Taktéž **se domnívá**, že je třeba zavést opatření, jež by umožnila zabránit masivnímu přílivu migrantů mimo legální cesty skrze letiště, přístavy či po zemi, a dále rozvinout náležitý způsob plánování vhodný k integraci těchto osob do jiných regionů našich zemí;

1.8 také **připomíná** postavení regionů hlavních měst, které sázejí na rozvoj společné evropské migrační politiky, jež by se celkově zabývala otázkami dotýkajícími se plné integrace imigrantů do společnosti. Pouze prostřednictvím integrace je budeme moci přimět ke sdílení hodnot demokratického soužití a dodržování lidských práv, které stojí za současnými politickými systémy v EU. V tomto Výbor smyslu poukazuje na důležitost rozvoje iniciativ, jež by imigrantům poskytly vzdělání týkající se jazyka či úředních jazyků a kultury hostitelské společnosti a daly jim pocit, že jsou pro ni důležité a že jsou spoluzodpovědní za její budoucnost;

1.9 **domnívá se**, že imigrace je výzvou pro všechny: všichni máme důležitou úlohu, od správy na evropské, národní, regionální a místní úrovni až po evropského občana a samy imigranty. Je to jediný způsob, jak vyřešit problémy, které imigrace přináší, a jak obrátit v prospěch všech, včetně zemí původu, příležitosti, které nabízí;

1.10 **domnívá se** tedy, že je nezbytné zlepšit spolupráci:

a) mezi administrativami;

b) se sociálními partnery;

c) s podniky (sociální odpovědnost podniků);

d) se sdruženími imigrantů;

1.11 **doporučuje** následující:

a) zvýšenou spolupráci a koordinaci mezi osobami odpovědnými za migraci a těmi, kteří řídí rozvojovou spolupráci v každém členském státě;

b) podporu společného rozvoje jakožto prostředku k využití potenciálu, jaký představují společenství imigrantů usazených v zemích Unie pro rozvoj zemí původu; v tomto směru považuje za nezbytné usnadnit převody finančních prostředků imigrantů do zemí jejich původu tak, že se zlevní a budou procházet skrze oficiální převodní mechanismy;

1.12 **žádá** Komisi a členské státy, aby zavedly politiku určenou k nasměrování převodů finančních prostředků imigrantů v podobě produktivních investic do zemí původu a usnadnily přístup imigrantů k půjčkám malého rozsahu. V tomto směru zdůrazňuje, že by bylo vhodné směřovat tyto převody tak, aby byly spojeny s investicemi uskutečňovanými prostřednictvím fondů rozvojové spolupráce. Dále doporučuje zavést povinnost používat smazaný dluh k uskutečnění produktivních investic, jež mohou být spojeny s výše uvedenými převody, tak aby se investiční operace ekonomiky imigrantů do těchto projektů jevila jako pro ně nejvýhodnější volba;

1.13 **žádá** v tomto duchu, aby byl vytvořen záruční fond, který by zabezpečil zachování mikroprojektů a maximalizoval jejich dopad na rozvoj, a podporuje vytvoření hospodářského a obchodního fóra, jakož i vytvoření sítě, která by sestávala z odborníků pocházejících z Evropské unie a rozvojových zemí;

1.14 **žádá** členské státy, aby se přidaly k místním a regionálním samosprávám při vypracovávání migračních politik a nastolení hotových národních plánů pro integraci a zaměstnanost, jakmile budou opatření nezbytná pro jejich provedení zavedena do praxe na místní a regionální úrovni;

1.15 **naléhavě vyžaduje** vytvoření finančního nástroje určeného obzvláště místům, jež byla označena jako hlavní centra imigrace, a dále tranzitním oblastem, jež musí čelit masivním příjezdům imigrantů, jako jsou Kanárské ostrovy, Ceuta, Lampedusa, Malta, Melilla, a jih Itálie obecně, oblastem, kde masivní příliv imigrantů představuje nesmírně vážný problém z důvodu chybějících prostředků na to, aby se imigrantům mohlo dostat náležitého lidského zacházení. Je na místě připomenout, že rozdíl v příjmech na obou stranách jižní hranice EU je na celém světě nejpropastnější;

1.16 Žádá EU a členské státy, aby si uvědomily výjimečnost fenoménu masivní ilegální imigrace, která se do EU dostává přes pobřeží jejich ostrovních oblastí, a humanitární tragédii, ke které při tom dochází, jako i její dopad na bezpečnost a soudržnost evropského území. EU musí využít potenciálu svých přímořských regionů k tomu, aby se staly základem pro rozvoj vzájemně prospěšných vztahů s třetími zeměmi.

1.17 **se domnívá v** souladu s tím, co vyjádřil ve svých předchozích stanoviscích k tématům slučování rodin, plnění Haagského programu na regionální a místní úrovni a k zelené knize týkající se politiky navrácení rezidentů v nezákonném postavení, a v duchu toho, co vyhlásil Evropský parlament ve své zprávě o rozvoji a migraci (³), totiž že je třeba stanovit opatření určená ke zvýšení právní jistoty v otázkách migrace, a to v různých oblastech:

- a) dbát na správnou transpozici a účinné uplatňování stávajících směrnic;
- b) zprůhlednit předpisy, zvláště pokud jde o podmínky přístupu ke statutu rezidenta;
- c) přesně vymezit podmínky, jaké musí imigranti splnit, aby měli právo na sloučení rodin;

1.18 **doporučuje v** logice toho, co již doporučil v předchozím stanovisku k Zelené knize o politice Společenství ve věci navrácení osob s nelegálním pobytem (⁴), zavést opatření usilující o podporu dobrovolného návratu a dát tomuto řešení přednost před návratem nuceným. Bylo by vhodné uvažovat o podnětech k tomu, aby potenciální imigranti zůstali ve své zemi. V případě nuceného návratu je třeba věnovat obzvláštní pozornost kategoriím ohrožených osob. V každém případě je nezbytné spolupracovat s jejich zeměmi původu;

1.19 **připomíná**, že ve shodě s mezinárodními úmluvami týkajícími se dětí je ve vyšším zájmu dítěte, aby pokud možno vyrůstalo ve svém rodinném kruhu. Pomoc je třeba poskytnout zemím původu, kde je třeba děti vzdělávat a odborně připravovat tak, aby našly práci tam, v blízkosti svých rodin. Úmluva o právech dítěte tedy nutí státy bojovat proti nelegálnímu přesunu do jiných zemí.

1.20 **Výbor si přeje**, aby řízení Evropského fondu pro integraci vzalo do úvahy specifické požadavky místních a regionálních samospráv, a **podporuje** účast samospráv na vyjednávání národních programů, stejně jako příslušných operačních programů;

(³) CdR 243/2002 fin; CdR 242/2002 fin; CdR 223/2004 fin. Zpráva Evropského parlamentu o rozvoji a migraci (A6-0210/2006).

(⁴) CdR 242/2002 fin.

1.21 **žádá** také Komisi v duchu zprávy Evropského parlamentu o rozvoji a migraci, aby připravila finanční nástroje nezbytné k integraci imigrantů do politického a společenského života v hostitelské zemi prostřednictvím jazykového, kulturního a občanského vzdělávání, aniž by bylo dotčeno nezbytné zachování jejich identity. Dále rovněž zdůrazňuje, že je třeba zohlednit specifické problémy s integrací potomků (dětí a vnoučat) imigrantů;

1.22 **zdůrazňuje** zejména oblast vzdělávání jakožto politiku, která nejvíce usnadňuje integraci, neboť víme, že míra úspěšnosti imigrantů ve škole je hrozivě nízká pod hranicí úspěšnosti ostatních občanů EU; **připomíná**, že je nezbytné vytvořit nástroje nezbytné pro zapojení imigrantů do školského systému a trhu práce. Proto navrhuje:

- a) vytvořit specifický finanční nástroj určený na řešení konkrétních potíží imigrantů v oblasti školství;
- b) přijmout opatření, která by usnadnila uznávání a nostrifikaci diplomů a odborných schopností imigrantů získaných v jejich zemích původu obecně; to by usnadnilo jejich zapojení do trhu práce;
- c) realizovat programy přípravy na zaměstnání zaměřené zvláště na pracující pocházející ze zemí, kde není příliš rozvíjeno odborné vzdělávání a kvalifikovaná pracovní síla;

1.23 **domnívá se, že** ve shodě s tím, co uvádí Komise ve své příručce o integraci, **je důležité**:

- a) zavést programy umožňující imigrantům naučit se náležitě jazyk hostitelské země; tyto kurzy musí být povinné přinejmenším na základní úrovni;
- b) vytvořit a podporovat kurzy občanské výchovy, reálií a obecně kurzy sociální integrace a poznávání občanských hodnot hostitelské společnosti; tyto kurzy by mohly být vyučovány v mateřské řeči imigrantů, především proto, aby imigranti mohli lépe porozumět obsahu, když neovládají jazyk hostitelské země; to však nesmí v žádném případě zbrzdit či paralyzovat integrační proces ani vést k předpokládání znalosti jazyka a kultury hostitelské země;

- c) co nejvíce usnadnit uskutečnění těchto kurzů a počítat s možnostmi, jako jsou e-learning, dálkové kurzy, jistá časová flexibilita výuky, kurzy „na poloviční úvazek“ atd., aby se tak zvýšila receptivita; je též důležité vyškolit jedince, kteří budou ve styku s imigranty, aby mohli řešit jejich problémy;
- d) podporovat imigranty ve snaze učít děti jejich mateřskému jazyku, aby chybějící jazykové znalosti později nebyly překážkou pro návrat imigrantů do země původu.

2. Sdělení Plán politiky v oblasti legální migrace (KOM (2005) 669 v konečném znění)

Výbor regionů

2.1 **se domnívá**, že pokud jde o legální migraci, ti, kdo emigrují z důvodu svých schopností, jsou právě ti, kdo mohou podpořit rozvoj své země původu;

2.2 **je toho názoru**, že je třeba vzít do úvahy únik mozků, jak bylo zdůrazněno ve stanovisku k návrhu směrnice Rady o podmínkách pro vstup a pobyt občanů třetích zemí za účelem studia, odborného vzdělávání či výkonu dobrovolnické činnosti⁽³⁾. Je tedy třeba podpořit možnosti, jaké tito občané nabízejí našim ekonomikám, je jim též třeba usnadnit návrat do země původu, aby tam mohli podpořit růst, a dát jim možnost znovu se vrátit, aby pokračovali ve svém vzdělávání či je dokončili. Byl by tak vytvořen proud zkušeností a výhod pro zemi původu a současně pro hostitelskou zemi;

2.3 **domnívá se**, že kruhová migrace představuje důležitý přínos pro posílení pozitivního příspěvku migrací k rozvoji;

2.4 **podporuje** hlavní cíl Komise, jakým je zaručit společný právní rámec pro všechny občany třetích zemí přijaté v některém členském státě a mající legální zaměstnání. Zvláště zdůrazňuje, že by měla být současně projednána otázka uznávání a nostrifikace diplomů a dalších odborných kvalifikací, aby se zabránilo tomu, že migranti zastávají místa, jež jsou pod úrovní jejich schopností;

2.5 **zdůrazňuje**, že je důležité zabezpečit přístup k pracovním místům, aby se tak umožnila integrace imigrantů, a poukazuje na existující kontrast mezi zjednodušujícím přístupem, zaměřeným pouze na nezbytnost přijmout větší počet imigrantů a jednoduše legalizovat pracovní sílu, oproti úsilí na regionální a místní úrovni bojovat s vyloučením, marginalizací a xenofobií. Dále je důležité zavést opatření pro zabezpečení zapojení žen, jejichž pouto s dětmi je pro integraci rodin zásadní;

2.6 **je toho názoru**, že legální migrace musí brát do úvahy sloučení rodin jakožto jednu z hlavních zásad pro sociální integraci imigrantů, neboť jinak by tato strategie byla neúplná. Sloučení rodin je třeba jakožto urychlující proces integrace povzbudit, avšak omezit na rodinný kruh složený z rodičů, dětí a prarodičů;

2.7 **zdůrazňuje v** tomto směru obavy místních a regionálních samospráv z rozsahu tohoto problému, neboť je pravda, že ženy jsou vystaveny dvojí diskriminaci založené jak na jejich údělu žen, tak na etnickém původu. V tomto směru Výbor žádá Komisi a členské státy, aby posílily dialog se zeměmi původu za účelem podpory práv žen a rovnosti pohlaví;

2.8 **podporuje** úvahy Komise týkající se sezónních pracujících a domnívá se, že je nezbytné vypracovat příznivější předpisy v oblasti mobility sezónní pracovní síly. Je však třeba zabránit tomu, aby se sezónní práce stala řečištěm nedovolené migrace. Jedním z prostředků, jak tomu zabránit, by bylo zařazení sezónní práce mezi projekty spolupráce se zeměmi původu, tak aby byli pracující po skončení sezónní práce povzbuzeni k návratu do své země původu, aby tam pokračovali s prací v rámci daného projektu spolupráce. V rámci těchto projektů spolupráce by bylo dále možné povzbudit příchod sezónních pracujících nejen ze zeměpisně blízkých oblastí, ale také ze vzdálenějších zemí, jako jsou země Latinské Ameriky, a využít tak současného snížení cestovních nákladů;

2.9 **soudí v** souladu s Komisí, že je zásadní, aby se zlepšilo získávání údajů za účelem náležitého vypracování evropské migrační politiky. Tato politika musí v každém případě vyhovovat rozhodujícímu kritériu pro přijímání imigrantů, jakým jsou potřeby trhu práce. Ostatně je nepřijatelné, aby 90 procent imigrantů bylo předtím, než budou legalizováni, nelegálních;

2.10 **těší** vůle Evropské komise vyjádřená v tomto dokumentu posílit v tomto směru úlohu evropského portálu pro pracovní mobilitu, který na internetu nabízí informace o síti spolupráce EURES (Evropské služby zaměstnanosti). Jejím cílem je poskytovat informační a poradenský servis a zajišťovat nabídku volných pracovních míst (vyhledávání pracovních míst) pro pracující a zaměstnavatele a informovat uchazeče o mobilitu o pracovních příležitostech a životních a pracovních podmínkách v evropském hospodářském prostoru, radit jim a pomáhat s výběrem a současně také pomáhat zaměstnavatelům, kteří si přejí zaměstnat pracující z jiných zemí. VR by mohl v této souvislosti přispět tím, že by Komisi předal informaci o internetových stránkách spravovaných místními a regionálními samosprávami. Ty by mohly představovat pro všechny zúčastněné strany důležitý informační zdroj⁽⁴⁾;

⁽³⁾ CdR 2/2003 fin.

⁽⁴⁾ KOM(2005) 669, odst. 3.1.

2.11 **podporuje** myšlenku Evropské komise, že Evropa musí být přitažlivá pro kvalifikované pracující, nejlepší studenty a vědce. V případě studentů je dále třeba umožnit jim pracovat během jejich studia (ač v některých členských státech je tomu nyní naopak), neboť jim to může pomoci při přechodu na trh práce. Bylo by zajímavé vytvořit specifické programy pro mobilitu zahraničních studentů, jak se obecně v EU činí prostřednictvím tak úspěšných zkušeností, jako jsou programy Erasmus či Leonardo da Vinci, aby se zamezilo úniku mozků a usnadnilo se vzdělávání tohoto lidského kapitálu, neocenitelného pro země původu;

2.12 **je příznivě nakloněn** myšlence, aby byla prozkoumána možnost udělovat v jistých konkrétních případech současně povolení k pobytu a pracovní povolení, čímž by se vyhnulo některým krokům a zvýšila by se kontrola; taktéž navrhuje, aby v celé Unii podléhala pracovní povolení a povolení k pobytu homologaci.

2.13 **zdůrazňuje** tvrzení Evropské komise, podle něž imigrace není řešením problému stárnutí evropské populace, ale pouze nástrojem, který problém populačního deficitu v Evropě zmírňuje, avšak neřeší;

2.14 **vítá**, jakou důležitost přikládá ve svém sdělení Evropská komise spolupráci se zeměmi původu a že podporuje posílení stávajících finančních nástrojů souvisejících s imigrací a vytváří další specifické nástroje;

2.15 **si všímá**, že v rámci vnitřního uspořádání jsou místní a regionální samosprávy na základě svých správních pravomocí přímo vystaveny otázkám imigrace. Proto **zdůrazňuje**, že mohou přinést důležitou přidanou hodnotu činností a rozhovorům, jejichž cílem je výměna zkušeností, které Evropská komise plánuje na rok 2007 v oblasti zvyšování obecného povědomí, informovanosti a odborné přípravy (⁷);

2.16 **navrhuje** Komisi, že přispěje k provedení analýzy dopadu, o níž Komise vyhlásila, že ji chce provést předtím, než přednese konkrétní návrhy v otázce legální migrace, a přispěje též k systematickému konzultování místních a regionálních orgánů (⁸).

3. Sdělení Komise o prioritách akcí boje proti nelegální imigraci ze třetích zemí (KOM(2006) 402 v konečném znění)

Výbor regionů

3.1 **podporuje** zejména nezbytnou spolupráci se třetími zeměmi, aby se zabránilo nelegální imigraci, a připojuje se v tomto smyslu k rozhodnutí Evropské rady ze dne 15. a 16. prosince 2005 přidělit 3 % z evropského nástroje

sousedství a partnerství na růst finanční pomoci v oblastech přímo či nepřímo spojených s imigrací;

3.2 **domnívá se**, že je nezbytné podpořit uzavírání partnerských dohod se zeměmi, odkud imigrace pochází, a že tyto dohody budou muset předjímat možné naléhavé migrační a humanitární situace a obsahovat dohody o spolupráci v oblastech jako boj proti nelegální imigraci, odmítnutí a navrácení nelegálních imigrantů do země původu, rozvojová spolupráce a vytváření pracovních příležitostí pro domorodé obyvatele těchto zemí;

3.3 **je toho názoru, že je zásadní**, aby se vytvořily informační zdroje o imigraci, které by byly k dispozici v zemích původu, informace o rozsahu imigrace, platných předpisech a možnostech jejího usměrňování legálními cestami;

3.4 **podporuje** návrh Komise, aby byl vytvořen mechanismus, který by umožnil poskytnout rychlou pomoc členskému státu v situaci, kdy je vystaven silnému tlaku na vnějších hranicích; **žádá** Radu, aby Komisi poskytla dostatečné prostředky k jeho náležitému vypracování.

3.5 **zdůrazňuje**, že jak bylo zmíněno v dokumentu předloženém Komisí, je nezbytné skoncovat s obchodováním s lidmi a s mafiemi, jež je provozují, a žádá, aby byla tato otázka povýšena mezi priority EU a byly na ni vyčleněny náležité finanční prostředky. Je třeba si uvědomit rozsah lidské tragédie, o jakou se zde jedná: podle statistik nejruznějších mezinárodních organizací každý třetí imigrant cestou do cílové země zemře;

3.6 **upozorňuje** na skutečnost, že v souvislosti s výše uvedeným je třeba zabránit tomu, aby evropské země nepověřovaly řízením návratu imigrantů země sousední, které dostatečně nerespektují lidská práva; měl by se tak zajistit maximální dohled na tato práva;

3.7 **zdůrazňuje**, že v tomto směru musí evropská strategie pro zaměstnanost a obecné směrnice vybízet k legální zaměstnanosti prostřednictvím opatření, jako jsou snížení vedlejších nákladů na pracovní sílu a snížení daňové zátěže pracujících s nízkým výdělkem či málo kvalifikované zaměstnance, což jsou jevy, jež mohou odradit od nehlášené pracovní činnosti a následného zaměstnávání nelegálních imigrantů. Tato opatření usilující o flexibilitu trhu práce musí podpořit legální zaměstnávání imigrantů;

3.8 **podporuje**, aby byly posíleny informační kampaně o výhodách legální migrace a nebezpečích ilegální imigrace, jakož i návrh Komise, aby byla v roce 2007 vypracována studie o stávajících postupech a účincích regularizace v členských státech, která by sloužila jako základ pro další jednání a k vytvoření společného právního rámce pro regularizaci na evropské úrovni;

(⁷) KOM(2005) 669, odst. 3.1.

(⁸) KOM(2005) 669, Příloha I.

3.9 **domnívá se**, že je nezbytné, aby diplomatická zastupitelství členských států spolu se zpravodajskými útvary byly koordinovány na úrovni Společenství, aby bylo možno ve spolupráci s příslušnými místními úřady najít a potírat zločinecké organizace, které se věnují ilegální přepravě imigrantů.

4. Zelená kniha o budoucnosti Evropské migrační sítě (KOM(2005) 606 v konečném znění)

Výbor regionů

4.1 **souhlasí s** posláním budoucí migrační sítě, jež spočívá v tom, aby se Společenství, členskými státy i široké veřejnosti poskytovaly objektivní, důvěryhodné a srovnatelné údaje týkající se azylu a migrace, a **podporuje** myšlenku, aby byly přístupné široké veřejnosti, s výjimkou informací, které by byly považovány za důvěrné, vždy ve shodě s agenturami na ochranu dat;

4.2 **se připojuje k názoru**, aby konkrétním získáváním údajů a jejich rozbořením, výzkumnými pracemi, vydáváním stanovisek a doporučení a informačními kampaněmi byla pověřena jediná organizace, neboť takovéto soustředění představuje výraznou úsporu a usnadňuje koordinaci;

4.3 **přidává k předchozím posláním** Evropské migrační sítě úlohu koordinovat transponování přijaté legislativy Společenství v jednotlivých zemích;

4.4 za účelem zabezpečení úzké spolupráce mezi zúčastněnými stranami a orgány zodpovědnými za získávání informací **navrhuje** ve shodě s Evropským parlamentem⁽⁹⁾, aby byla v jejich rámci vytvořena kontaktní místa a aby bylo využito internetové stránky, na niž by měli přístup pouze uživatelé, kteří by o to měli zájem, a specialisté. Taktéž bude třeba vazeb mezi národními a mezinárodními organizacemi pověřenými těmito otázkami. Pro řešení problémů musí nalézt způsoby, jak spolupracovat;

4.5 pokud jde o strukturu sítě, Výbor **radí**, aby se využilo první možnosti, tedy sítě spadající pod Komisi, neboť Komise usnadňuje kontrolu, koordinaci a vztah s ostatními evropskými institucemi. Pokud jde o funkci národních kontrolních míst, jde o národní představitele, kteří se musí postarat o sběr dat a rozbor problémů. Úlohou kontrolních míst by měl být sběr a analýza (je-li to možné) údajů a jejich přenos do sítě a národním aktérům v souladu s národními ustanoveními o úkolech a činnostech kontrolního místa. Jejich status by měl zaručit nezávislost na vládě jednotlivých zemí a jejich struktura by měla zahrnovat regiony a místní samosprávy. V každém případě je třeba zabezpečit plynulé předávání informací.

4.6 **je toho názoru, že je zásadní** prostřednictvím této sítě:

- zvýšit informovanost především v souvislosti s trhem práce;
- zlepšit statistické informace díky lepší koordinaci prostřednictvím evropské migrační sítě;
- sjednotit metodiky statistických výpočtů, aby bylo možné srovnávat a koordinovat;

5. Druhá zpráva o migraci a integraci

5.1 **považuje** za nezbytné podpořit vypracovávání výročních zpráv v otázce imigrace a rozvoje, které by poskytly číselné údaje, jež by umožnily imigraci plánovat a zavést vhodnou migrační politiku. Nelze plánovat veřejnou politiku bez dostatečných informací, což v této oblasti platí ještě více než jinde;

5.2 vřele **doporučuje** podporovat výměnu informací prostřednictvím stávajících sítí a budoucí evropské migrační sítě jednak mezi členskými zeměmi, jednak mezi členskými zeměmi a regionálními a místními samosprávami. Všichni dotčení účastníci musí mít přístup k co možná nejvíce informacím;

5.3 **zdůrazňuje**, že jakákoli myšlenka, která by se měla konkretizovat, by měla být součástí nějakého programu a že každý program či legislativa, kterou bychom si přáli vypracovat, by měly být předmětem pozdějšího vyhodnocení, aby se tak stanovila užitečnost a to, zda šlo o správné či špatné řízení. Výbor tedy vítá návrh Komise vypracovat hodnotící výroční zprávu o migraci a integraci;

5.4 **podporuje** návrh Komise na vytvoření každoročního fóra o integraci, které by shromažďovalo experty, imigranty, zodpovědné pracovníky veřejné správy, a to jak z regionální a místní úrovně, tak obecně všechny dotčené činitele, aby si zúčastnění mohli vyměnit osvědčené postupy a následně mohli dosáhnout uskutečnitelných závěrů. Výbor se domnívá, že výměna nejosvědčenějších postupů má zásadní význam, neboť umožňuje územním samosprávám poskytnout konkrétní příspěvek pro další pokrok a pro uznání výsledků dosud používaných politik v této oblasti. V každém případě bude třeba použít nezbytné prostředky k získání rozsáhlých a přesných údajů o fenoménu migrace, jež budou vzaty do úvahy pro uskutečnění těchto politik. Na tomto fóru by se měly brát do úvahy výroční zprávy. Je důležité, aby stále existoval mezi všemi dotčenými stranami kontakt;

6. Závěry

6.1 **doporučuje** stanovit společnou evropskou migrační politiku, která by umožnila větší spolupráci a koordinaci členských států s třetími zeměmi;

⁽⁹⁾ Zpráva o návrhu rozhodnutí Rady o zavedení postupu vzájemného informování o opatřeních členských států v oblastech azylu a imigrace (KOM(2005) 0480 – C6-0335/2005 – 2005/0204 (CNS)).

6.2 pro náležité vypracování evropské imigrační politiky a kontrolu migračních toků **pokládá** za zásadní zlepšit množství a kvalitu údajů, jež jsou k dispozici, a poznat potřeby pracovního trhu;

6.3 **doporučuje** podporovat společný rozvoj jako způsob, kterak využít potenciálu, jaký představují společenství imigrantů usazených v zemích Unie pro rozvoj své země původu, a **doporučuje** zabývat se dalšími možnými kreativními způsoby, jak usměrnit legální imigraci, které by odstranily existující překážky pro najímání imigrantů v zemi původu;

6.4 **doporučuje** přijmout veškerá nezbytná opatření k tomu, aby se skoncovalo s obchodováním lidmi a s mafiemi, které je provádějí, a požaduje, aby tento cíl byl vyzdvižen jakožto priorita EU a aby mu byly vyhrazeny náležitě finanční prostředky. Zamezit ilegální imigraci a bojovat proti stínové ekonomice, která ji podporuje, má zásadní význam;

6.5 znovu **potvrzuje**, že na vnitřní úrovni jsou na základě svých správních pravomocí regionální a místní samosprávy přímo konfrontovány s otázkami imigrace, a proto **navrhuje** vytvořit mechanismus pro sledování stanovisek k imigraci určený k tomu, aby zajistil zastoupení Výboru podle případu buď prostřednictvím předsedy ústavní komise či prostřednictvím zpravodajů pro různé návrhy Evropské komise v této oblasti. Mechanismus by umožnil aktivní účast Výboru na různých fázích legislativního procesu:

a) v předlegislativní fázi (konzultace jakožto jedné ze zúčastněných stran, rozbor dopadu),

b) ve fázi vyhodnocení politiky (výroční zprávy o migraci a integraci, každoroční fórum o integraci);

6.6 **požaduje** tedy jejich zastoupení ve formálních i neformálních pracovních skupinách Komise pro migrační politiku. **Věří**, že sledování umožní komisi využít zkušeností místních a regionálních samospráv z terénu v otázce imigrace;

6.7 **požaduje**, aby byly do struktury evropské migrační sítě zahrnuty regiony a místní samosprávné celky;

6.8 **požaduje** jejich příspěvek v souvislosti s webovým portálem o imigraci, který chce vytvořit Komise; měly by ji upozornit na webové portály ve správě místních a regionálních úřadů, jež mohou být na základě svého významu důležitými zdroji informací pro všechny zúčastněné strany;

6.9 **požaduje**, aby byly posíleny stávající právní a finanční nástroje a vytvořen nástroj nový, specificky zaměřený na integraci prostřednictvím vzdělání jak čerstvě příchozích imigrantů, tak jejich potomků (děti a vnoučat);

6.10 VR navrhuje uspořádat první vrcholnou schůzku na téma „Úloha evropských regionů při řízení migračních toků“ s cílem umožnit výměnu názorů a zkušeností mezi regiony v této oblasti.

V Bruselu dne 13. února 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů – Bydlení a regionální politika

(2007/C 146/02)

- Bydlení neznamená pouze cihly a maltu, ale týká se i oblastí a společenství, v nichž žijeme. Řešení bytové otázky znamená usilovat o bezpečnější, čistší a zelenější oblasti našich měst a regionů, v nichž lidé mohou rozvíjet svůj život a vzájemné vztahy. Bytové otázky se týkají i přístupu k zaměstnání, dopravě a službám a vytváření velmi kvalitního životního prostředí. Ačkoli bydlení není oblastí konkrétní pravomoci Evropské unie, má mnoho politik EU na otázky bydlení přímý či nepřímý účinek. Patří k nim politiky týkající se životního prostředí ve městech, energetické účinnosti, obnovitelných energií, nepříznivého působení hluku, zdraví, ale rovněž dotvoření vnitřního trhu služeb a politika hospodářské soutěže.
- Nové členské státy mohou využít až 3 % přidělu na příslušné operační programy nebo 2 % celkového přidělu na bydlení z EFRR. Stanovisko obsahuje praktické rady a příklady osvědčených postupů z celé EU s cílem podpořit tyto výdaje. Jeho součástí jsou i myšlenky na optimalizaci fyzického vztahu mezi krajinou a budovami, byty, pracovními místy a místními službami, energetickou účinností a udržitelným rozvojem, a na zamezení vzniku ghatt v obytných oblastech.
- Všechny členské státy se mohou zabývat úlohou odborného vzdělávání při budování udržitelných společenství. Odborné vzdělávání místních obyvatel v kvalifikaci, kterou potřebují ke zlepšení obytných oblastí, rozvoji zeleně a zlepšení energetické účinnosti, může být řešením pro problematické čtvrti a vytvořit nový zdroj zaměstnanosti.

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na dopis Evropského parlamentu ze dne 28. září 2006, který žádá Výbor regionů, aby v souladu s čl. 265 odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství vypracoval stanovisko k tématu Bydlení a regionální politika;

s ohledem na rozhodnutí svého předsedy ze dne 20. listopadu 2006, kterým Komisi pro politiku územní soudržnosti uložil, aby vypracovala stanovisko k tomuto tématu;

s ohledem na návrh zprávy Evropského parlamentu k tématu Bydlení a regionální politika (2006/2108 (INI)) (zpravodaj: Andria ALFONSO (IT/ALDE));

s ohledem na své stanovisko k tématu Politika soudržnosti a města: přínos měst a aglomerací pro růst a zaměstnanost v regionech, CdR 38/2006 fin;

s ohledem na závěry neformálního zasedání Rady ministrů o udržitelných společenstvích, které se konalo ve dnech 6. a 7. prosince 2005 v Bristolu;

s ohledem na sdělení Evropské komise Politika soudržnosti a města: přínos měst a aglomerací pro růst a zaměstnanost v regionech;

s ohledem na návrh Evropské charty bydlení pracovní skupiny URBAN Evropského parlamentu;

s ohledem na svůj návrh stanoviska (CdR 345/2006 rev. 1) přijatý dne 11. prosince 2006 Komisí pro politiku územní soudržnosti (zpravodajka: paní Flo CLUCAS (Spojené království/ALDE), (členka Rady města Liverpool));

Vzhledem k těmto důvodům:

1. Výsledek kompromisu hlavních představitelů vlád v prosinci 2005, ve kterém bylo bydlení označeno za oprávněný náklad v rámci strukturálních fondů pouze pro nové členské státy v omezeném poměru podle nařízení o EFRR (článek 7.2): 3 % přidělu na příslušné operační programy nebo 2 % celkového přidělu z EFRR. Výdaje jsou rovněž omezeny na bytové domy a sociální bydlení a musí být vynakládány v rámci programů rozvoje měst. Nové nástroje vytvořené v rámci strukturálních fondů na základě spolupráce Komise a EIB, například JESSICA, které umožní financování projektů v širším rámci rozvoje měst.
2. Skutečnost, že bydlení není oblastí konkrétní pravomoci Evropské unie, ale mnoho politik má na otázky bydlení přímý či nepřímý účinek. Patří k nim zejména politiky týkající se životního prostředí ve městech, energetické účinnosti, obnovitelných energií, nepříznivého působení hluku, zdraví, ale rovněž dotvoření vnitřního trhu služeb a politika hospodářské soutěže.
3. Místní a regionální orgány v Evropské unii jsou obecně odpovědné za otázky bydlení ve svých příslušných oblastech a městské prostředí klade na bydlení největší nároky.
4. Přístup k důstojnému bydlení je klíčovou podmínkou zachování sociální a územní soudržnosti v Evropské unii. Proto existuje silná vazba mezi bydlením a Lisabonskou strategií. Důstojné bydlení je základním předpokladem konkurenceschopnosti regionů. Bez dostatečného kvalitního bydlení nemohou regiony přilákat a udržet pracovníky, což vede k hospodářskému poklesu.

přijal toto stanovisko na 68. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 13. a 14. února 2007 (jednání ze dne 13. února).

Názory Výboru regionů

1. Bydlení je jedním z klíčových faktorů v boji proti sociálnímu vyloučení a nezaměstnanosti, přičemž se naše města, venkovské oblasti a regiony stávají lepšími místy pro život a práci a podporuje se harmonie uvnitř společenství a mezi nimi navzájem, a zároveň v úsilí o plnění cílů udržitelného rozvoje.

2. Mnoho regionů a měst Evropské unie prochází nebo potřebuje projít procesem obnovy v oblastech s nekvalitním bydlením a selhávajícím trhem bydlení, které doplňuje pokles hospodářské základny, zhoršení fyzické struktury a zajištění sociální infrastruktury (vzdělání, zdravotnictví a vztahy ve společenstvích) v přilehlých oblastech.

3. Bydlení neznamená jen cihly a maltu, ale týká se i oblastí a společenství, ve kterých žijeme. Řešení bytové otázky znamená usilovat o bezpečnější, čistší a zelenější oblasti našich měst a regionů, v nichž lidé mohou rozvíjet svůj život a vzájemné vztahy. Bytové otázky se týkají i přístupu k zaměstnání, dopravě a službám a vytváření velmi kvalitního životního prostředí. To je program „udržitelných společenství“. Tento program má dva rozměry, kterými je třeba se zabývat: územní a sociální.

1. Územní rozměr bydlení

1.1 V mnohých starých, a zejména v nových členských státech EU najdeme v důsledku desetiletí zanedbávání dědictví spočívající v nevhodném bydlení a existenci vyloučených společenství. Nedostatek investic do bydlení v takových případech vedl k uzavření chudších, vyloučených společenství do ghett a následkem toho byla nespokojenost, někdy vedoucí k sociálním nepokojům a násilí, jak bylo v nedávné době v některých členských státech patrné.

1.2 Plánování měst je nezbytným základem budoucích strategií a je důležité sladit strategie bydlení s územními strategiemi regionů. Staré členské státy v této oblasti zažily úspěchy i neúspěchy ve snaze potlačit živelnou výstavbu a dopravní zácpy ve prospěch atraktivnějších, pro život příznivějších měst, při podpoře a vytváření smyslu pro místo na místní úrovni/úrovni čtvrtí. K těmto zkušenostem musí nové členské státy přihlídnout, aby se vyhnuly podobným chybám.

1.3 Opatření pro obnovu čtvrtí se budou lišit podle místních okolností, ale měla by být holistická a měla by zahrnovat opatření pro zlepšení vzdělávání, zdravotnictví a jiných veřejných služeb, rozšíření možností odborného vzdělávání, zaměstnanosti a hospodářských příležitostí, zavedení proaktivní správy čtvrtí, řešení protispolečenského chování, zlepšení kvality

a podoby životního prostředí a zajištění dobré veřejné hromadné dopravy. [Viz příloha, příklad 4]

1.4 Prioritu musí získat nové využití opuštěných ploch a obnova starých průmyslových oblastí v zájmu udržení celistvějších měst a předcházení živelnému rozrůstání měst a pronikání do venkovských společenství. Tento přístup je z krátkodobého hlediska často nákladnější, ale přináší dlouhodobé výhody spočívající v soudržnosti společenství, opakovaném využívání zdrojů a zaměstnanosti. Dotace a pobídky v oblasti infrastruktury na místní a regionální úrovni jsou dobrými nástroji podpory tohoto přístupu oproti nové výstavbě/výstavbě na zelené louce.

1.5 Rovněž je třeba upřednostňovat obnovu dřívějšího stavu, udržování a zlepšování historického bytového fondu prostřednictvím opatření na podporu obnovy a rekonstrukce a taktéž usídlování mladých lidí v historických centrech měst a v pobřežních i vnitrozemských venkovských střediscích, která jsou opuštěná nebo kde žije stárnoucí obyvatelstvo.

1.6 Zakládání partnerství veřejného a soukromého sektoru (PPP) k využití opuštěných ploch a zajištění prostředků pro rekonstrukci zchátralého bydlení v bytových domech může změnit nejen fyzickou přítomnost takových nemovitostí, ale může i napomoci tomu, aby se čtvrti staly přitažlivějšími místy pro život a práci.

1.7 Kompaktní čtvrti, v kterých je bydlení vysoké kvality, různých velikostí a s různými vlastnickými poměry, mají míru rozvoje a hustotu obyvatel schopnou podporovat integrované služby, obchody a dopravu a zajistit jejich ekonomickou životaschopnost. Nabídka bydlení musí být vázána i na zajištění veřejných služeb a pozornost musí být věnována udržení optimálního počtu obyvatel, aby mohly být zachovány základní služby. V době urbanistické obnovy bydlení může být zachování počtu obyvatel obtížné a v důsledku toho služby trpí. Členské státy by měly uznat důležitost dalšího fungování služeb v době významných změn uvnitř společenství.

1.8 Holistický přístup k plánování je nezbytný k pochopení fyzického vztahu mezi krajinou a budovami, byty, pracovními místy a místními službami. Projekty se musí vhodně doplňovat navzájem a ve vztahu k okolnímu prostředí. Při rekonstrukci bydlení nebo výstavbě nového bydlení musejí regiony a místní orgány brát v úvahu aspekty jako stavební uspořádání, a zabránit tak trestné činnosti v oblasti a zároveň zajistit kvalitní oblasti, udržitelný rozvoj a dědictví, spolu s potřebami a přáními místních společenství a širším dopadem na soudržnost.

1.9 Ocenění historie a dědictví čtvrti může být klíčovým faktorem pro přilákání investorů a obyvatel. Namísto maskování může být využití bohatého průmyslového nebo městského dědictví hnacím prvkem obnovy a změny a může vytvářet lákavá místa pro život se silnou identitou pro rozvoj hrdosti uvnitř tohoto společenství. Proto by neměla být rozhodnutí o tom, co bude zachováno, rekonstruováno nebo zbouráno, přijímána dříve, než budou zváženy fyzické, environmentální, sociální a ekonomické faktory.

1.10 Sociální podniky, včetně bytových družstev, mají při obnově bydlení v některých členských státech důležité místo. Jsou schopny zajistit stabilitu a řešit otázky integrace a přístupnosti předměstí i podpořit společenství, která jsou pod tlakem. Bytová družstva jsou jako poskytovatelé sociálního bydlení pružná a mají přímý vztah ke společenstvím, což jim může umožnit, aby zajišťovala řešení vyhovující potřebám obyvatel. Vytvářejí rovněž pracovní příležitosti a mohou pracovat tak, aby přilákala veřejnou a soukromou podporu projektů. [Viz příloha, příklad 1 a 2]

1.11 V době, kdy vzrůstají obavy vlád ohledně změny klimatu, je při projektování budoucího bydlení zásadní energeticky účinné navrhování domácností zajišťující cenově dostupné teplo, čímž je řešen problém nedostupnosti energií. Nezbytné je však i řešení špatné izolace starých budov, které může zajistit zaměstnanost i úsporu energie. Jedním z přispívajících faktorů v mnoha oblastech s nízkou poptávkou je špatná kvalita stavebního prostředí, jehož součástí je bydlení. Při realizaci bytové infrastruktury musejí projektanti od počátku zvažovat možnosti udržitelné z hlediska životního prostředí. Například instalace geotermálních topných zařízení na vodu není jen energeticky účinná, ale sníží také náklady na vytápění. Aby EU splnila cíle Kjótského protokolu, musí se vyhybat plýtvání energií. Tato otázka by měla být vzata v úvahu při provádění procesů obnovy měst a při zásazích do bydlení, zvláště v rámci směrnice EU o energetické účinnosti budov.

1.12 Uspořádání staveb v městských čtvrtích musí zohledňovat, jak bude využíván prostor mezi domy a jak mohou veřejná prostranství přispět ke kontaktům mezi lidmi. Například ulice musejí být postaveny pro lidi, a nikoli pouze jako průjezdní komunikace pro automobily. „Zóny bydlení“, kde jsou automobily na druhém místě ve vztahu k potřebám chodců a místních obyvatel, jsou příkladem prostorové interakce. Využívání zprostředkovatelských programů pracovního trhu a zahradnického kurzu v takových oblastech může změnit fyzické vnímání oblasti, umocnit pocit spokojenosti místních obyvatel a změnit málo využívané plochy na vhodnější plochy zeleně.

1.13 Plánování čtvrti může samo motivovat lidi k tomu, aby přijali udržitelný a zdravý životní styl, například služby a zařízení v pěší vzdálenosti od domova, střediska pro recyklaci, parky a hřiště a dobrý přístup k veřejné dopravě.

1.14 V tomto ohledu je podstatné komunikovat s občany a zapojit je již do počáteční fáze projektu přestavby, aby se aktivně účastnili procesu obnovy a fyzická obnova čtvrti byla doprovázena obnovou pocitu sounáležitosti a sociálním začleněním a sociální soudržností. Opatření související s přestavbou musejí sloužit především občanům a nesmějí vést k vypuzení sociálně slabších obyvatel.

1.15 Vzdělávání místních obyvatel v dovednostech nutných pro zlepšení jejich obytných oblastí, rozšíření ploch zeleně a zvýšení energetické účinnosti může poskytnout řešení pro dvojí problémy nezaměstnanosti a nespokojenosti v problematických čtvrtích. [Viz příloha, příklad 5]

1.16 Partnerství veřejného a soukromého sektoru se často zaměřují na projekty veřejné infrastruktury, jako je doprava, nakládání s odpady a zajištění veřejných služeb. Ačkoli některé organizace uznaly hodnotu partnerství veřejného a soukromého sektoru při obnově měst, je možné ji dále rozvíjet. Nezbytným předpokladem pro takový rozvoj by bylo vyjasnění právního rámce Společenství pro partnerství veřejného a soukromého sektoru, neboť za současného stavu věcí panuje určitá nejistota ohledně definování pojmu „vnitřních“ subjektů, označení určitých společných aktivit v oblasti sociálního bydlení jako partnerství veřejného a soukromého sektoru a označení některých orgánů poskytujících byty s nízkým nájemným jako institucionální partnerství veřejného a soukromého sektoru.

1.17 V různé míře představuje v celé Evropě obnova měst pro městské úřady zásadní úkol a vyžaduje značné investice finanční, tvůrčí i řídicí. Mnoho měst již není schopno pokrýt tyto investice samo, ať z důvodu nedostatku veřejných financí, omezených zdrojů odborné kvalifikace, protože s tím spojená rizika jsou příliš vysoká, nebo prostě z toho důvodu, že existují zákonná omezení (omezení poskytnutí úvěru).

1.18 Partnerství veřejného a soukromého sektoru zde mohou pomoci nejen tím, že poskytnou přístup k dalším finančním prostředkům, ale také pomohou nalézt nejlepší řešení, jak každou stranu partnerství uvolnit z čistě tradiční úlohy zainteresované strany. Doplnkové kvalifikace partnerů ze soukromého sektoru mohou nabídnout řízení projektů a organizační zjednodušení projektů. Organizace v rámci společenství, které jsou pružnější než formální obecní struktury, mají blízko k neformálním sítím a zastupují dlouhodobé zájmy místního společenství, mohou pomoci zajistit efektivitu i veřejné přijetí a podporu. Proto lze projekty realizovat rychleji a s větší dlouhodobou udržitelností.

1.19 Existuje však riziko, že vstup soukromého financování může vést k umělé inflaci cen na trhu bydlení. To může mít mnoho negativních vlivů. Místní společenství mohou být výši cen vyloučena z vlastnictví bytů, čímž dochází k rozpadu společenství, kdy se lidé musejí stěhovat ze svých původních oblastí, od svých rodin a podpůrných sítí. Právě tady může a mělo by hrát zásadní úlohu sociální bydlení. Sociální bydlení může dopad takové inflace omezit a lze přijmout i další opatření ve prospěch místních společenství prostřednictvím programů společného vlastnictví a dostupnosti nízkonákladových hypoték. Tato opatření mohou udržet stávající obyvatele, přilákat nové obyvatele do problémových oblastí a zajistit nový hospodářský impuls pro místní ekonomiku.

2. Sociální rozměr bydlení

Všeobecná opatření ve prospěch dostupnosti bydlení pro obyvatele

2.1 Chceme-li obyvatelům pomoci získat bydlení, je nutno vynaložit úsilí na zajištění vhodné nabídky nájemního bydlení, poskytovat lidem podporu a pomoc při pořízování bytů a pomáhat jim zvládnout zachování fyzické struktury bydlení. Pomoc může přicházet v podobě snížení správních nákladů, udržování nízkých úrokových sazeb a daňových pobídek pro určité skupiny i opatření pro přístup k bankovním produktům. Při zvyšování úrovně bydlení mohou pomoci i takové pobídky, jako jsou dotace na udržování fasád budov a zeleně před domy. [Viz příloha, příklad 4, 5 a 6]

Opatření pro konkrétní skupiny obyvatel

2.2 Budování integrovaných společenství napříč sociálními, rasovými a náboženskými skupinami lze často dosáhnout splněním bytových potřeb a přání jednotlivých částí společenství. Toto opatření může mít podobu možností smíšených forem vlastnictví, včetně společného vlastnictví bytů a bydlení různých velikostí, které umožňuje bydlení pro velké rodiny i jednotlivce. Hodnotu pozemku lze použít jako nástroj k vytváření těchto nízkonákladových možností, pokud je obec připravena k tomuto účelu použít své vlastní pozemky. Při výstavbě nových bytů nebo přidělování bytů by měly být brány v úvahu i potřeby náboženských skupin, například požadavek na tekoucí vodu pro rituální očistu. Dobře přístupné byty na celý život mohou být důležité i pro zdravotně postižené a starší pracovníky.

2.3 Bytové volby občanů mohou přispívat ke koncentraci lidí z určitého etnického prostředí v konkrétních lokalitách. To samo

o sobě není problém a existuje mnoho příkladů úspěšných společenství s vysokou koncentrací obyvatel z jednoho etnického prostředí. Je však politováníhodné, že v některých oblastech se řada černošských a menšinových etnických komunit soustředí do nekvalitních soukromých bytů a zchudlí příslušníci bílé komunity do sociálních sídlišť. Nedostatek vzájemných kontaktů, částečně v důsledku fyzické izolace, může vést ke strachu a nedůvěře, které se násobí s tím, že oddělené bydlení vede k odděleným školám a činností ve volném čase.

2.4 Model hospodářského a sociálního znevýhodnění, se kterým se potýká řada menšin nebo vyloučených společenství, znamená, že mnoho „hlavních“ strategií a programů obnovy se snaží tyto problémy řešit v rámci rozsáhlých balíčků opatření. V rámci těchto programů musí hrát úlohu i bydlení a mělo by být rovněž zahrnuto do širšího posuzování dopadů zásahů a investic při zajišťování úspěšné obnovy.

2.5 Je důležité, aby obytné oblasti byly odrazem kultury společenství, která v nich žijí. Pro budování společenství jsou důležitá místní významná místa jako centra komunity, místa pro bohoslužby, místní trhy nebo specializované obchody. Organizace jako Habitat for Humanity mohou zajistit mechanismy pro tvorbu nového bydlení otevřeného všem, ale zejména těm, kdo mají náboženské námítky proti zadlužení nebo hypotékám, tím, že nabízí získání bytu do vlastnictví netradičními způsoby.

2.6 Demografická změna a mobilita pracovníků v EU jsou faktory, které mají vliv na bytové potřeby a poptávku. V některých městech a regionech je mnoho opuštěných domů, protože obyvatelé se přestěhovali, aby si našli zaměstnání v jiných regionech, a následně klesl počet obyvatel. Mnoho členských států se potýká s novými komplikacemi. Jedná se o fenomén starších rodičů zakládajících rodiny později, menšího počtu narozených dětí a delšího života starších lidí, jenž vede k větší poptávce po ubytování pro osamělé osoby. Regiony si musejí být vědomy jak demografických problémů, tak důsledků přistěhovalectví a migrace pracovníků, a musí tomu přizpůsobit své strategie bydlení.

3. Výbor regionů doporučuje

3.1 aby Evropský parlament pokračoval v debatě zahájené svou úvodní zprávou (1), a zařadil do ní návrh Evropské charty bydlení, přijatý v rámci pracovní skupiny URBAN, protože EU nemůže trvale ignorovat obavy občanů EU spojené s bydlením, které je zásadním prvkem programu růstu a produktivity;

(1) Návrh zprávy Evropského parlamentu na téma Bydlení a regionální politika (2006/2108 (INI)) (zpravodaj: Andria Alfonso (IT/ALDE)).

3.2 aby byla uznána úloha, kterou bydlení hraje při podpoře sociálního a hospodářského růstu. Lidé chtějí mít důstojné bydlení v rámci udržitelných společenství, přispívajících k velmi kvalitnímu životnímu prostředí. Atraktivita pro obyvatele přiláká investice a povzbudí udržitelný hospodářský růst;

3.3 aby byl v nových členských státech využit nástroj JESSICA pro bydlení jako nástroj schopný doplnit ostatní iniciativy EFRR v oblasti obnovy a rozvoje měst. V tomto ohledu Výbor regionů doporučuje začlenit bydlení do strategií udržitelného rozvoje měst, které lze financovat programem JESSICA. Využití finančního inženýrství může být velmi užitečné při realizaci účinných politik bydlení, zejména mikroúvěřů na obnovu a rekonstrukci bydlení, kde může pomoci iniciativa JEREMIE;

3.4 aby nové členské státy navýšily finanční zdroje, které mají k dispozici místní orgány tak, aby tyto orgány mohly účinně řešit problémy udržitelného rozvoje měst a bydlení, uspíšily strategie bydlení (programy) na národní úrovni k podporování stavby obecních a sociálních bytů a uvolnily investiční prostředky pro rozvoj infrastruktury;

3.5 aby se upřednostnilo nové využití opuštěných ploch a obnova starých průmyslových oblastí, aby se udržela celistvější města a předešlo se živelnému rozrůstání měst a pronikání do venkovských společenství;

3.6 aby se občané účastnili procesů obnovy měst, především co se týče přestavby chátrajících čtvrtí, ve kterých je nutné obnovit pocit sounáležitosti, vztahy mezi obyvateli a jejich integraci. Zároveň by se měly členskými státy zpřístupnit zkušenosti s projekty podporovanými z prostředků EU (např. INTERREG IIIC POSEIDON) a tyto zkušenosti by se měly zohlednit;

3.7 aby se všechny členské státy zabývaly úlohou odborného vzdělávání při budování udržitelných společenství. Vzdělávání místních obyvatel v dovednostech, které potřebují ke zlepšení svých obytných oblastí, rozšíření ploch zeleně a zvýšení energetické účinnosti, může poskytnout řešení pro problematické čtvrti a vytvořit nový zdroj zaměstnanosti;

3.8 Výbor regionů spolu se závěry neformálního zasedání Rady v Bristolu o udržitelných společenstvích připomíná, že je nutné zvýšit dovednosti a znalostní základnu projektantů měst. V této souvislosti Výbor vyzývá Komisi, aby podnikla další iniciativy, zvláště v oblasti spolupráce a šíření osvědčených postupů a požaduje vytvoření evropské sítě pro využívání a sdílení osvědčených postupů v oblasti využití inteligentní

energie pro bydlení a v oblasti osvěty obyvatel z hlediska energetické účinnosti;

3.9 doporučuje, aby byl proveden přezkum směrnice EU o energetické účinnosti budov a pečlivý průzkum jejího provádění v členských státech. Energii v oblasti bydlení lze rovněž podpořit pomocí programů EU jako např. Inteligentní energie pro Evropu nebo iniciativa CONCERTO (7. rámcový program) v období 2007-2013;

3.10 doporučuje, aby byl kladen důraz především na výchovu občanů k šetření energií. Potřeba, která i přes šetření vznikne, by měla být pokryta s přednostním využitím obnovitelné energie. Z tohoto hlediska Výbor doporučuje přidělit finanční prostředky hlavně na účely výzkumu a osvěty v této oblasti;

3.11 aby se bydlení stalo významnou součástí každé městské politiky EU s ohledem na neformální zasedání Rady ministrů na téma měst, které se bude konat v květnu 2007 v Lipsku;

3.12 aby byl vyžadován holistický přístup k plánování pro optimalizaci fyzického vztahu mezi krajinou a budovami, byty, pracovišti a místními službami. Přitom je prostřednictvím opatření na místní, regionální a národní úrovni zapotřebí zajistit nezbytné plochy zejména pro výstavbu sociálních bytů a zabezpečit jejich účelné využití;

3.13 aby se zvažila skutečnost, že nabídka bydlení musí být propojena se zajištěním veřejných služeb a že při výstavbě nového bydlení musí být vytvořena infrastruktura nezbytná pro poskytování příslušných služeb. Dále musí být pozornost věnována udržení optimálního počtu obyvatel, aby bylo možné zachovat nejdůležitější služby;

3.14 aby byla uznávána úloha bytových družstev, protože jsou pružná a mají přímý vztah ke společenstvím, a díky tomu mohou nabídnout řešení problémů vyhovující potřebám obyvatel;

3.15 aby se zohlednila úloha bydlení v kontextu demografické změny a při začlenění přistěhovalců do přistěhovalecké politiky EU a byla uznána zvláštní úloha, kterou v této oblasti mohou hrát regionální a místní orgány;

3.16 aby se nedávno zřízená meziúvarová pracovní skupina Komise pro záležitosti měst zabývala bydlením jako důležitým prvkem městských politik;

3.17 vyjadřuje potěšení nad tím, že Komise ve svém sdělení o sociálních službách obecného zájmu uznává význam sociálního bydlení pro plnění cílů smlouvy spojených s posílením sociální soudržnosti a základních práv;

3.18 Výbor vyzývá členské státy ke zjednodušení a větší transparentnosti administrativních postupů týkajících se obnovy bydlení;

3.19 aby byla využita síť URBACT a nová iniciativa Regiony pro hospodářskou změnu jako potenciální nástroj pro výměnu

odborných znalostí a osvědčených postupů mezi městy a regiony v Evropské unii;

3.20 aby byla do směrnice Evropské unie o energetické účinnosti zahrnuta oprava a obnova dřívějšího stavu historického bytového fondu jakožto prioritní oblast činnosti ve snaze zabránit zastavování dalších ploch, neboť nejprve je třeba využít všech stávajících vyhovujících možností bydlení, a zabránit tak dalšímu nepotřebnému zatěžování území.

V Bruselu dne 14. února 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

PŘÍLOHA

SEZNAM PŘÍKLADŮ PROJEKTŮ BYDLENÍ

Konzultace se společenstvími

Příklad 1: „Include“ je partnerství mezi bytovým družstvem (CDS) a Radou města Liverpoolu, přičemž partnerství zajišťuje správu čtvrti. Zaměstnance do této společnosti přidělují oba partneři a obyvatelé v oblasti spravované partnerstvím se pravidelně s tímto partnerstvím scházejí, aby zajistili, že společenství bude konzultováno ve všech záležitostech týkajících se jejich oblasti. Takové začleňování společenství do rozhodování o oblastech, kde žijí, může vést k posílení postavení místních obyvatel, hrdosti na jejich místo bydliště a k udržitelné obnově měst.

Příklad 2: Dalším příkladem konzultací je projekt Anfield Regeneration v Liverpoolu, ve kterém má při obnově čtvrti zásadní hlas zhruba 19 000 domácností – ze státních, soukromých i sociálních bytů. Jedná se o příklad obnovy a rekonstrukce bydlení stimulující soukromé investice v chátrající zóně centra města. Strukturální fondy zajistí financování odborného vzdělávání a zlepšení životního prostředí, které do oblasti přiláká zhruba 20 mil. eur ze státního sektoru a 30 mil. eur ze soukromého sektoru.

Inovační přístupy k obnově trhu bydlení

Příklad 3: Oblast Merseyside je v čele inovačního přístupu k bytové politice, což ji staví do samého středu regionální obnovy v rámci nové iniciativy vlády na obnovu trhu bydlení.

Jako jedna z devíti „průkopnických oblastí“ (Pathfinder Areas) ve Spojeném království bude nyní oblast Merseyside schopna splnit úkol obnovy trhu bydlení tím, že získá přístup ke státnímu Fondu obnovy trhu bydlení, do něhož bude v příštích třech letech vloženo 720 mil. liber. Další financování bude záviset na následných přezkumech vládních výdajů.

The Merseyside Pathfinder, NewHeartlands, je partnerství, v jehož čele stojí tři místní orgány oblasti Merseyside, tj. orgány měst Liverpool, Sefton a Wirral, spolu s Local Strategic Partnerships (LSP), North West Development Agency a English Partnerships. Zahrnuje 123 000 nemovitostí v některých nejvíce znevýhodněných společenstvích v oblasti Merseyside.

Příklad 4: Jedním příkladem je program Liverpoolu, který nabídkou pomoci při získání přístupu na trh bydlení podporuje osoby, jež přišly do oblasti za studiem, aby ve městě zůstaly, pracovaly a usadily se (New Heartlands). Podobné programy existují i pro další mladé pracovníky a rodiny. Pro starší obyvatele nyní existuje program, díky kterému „kutilové“ s oprávněním provádějí bezplatné drobné opravy budov pro osoby s nízkými příjmy, zejména staré lidi.

Příklad 5: Dalším příkladem, který si zaslouží zmínku, je projekt s názvem Prosopsi (fasády), který je uskutečňován v Aténách s cílem podpořit snahu majitelů bytů renovovat a opravovat fasády domů. Projekt jim umožňuje získat dlouhodobé půjčky, které zajišťuje Rada města. Tento projekt posílil pocit souzáležitosti a zvýšil kvalitu života ve čtvrti. Iniciativa původně spojená s Olympijskými hrami v Aténách v roce 2004 byla prodloužena a vláda ji nyní podporuje v celostátním měřítku.

Příklad 6: V Itálii existují zajímavé projekty výstavby svépomocí, v rámci nichž dostanou rodiny se středním a nízkým příjmem (z nichž polovina jsou přistěhovanci z jiných zemí a různého etnického původu) od obecního úřadu k dispozici pozemek a uzavřou úvěry se sníženou úrokovou sazbou. Svůj vlastní dům si postaví svépomocí a splácejí nízké měsíční úrokové splátky.

Příklad 7: Integrovaný projekt bydlení ve Vídni. Asi 30 % obyvatel Vídně pochází z prostředí přistěhovalců (první nebo druhá generace přistěhovalců zejména z bývalé Jugoslávie a z Turecka). V rámci podporované bytové výstavby ve Vídni – jedná se asi o 6 000 nových bytů ročně – jsou již několik let vytvořeny také tzv. integrační projekty. Stavitelem jsou většinou veřejně prospěšné stavební společnosti. Podmínkou podpory je předání nejméně poloviny nových bytů migrantům. Z vyhodnocení těchto projektů vyplývá obrovská spokojenost s bydlením jak mezi obyvateli narozenými v Rakousku, tak mezi přistěhovanci. Integrační projekty bydlení proto představují důležitý příspěvek k dosažení sociálně a etnicky smíšené struktury obyvatelstva a k zabraňování konfliktům.

Integrovaný přístup a regionální iniciativy

Příklad 8: Čtvrť v krizi v Katalánsku. Tento program spolufinancuje EFRR, regionální vláda Katalánska a příslušné místní orgány. Cílem programu je řešit strukturální problémy určitých zchátralých čtvrtí v regionu, zejména však starých center měst, sídlišť a okrajových čtvrtí bez stavebního plánování. Problémy, jimiž se zabývá, zahrnují nedostatky územního plánování měst, slabou ekonomickou a obchodní strukturu a sociální problémy (stárnutí, nízké příjmy, nízkou úroveň vzdělání, pokles počtu obyvatel a vysokou koncentraci skupin se zvláštními potřebami).

Použitý nástroj spočíval ve zřízení fondu pro celkovou obnovu těchto oblastí za podpory spolupráce zúčastněných orgánů. Byl použit integrovaný přístup s doplňujícími opatřeními týkajícími se veřejných ploch a zeleně, obnovy společných částí budov, zajištění zařízení pro společné užívání, podpory IT, rovného postavení mužů a žen a zlepšení dostupnosti a životního prostředí čtvrtí.

Očekává se, že na konci období (2004-2007) bude podpory využívat 60 čtvrtí s celkovými investicemi ve výši 800 milionů eur.

Kvalifikace a obnova bydlení

Příklady v Liverpoolu, Bruselu a Harlemu v USA poskytují dobré vzory takového podnikání, které zajišťuje odborné vzdělávání pro nekvalifikované osoby, pracovní příležitosti pro uplatnění této kvalifikace a v důsledku toho prostředky pro přebudování místních ekonomik. Jedním takovým vzorem je Liverpool Housing Action Trust.

Příklad 9: „Pozvolná obnova města“ Vídně. Každoročně jsou ve Vídni díky štědré podpoře z veřejných zdrojů rekonstruovány a vylepšovány obytné domy přibližně s 10 000 byty. Při kompletních rekonstrukcích se zvyšuje standard bydlení (například v důsledku vestavění koupelen, připojení k síti dálkového vytápění). Velký důraz se přitom klade na zapojení obyvatel – většinou nájemníků. Cílem je zásadně zlepšit soukromé obytné domy i domy ve veřejné správě, aniž by byli vypuzeni stávající nájemníci, často sociálně slabí. Vídeňský program na obnovu obytných domů existuje již asi 30 let a je největší svého druhu v Evropě. Již dvakrát byl vyznamenán v rámci Habitat Best Practice Award Spojených národů.

Příklad 10: Stavební práce vyžadují vysokou úroveň specifické kvalifikace. Oblast Merseyside na severozápadě Anglie financovala projekt v rámci svého programu Objective 1 na období 2000-2006, ve kterém byly strukturální fondy využity na pomoc při rozšiřování kvalifikace potřebné pro bytovou výstavbu příslušného společenství. Construction Initiative v oblasti Merseyside získala evropské fondy na odborné vzdělávání dříve nezaměstnaných místních lidí ve stavebních profesích, což pomohlo řešit potřeby města v oblasti zaměstnanosti. V některých případech pak lidé pracovali na stavbě bytů pro svou vlastní čtvrť.

Řada zprostředkovatelských iniciativ trhu práce se obrací na dlouhodobě nezaměstnané a dává jim příležitost učit se přímo při práci a tím řeší nezaměstnanost. Jednou z nich je program Green Apprentices v Knowsley. Tento program je částečně financován ze strukturálních fondů a nabízí místním mladým lidem příležitost pracovat v jejich oblasti v rámci kvalifikačního programu, který může vést k plnohodnotnému vyučení a získání kvalifikace.

Iniciativy na národní úrovni

Příklad 11: Cílem britské iniciativy Decent Homes (důstojné bydlení) je upravit do roku 2010 veškeré sociální byty do důstojného stavu, což znamená, že byt by měl být teplý, odolný proti povětrnostním vlivům a měl by být přiměřeně moderně vybaven. Většina zlepšení probíhá ve znevýhodněných oblastech a má rovněž zvýšit poměr soukromých bytů v důstojném stavu, obývaných skupinami lidí vyžadujícími specifickou péči.

Od roku 2001 se počet „nedůstojných“ sociálních bytů snížil o více než 50 %. Cílem však je, aby do roku 2010 byly všechny obecní a družstevní byty v důstojném stavu. Iniciativa chce rovněž zlepšit podmínky pro domácnosti vyžadující specifickou péči, žijící v bytech v soukromém vlastnictví, zejména rodin s dětmi.

Udržitelné projektování měst a energetická účinnost

Příklad 12: Po druhé světové válce Varšava (Polsko) potřebovala velmi rychle přestavět svůj bytový fond, aby vyhověla potřebám rychle rostoucího počtu obyvatel. Sídliště Natolin Wyzyny je jedním z příkladů takto postavených sídlišť. Typické jsou pro ně vysoké mnohapatrové budovy, monotónní územní struktura a velká veřejná prostranství. Rekonstrukce a privatizace sídliště začala v roce 1994. Rekonstrukční opatření zahrnovala tepelnou izolaci fasád budov, modernizaci vytápění a instalaci a zavedení systémů měření individuální spotřeby. Na izolaci fasád byla poskytnuta státní dotace ve výši 920 000 ECU. Do roku 1998 bylo zprivatizováno zhruba 60 % bytů a 90 % bytového fondu bylo renovováno nebo rekonstruováno. Kromě toho byly změněny funkční modely budov, aby bylo dosaženo smíšeného využití a vytvořeny udržitelné čtvrti místo původních jednotných bloků obytných domů, které obyvatelům neposkytovaly téměř žádné služby. Byly vytvořeny četné nové obchody a kanceláře. Projekt rekonstrukce vytvořil udržitelnější společenství, jež představuje atraktivní místo pro bydlení s vysokými standardy energetické účinnosti (zdroj: Evropská komise).

Příklad 13: Tepelná rekonstrukce obytných domů ve Vídni (Thewosan). Vídeň podporuje opatření týkající se tepelné rekonstrukce obytných domů, jejichž cílem je výrazně snížit spotřebu energie zejména v obytných domech z 60. až 80. let, a přispět tak ke splnění cílů Kjótského protokolu. Tepelná rekonstrukce proběhla dosud v obytných domech přibližně s 50 000 byty, přičemž se spotřeba energie snížila zpravidla o více než 50 %. Tepelnou rekonstrukci proto velmi uvítali i obyvatelé, neboť vzhledem k poskytnuté podpoře vedly relativně nízké náklady na rekonstrukci k výraznému snížení nákladů na topení. Opatření týkající se tepelné rekonstrukce obytných domů je vhodné podporovat jak u bytů ve veřejné správě, tak u soukromých bytů.

Stanovisko Výboru regionů – Směrem k budoucí námořní politice Unie

(2007/C 146/03)

VÝBOR REGIONŮ

- se domnívá, že celkovým cílem budoucí námořní politiky EU je uznání a zachování obrovského potenciálu evropských moří a navržení atraktivní námořní politiky tak, aby i budoucí generace mohly využívat environmentální, hospodářské, biologické a kulturní bohatství moří;
- žádá Komisi, aby předložila evropský námořní akční plán, který by zahrnoval mimo jiné tato opatření:
 - sestavení katalogu existujících národních, regionálních a místních příkladů osvědčených postupů, zvláště s ohledem na regionální hospodářské klastry, výzkumné sítě, spolupráci veřejného a soukromého sektoru, územní plánování a dobrou správu a na propagaci existujících příkladů osvědčených postupů a na jejich přenos do jiných regionů a subjektů;
 - vytvoření evropské námořní platformy, pomocí které by bylo možno podporovat pravidelnou a efektivní výměnu osvědčených postupů, která by šetřila zdroje na evropské, národní, regionální a místní úrovni a do které by byla zapojena i Komise a Výbor regionů;
 - podporu využívání obnovitelných zdrojů energie stanovených v Zelené knize, mimo jiné pobřežní větrné energie a energie z mořských vln včetně dalšího výzkumu a inovací v tomto odvětví;
 - podrobné zjištění současného rozsahu podpory jednotlivých odvětví hospodářství pro evropskou konkurenceschopnost a inovace, zvláště z hlediska cílů a priorit stanovených lisabonskou agendou;
 - další objasnění způsobu integrace tematické strategie na ochranu mořského prostředí a směrnice o námořní strategii do budoucí celkové námořní politiky;
 - prozkoumání možností revize finančního systému EU za účelem vytvoření jednoho zjednodušeného systému pro všechny nebo většinu otázek námořní politiky v rámci evropského pobřežního a ostrovního fondu.

VÝBOR REGIONŮ,

s **ohledem na** sdělení Komise ze dne 7. června 2006 – Směrem k budoucí námořní politice Unie: Evropská vize pro oceány a moře – KOM(2006) 275 v konečném znění;

s **ohledem na** rozhodnutí Evropské komise ze dne 7. června 2006 konzultovat tuto problematiku s Výborem regionů, v souladu s prvním odstavcem článku 265 Smlouvy o založení Evropského společenství;

s **ohledem na** rozhodnutí svého předsednictva ze dne 25. dubna 2006 pověřit Komisi pro udržitelný rozvoj vypracováním stanoviska k tomuto tématu;

s **ohledem na** články I 13 a I 14 Smlouvy zakládající Ústavu pro Evropu ⁽¹⁾, které se týkají aspektů námořní politiky;

s **ohledem na** sdělení Evropské komise k tématu Strategické cíle 2005-2009 ⁽²⁾ ze dne 26. ledna 2005, ve kterém se upozorňuje na specifickou potřebu „komplexní námořní politiky zaměřené na rozvoj vzkvétající námořní ekonomiky a využití úplného potenciálu námořních činností environmentálně udržitelným způsobem“;

s **ohledem na** stanovisko z vlastní iniciativy ze dne 12. října 2005 k tématu Námořní politika Evropské unie: otázka trvalého rozvoje pro místní a regionální samosprávy ⁽³⁾;

s **ohledem na** své stanovisko ze dne 26. dubna 2006 k směrnici Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (Směrnice o mořské strategii) KOM(2005) 505 v konečném znění – 2005/0211 (COD) a ke sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu – Tematická strategie ochrany a zachování mořského prostředí KOM(2005) 504 v konečném znění ⁽⁴⁾;

s **ohledem na** doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 30. května 2002 k realizaci strategie pro integrovanou správu pobřežních oblastí v Evropě ⁽⁵⁾;

s **ohledem na** dohodu o provedení ustanovení Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu ze dne 10. prosince 1982;

s **ohledem na** svůj návrh stanoviska (CdR 258/2006 rev. 1) přijatý dne 27. listopadu 2006 Komisí pro udržitelný rozvoj (zpravodaj: pan Uwe Döring, ministr spravedlnosti, práce a evropských záležitostí Šlesvicko-Holštýnska (DE/SES));

Vzhledem k tomu, že:

1. oceány a moře jsou významnou součástí života na Zemi tím, že zachovávají vysokou úroveň biologické rozmanitosti, přispívají k regulaci klimatu, poskytují důležité zdroje, jako jsou potraviny (ryby, řasy, plody moře atd.), energie a minerály, i tím, že slouží jako prostředek dopravy především pro mezikontinentální obchod;
2. Evropa je námořní kontinent a potřebuje integrovanou námořní politiku v duchu preambule Dohody o námořním právu Spojených národů, která mimo jiné stanovuje, že je třeba „upravit všechny otázky týkající se námořního práva v duchu vzájemného porozumění a spolupráce“, „že problémy mořského prostoru spolu úzce souvisí a musí být vnímány jako celek“, že „mezinárodní komunikace“ by měla být usnadněna a že by mělo být podporováno „vyvážené a účinné využívání zdrojů“ a „zachování živých mořských zdrojů a ochrana a zachování životního prostředí moří“;
3. dobrá evropská námořní politika musí vzít v úvahu složité a často rozdílné realie, které se vyskytují v různých zeměpisných oblastech Evropy, se zvláštním důrazem na rozmanitost přírody a dostupnost zdrojů i jejich rozsah použití, udržitelnosti a jejich interakce;
4. moře a oceány samy o sobě představují hodnotu pro lidstvo, proto by jejich udržitelné využívání a environmentální ochrana měly být cíly, k nimž musí Evropská unie aktivně směřovat své úsilí;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 310, 16.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ KOM(2005) 12 v konečném znění.

⁽³⁾ CdR 84/2005.

⁽⁴⁾ CdR 46/2006.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 148, 6.6.2002, s. 24.

5. regionální a místní orgány zvláště v pobřežních oblastech mají širokou řadu zkušeností, z nichž vyplývá silný regionální a místní zájem o rozvoj budoucí námořní politiky;

jednomyslně přijal toto stanovisko na 68. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 13. a 14. února 2007 (jednání ze dne 13. února).

1. Názory Výboru regionů

Výbor regionů

Obecné úvahy

1.1 **vítá** Zelenou knihu, která se snaží podat holistický nástin hlavních prvků pro vytvoření společné námořní politiky;

1.2 **vítá** holistický přístup integrující hlavní odvětvové politické směry jako dopravu, průmysl, přístavy, rybolov, energetiku, životní prostředí a turistiku ve společné evropské námořní politice;

1.3 **souhlasí** s názorem Komise, že tento holistický přístup by se měl odrážet v integrovaném řídicím přístupu na evropské, národní, regionální a místní úrovni;

1.4 **zdůrazňuje**, že se různé aspekty evropské námořní politiky musí zabývat potřebou mezinárodní koordinace v této oblasti, aby se zajistila účinnost udržitelného využívání a environmentální ochrany moří a oceánů;

1.5 **podporuje** rozhodnutí vyjádřené v Zelené knize, aby budoucí evropská námořní politika zohlednila kritéria stanovená lisabonskou agendou a tematickou strategií ochrany a zachování mořského prostředí;

1.6 **vítá** rozsáhlý a dlouhotrvající konzultační proces Komise zahrnující všechny důležité zainteresované strany a občany, jejichž názory by se měly vzít v úvahu při formulaci budoucí evropské námořní politiky;

1.7 **oceňuje**, že shromažďování a transparentní šíření informací se považuje za důležité jako předpoklad pro to, aby se efektivně sloučily různé odvětvové politiky a zájmy;

1.8 **dále nabízí**, že bude hrát významnou úlohu partnera v probíhajícím konzultačním procesu, který byl uveden do pohybu Zelenou knihou, a **zdůrazňuje** užitečnost dlouhodobé informační kampaně, která by zapojila místní a regionální orgány, a tím by zajistila, aby občané Evropy, kteří budou přímo ovlivněni touto novou politikou, nejen pochopili, co je navrhováno, ale byli tak i povzbuzeni k tomu, aby přednesli své názory, myšlenky a zájmy;

1.9 **oceňuje**, že si Komise uvědomuje význam úlohy regionální dimenze při řízení námořních aktivit, a **zdůrazňuje** důležitost regionálních a místních orgánů při utváření a provádění budoucí evropské námořní politiky;

1.10 **považuje za nezbytné** příslušně zohlednit místní, regionální a ekoregionální specifika v rozsáhlých i méně rozsáhlých oblastech evropských moří, jako např.: Baltského moře, Černého moře, Lamanšského průlivu, Středozemního moře, Severního moře a severního Atlantského oceánu; totéž platí pro námořní oblasti obklopující nejbližší regiony EU, tedy: Atlantský oceán u afrického pobřeží, Karibské moře a Indický oceán, díky nimž je EU zastoupena na celém světě;

1.11 **s potěšením vítá** názor Komise na roli místních a regionálních orgánů v procesu uplatňování zásad a cílů stanovených novou námořní politikou a **znovu potvrzuje**, že je ochoten se zapojit do vypracovávání priorit budoucí politiky a být pravidelně informován o vývoji této politiky;

Je čas udělat druhý krok k evropské námořní politice

1.12 **podtrhuje**, že tento návrh stanoviska se zabývá dvěma základními otázkami: „Jak lze provádět evropskou námořní politiku?“ a „Poskytuje budoucí integrovaný přístup přidanou hodnotu ve srovnání se současnou odvětvovou námořní politikou?“, které je nutno nejdříve zodpovědět;

Provádění nové evropské námořní politiky

1.13 **se dále domnívá**, že celkovým cílem budoucí námořní politiky EU je uznání a zachování obrovského potenciálu evropských moří a navrzení atraktivní námořní politiky tak, aby i budoucí generace mohly využívat environmentální, hospodářské, biologické a kulturní bohatství moří;

1.14 **vidí**, že je třeba sbírat a analyzovat dostatečné množství údajů a zabezpečit přístup k informacím, což by umožnilo politikům a zainteresovaným stranám provádět správná rozhodnutí, založená vždy na lepších vědeckých poznatcích díky špičkové kvalitě námořního výzkumu, technologií a inovací;

1.15 **podporuje** účast důležitých subjektů z různých odvětví příslušných oblastí politiky a **vítá** úsilí Komise o zvýšení informovanosti široké veřejnosti co se týče významu námořního sektoru obecně a této politiky zejména;

1.16 **se domnívá**, že provádění integrované evropské námořní politiky by nemělo bránit paralelnímu pokroku jednotlivých odvětvových námořních politik, jež se musejí rozvíjet ekologicky udržitelným způsobem;

1.17 **zdůrazňuje**, že evropská námořní politika musí být definována a prováděna na základě zásad subsidiarity a proporcionality;

1.18 **podporuje** myšlenku evropských územních paktů a **věří**, že tyto pakty umožní, aby byly klíčové politické cíle a priority dosaženy pružně a efektivně a na dobrovolném základě a bylo zabezpečeno efektivní řízení třístranných smluv a dohod, jak je původně navrhla Evropská komise, a tak by se dospělo k řešení odrážejícím zájmy občanů (na nejnižší úrovni);

1.19 **dává přednost** rozvoji konkrétních opatření k dosažení hlavních cílů popsaných v Zelené knize, jako je prospěch občanů a komunit, udržitelné využívání mořských zdrojů, rozvoj dobré námořní správy a zvýšení povědomí Evropanů o evropském námořním dědictví za současného zachování místní a regionální kulturní rozmanitosti;

1.20 **se domnívá**, že by měl být stanoven evropský námořní akční plán s řadou konkrétních měřitelných hodnot včetně tříступňového přístupu: každá měřitelná hodnota by měla mít definovaný cíl, podrobný popis a návrh provádění, který by měl být teoreticky vypracován do roku 2008 a návrh finančních opatření do roku 2007.

2. Doporučení Výboru regionů

Výbor regionů

žádá Komisi, aby předložila evropský námořní akční plán, který by zahrnoval tato opatření:

2.1 Regionální odborné znalosti pro námořní politiku

2.1.1 sestavení katalogu existujících národních, regionálních a místních příkladů osvědčených postupů zvláště s ohledem na regionální hospodářské klastry, výzkumné sítě, spolupráci veřejného a soukromého sektoru, územní plánování a dobrou správu a na propagaci existujících příkladů osvědčených postupů a na jejich přenos do jiných regionů a subjektů;

2.1.2 podněcování a podporu regionů při rozvoji těchto příkladů osvědčených postupů, a tím při vytváření evropských špičkových středisek námořních činností;

2.1.3 posílení role pobřežních regionů a ostrovů jako hlavních činitelů definování, provádění a vyhodnocování;

2.1.4 vytvoření evropské námořní platformy, pomocí které by bylo možno podporovat pravidelnou a efektivní výměnu osvědčených postupů, která by šetřila zdroje na evropské, národní, regionální a místní úrovni a do které by byla zapojena i Komise a Výbor regionů;

2.1.5 hodnocení a koordinaci specifických strategických plánů kromě těch, které jsou stanovené v tematické strategii ochrany a zachování mořského prostředí, která se zasazuje za určení rozsáhlejších mořských regionů, specifických strategických plánů pro evropské oceány, severovýchodní Atlantský oceán a Severní ledový oceán, a pro rozsáhlá či méně rozsáhlá přilehlá moře, jako např. Středozemní moře, Baltské moře, Severní moře, Černé moře a Lamanšský průliv, které mají být připravené členskými státy, jak navrhla Komise. Helsinská komise na ochranu mořského prostředí Baltského moře (HELCOM) již začala pracovat v tomto směru, a to vytvořením akčního plánu pro Baltské moře, ambiciózního a rozsáhlého projektu, který je možno považovat za pilotní projekt nebo studii pro námořní strategii, a z toho důvodu by měl být takový plán uskutečněn v její spolupráci;

2.1.6 podpora tematických regionálních sítí zaměřených na vytvoření společných projektů v oblasti dopravy, zesílení a rekvifikace infrastruktur, ochrany životního prostředí, koordinace rybolovu a obchodní spolupráce a zohlednění již existujících rad pro rybolov;

2.2 Pevná databáze a námořní výzkum

2.2.1 značné zlepšení regionální databáze na regionální a místní úrovni na základě systémů založených na GIS a zahrnutí prostorově integrovaných údajů o souši a mořích ze satelitů, letadel a bójí, například o místních hladinách moří, pohybech lodí nebo o klimatu, která slouží pro systémy monitorování oceánů;

2.2.2 rozšíření údajů o hospodářských a ekologických aspektech jednotlivých mořských zdrojů a jejich sociálních dopadech; zavedení jednotného evropského systému námořních katastrů;

2.2.3 provést monitorování současných rybích zásob ve vodách Společenství a v oblasti stěhovavých druhů a implementovat model sběru dat o odlovu rybích zásob a podporovat telekomunikační síť rybích trhů napojenou na databáze;

2.2.4 sledování návrhu na založení evropské námořní sítě pro pozorování a sběr dat (European Marine Observation and Data Network – EMODN), přičemž tato síť by měla být využívána na integraci již existujících a nových údajů o mořích, což by umožnilo dlouhodobé monitorování a velmi kvalitní proces hodnocení rizika, zvláště z hlediska otázek bezpečnosti námořní dopravy, výzkumu a využívání přírodních zdrojů a ochrany mořského prostředí a jeho biologické rozmanitosti;

2.2.5 intenzivnější zohlednění integračního přístupu v rámci budoucích výzkumných schémat;

2.2.6 podporu užších propojení mezi existujícími evropskými výzkumnými institucemi směrem k síti „evropského institutu pro oceánský výzkum“, aby bylo možné dále podpořit společný evropský mořský výzkum. Ten by poskytoval nejvyšší námořní výzkum a Evropa by tak zaujala vedoucí místo ve světě v této oblasti;

2.2.7 shromažďování výzkumných plavidel a vybavení velkého rozsahu v rámci evropské sítě pro mořský výzkum pro dosažení jednotnosti systémů měření, efektivity nákladů a zlepšení kvality a podporu tohoto přístupu společným zadáváním zakázek, které by mohlo být podporováno Evropskou investiční bankou;

2.2.8 podporu využívání obnovitelných zdrojů energie stanovených v Zelené knize, mimo jiné pobřežní větrné energie a energie z mořských vln, pokud budou kompatibilní s ostatními socioekonomickými a environmentálními činnostmi a zájmy, včetně dalšího výzkumu a inovací v tomto odvětví;

2.2.9 prozkoumání vylučování CO₂ ve vyčerpaných nalezištích ropy a zemního plynu v moři;

2.2.10 posílení úsilí co se týče rozvoje vědeckého a technologického pokroku v oblasti mořského výzkumu, jako je například modrá biotechnologie, navigační systémy pro aktivity cestovního ruchu, a tak se zaměřit na současné a potenciální budoucí hrozby zvláště s ohledem na klimatickou změnu, mizející zásoby ryb, neudržitelný cestovní ruch a měnící se demografické struktury přímořského obyvatelstva a tudíž formulovat a podpořit jednoduše přístupné podněty podporující výzkum a vývoj v takových oblastech činnosti;

2.2.11 formulování pobídek na podporu výzkumu a vývoje v oblasti udržitelného chovu ryb se stanovením protokolů pro chov, jež musí chovatelé dodržovat v přesvědčení, že ryby jsou jednou ze základních potravin a že chov ryb je velmi nákladný proces;

2.2.12 intenzivnější analýzu potenciálních hrozeb pro mořské životní prostředí Evropy zvláště z důvodu klimatické změny a následného zvyšování hladiny moří, a také monitorování tektonické činnosti pod mořskou hladinou a stanovení vhodných reakcí na tyto problémy;

2.2.13 podpořit používání a rozvoj protokolů pro chov ryb pro organickou akvakulturu;

2.2.14 podnítit a podporovat výzkumné směry zaměřené na určení potřebných norem a stanovit stupeň udržitelnosti

z hlediska životního prostředí a sociálního hlediska pro všechny antropické činnosti (rybolov, akvakultura, sport, turistické a rekreační činnosti, doprava, energetika atd.), které jsou vázány na zdroj moře;

2.3 *Evropskou špičkovou kvalitu v námořním hospodářství je nutno dále rozvíjet*

2.3.1 předložení strategie o způsobech udržení a rozšíření podílu Evropské unie na trhu v rámci jednotlivých odvětví námořního hospodářství v celosvětové hospodářské soutěži při zohlednění udržitelnosti, nákladových a technologických faktorů;

2.3.2 podrobné zjištění současného rozsahu podpory jednotlivých odvětví hospodářství (např. energetika, doprava, cestovní ruch, rybolov a modrá biotechnologie a stavba lodí) pro evropskou konkurenceschopnost a inovace zvláště z hlediska cílů a priorit stanovených lisabonskou agendou;

2.3.3 předložení vědeckých údajů o tom, zda a do jaké míry tyto jednotlivá odvětví hospodářství přispívají:

- a) ke zvýšení evropské konkurenceschopnosti,
- b) k vytváření vyššího počtu pracovních míst na budoucím evropském trhu práce,
- c) k využívání zdrojů a k větší efektivitě tohoto využívání,
- d) k další integraci těchto hospodářských odvětví;

2.3.4 podpora dalšího vývoje mezičlánku mezi výzkumem a průmyslem, zejména průmyslových klastrů; Ustavení konference o evropských námořních klastrech by znamenalo vytvoření ideálního fóra pro pravidelná setkávání a výměnu mezi vědci zkoumajícími moře a zástupci průmyslu;

2.3.5 posílení úlohy dopravy v rámci budoucí námořní politiky na pozadí skutečnosti, že doprava je jednou z nejdůležitějších námořních činností prolínající všechna námořní odvětví;

2.3.6 podpora myšlenky určení „mořských dálnic“, přičemž je třeba uvést, že tento ambiciózní projekt po dokončení v roce 2010 zvýší objem námořní dopravy v evropských mořích a oceánech. Proto žádá Komise, aby vybědla členské státy, aby pozorněji prováděly monitorování životního prostředí ohledně znečištění hlavních námořních tras a domnívá se, že pro tento účel by mohla být úspěšně využita nová technologie GMES;

2.3.7 povzbuzení úsilí o dokončení mořských terminálů počínaje těmi s jasnými intermodálními charakteristikami a s ohledem na to, že realizace některých projektů TEN-T zasahujících do námořní problematiky je zpožděna;

2.3.8 zlepšení přístavních infrastruktur, dopravních spojení s ostrovy, stanovení a provádění nezbytných opatření za účelem zahrnutí nejvzdálenějších regionů a zajištění dostupnosti kontinentálních trhů, podpora pravidelných a cenově přijatelných služeb námořní dopravy osob a zboží směrem na kontinent a rovněž mezi ostrovy stejného souostroví, posílení rozvoje druhotných sítí tak, aby byly ostrovy a zejména nejvzdálenější regiony plně spojeny s „mořskými dálnicemi“ bez zbytečných průtahů;

2.3.9 pokračování spolupráce s členskými státy a přímořskými regiony za účelem posilování, zlepšování a rozšiřování námořních cest a zajištění jejich zohlednění jako součásti transevropských sítí;

2.3.10 pokračování studie o výhodách a nevýhodách vytvoření společné evropské vlajky;

2.3.11 posílení úlohy strategických přístavů jako priority pro rozvoj budoucí námořní politiky a paralelní zadání studie o vzájemném propojení mezi velkými a sekundárními přístavy a o možné delokaci a dekoncentraci určitých přístavních činností do menších center;

2.3.12 vytvoření sítě evropských námořních odborných škol ke zlepšení odborné přípravy a vzdělávání námořníků a formalizaci průběhu povolání, což by zajistilo, aby Evropa měla dostatek profesionálních a kvalifikovaných pracovních sil a urychlení návrhu na vzdělávání a celoživotní učení ve všech námořních odvětvích, nejen na moři;

2.3.13 zabezpečení a posílení rozsáhlých minimálních norem v Evropě týkajících se zaměstnání a pracovních podmínek v oblasti námořní přepravy a v ostatních námořních sektorech a zamezení jakýchkoli nezákonných postupů;

2.3.14 stanovení nového rámce pro vytvoření koordinovaného přístupu k udržitelnému námořnímu cestovnímu ruchu v EU, zejména s ohledem na potřeby regionů, přičemž je třeba si uvědomit, že námořní cestovní ruch je jedním z nejdůležitějších prvků přispívajících k námořnímu hospodářství se skvělým potenciálem růstu, který však také přispívá k nárůstu znečištění pobřeží, k neudržitelnému využívání zdrojů a k degradaci životního prostředí pobřežních oblastí;

2.3.15 usnadnění dalšího rozvoje pobřežních větrných elektráren v EU, tj. podpora projektů, které ukazují řešení problémů

několikanásobné zodpovědnosti na národní, regionální a místní úrovni zvláště v otázce kabelového vedení a nebo při kombinovaném využívání, např. větrné turbíny a farma pro chov slávek jedlých;

2.3.16 urychlené vypracování návrhu na rozvoj nových technologických převratných vynálezů v oblasti jiných obnovitelných zdrojů energie z oceánů jako například z odlivu a přílivu nebo z oceánských proudů, v těchto sférách činnosti by EU mohla získat strategické vedoucí postavení na světové úrovni;

2.3.17 regulace těžebních činností tradičních mořských zdrojů energie, jako je ropa a plyn na základě dobře definovaných bezpečnostních norem ochrany životního prostředí a provádění efektivního monitorování těchto aktivit;

2.3.18 vytvoření scénářů pro nezbytná opatření na ochranu pobřeží, které by zohledňovaly různé prognózy stoupání mořské hladiny a změny klimatických podmínek; je třeba vzít v úvahu existující scénáře, jako například ty, které byly stanovené na fóru o „wadden sea“;

2.3.19 upřednostňovat mezinárodní dohody zaměřené na dosažení udržitelného odlovu společných rybích zásob (zejména stěhovavých);

2.3.20 implementovat výzkumné projekty zaměřené na rozvoj kotevních systémů, které by v oblastech se zvláštní hodnotou bránily ničení mořské trávy (posidonia oceanica);

2.3.21 vytvořit pobřežní veřejnou strukturu, která by sjednotila určité služby, jako např. inspektoráty životního prostředí, kontrolu hranic, záchranné služby na moři, inspektoráty pro rybolov, zdravotní asistenci či civilní ochranu, pro lidi pracující na moři;

2.4 Ochrana mořského prostředí pro budoucí generace

2.4.1 ukázání možností úspěšné ochrany a obnovy současného životního prostředí i definování a provádění kritérií ochrany na společné evropské úrovni a zabezpečení kvality přímořských a pobřežních ekosystémů a biotopů;

2.4.2 další objasnění způsobu integrace tematické strategie na ochranu mořského prostředí a směrnice o námořní strategii do budoucí celkové námořní politiky, přičemž je třeba vzít v úvahu revidované časové rámce navržené Výborem regionů; Aby byly co nejvíce účinné, měly by být tyto časové rámce sladěny s dalšími významnými programy EU, jako například se strukturálním a zemědělským fondem;

2.4.3 koordinaci a pomoc přímořským regionům při hledání způsobů pro úspěšnou ochranu současného životního prostředí a zvláště při vytváření nadregionálních a/nebo nadnárodních chráněných mořských oblastí a při rozvoji konkrétních návrhů na značné snížení vypouštěných radioaktivních látek, znečištění z lodí (zejména plynné emise, vykládka a balastové vody, které mohou přispět k zavádění cizích druhů) a škod způsobených antropickými činnostmi v mořském habitatu velkého významu, jak je uvedeno ve směrnici o habitatu; podporu úsilí o zajištění kvality přímořských a pobřežních ekosystémů a biotopů při zohlednění významného dopadu, který může mít ekonomická činnost na stav mořského prostředí především z důvodu vypouštění živin do moře;

2.4.4 podrobné vypracování možností, kde a jak by mohla technologie šetrná k životnímu prostředí nahradit standardní technologie, a poskytnutí finančních pobídek a programů pomoci na podporu a usnadnění tohoto přechodu;

2.4.5 zintenzivnění nátlaku vůči těm, kteří porušují zákonné požadavky a normy týkající se především ilegálního zbavování se odpadu na moři, ilegálního rybolovu a ilegální dopravy osob a zboží, a ukládání právních sankcí v těchto případech;

2.4.6 lepší zajištění námořních tras a prozkoumání možnosti zavedení povinné pilotáže pro ropné tankery a jiné lodě s nebezpečným nákladem a prozkoumání možnosti zavedení všeobecně povinné pilotáže v úzkých námořních koridorech;

2.4.7 podporu iniciativ zaměřených na úpravu nebo zlepšení vybavení přístavů pro zachycování ropných vod a propagování technologických inovací při přepravě a manipulaci s ropou, rovněž za účelem prevence zavádění rozpínavých exotických druhů;

2.4.8 podpořit a podněcovat mezinárodní dohody zaměřené na zachování rybích zásob obchodního významu velmi stěhovavých druhů, s vědomím, že opatření pro zachování uplatňovaná pouze na loďstvo Společenství nepřinášejí významný dopad v souvislosti s ochranou;

2.4.9 podpořit vytvoření sítě chráněných evropských mořských oblastí a monitorovací sítě zejména mezi členskými státy Evropské unie a sousedními zeměmi a podporovat výměnu zkušeností a osvědčených postupů v oblasti řízení;

2.4.10 podpořit iniciativy, jejichž cílem je vypracovat protokoly o zacházení a manipulaci s balastovými vodami pocházejícími z plavidel, s ohledem na skutečnost, že mohou být původcem zavádění cizích druhů, které mohou přispět ke ztrátě mořské biologické rozmanitosti;

2.5 *Financování a právní nástroje*

2.5.1 přípravu katalogu existujících individuálních finančních nástrojů pro námořní politiku na evropské úrovni, tj. struktu-

rální fondy, nařízení o Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova, Evropský rybářský fond, Fond pro celoživotní učení a 7. rámcový program Evropského společenství pro výzkum a rozvoj a prozkoumání jejich efektivnosti z hlediska faktu, zda mají být tyto nástroje zjednodušeny a nebo lépe propagovány;

2.5.2 předložení kompendia těch projektů v námořním odvětví, které jsou již financované Komisí;

2.5.3 intenzivnější zohlednění integračního přístupu v rámci budoucích schémat financování (od roku 2014 dále);

2.5.4 prozkoumání možností revize finančního systému EÚ za účelem vytvoření jednoho zjednodušeného systému pro všechny nebo většinu otázek námořní politiky v rámci evropského pobřežního a ostrovního fondu;

2.5.5 finanční podpora v krizových případech biologicky, ekologicky a architektonicky hodnotných území, jejichž ekonomika je silně závislá na činnostech spojených s mořem;

2.5.6 prozkoumání existujících právních rámců EU s větším zaměřením na námořní otázky a hledání řešení překážek a chybějících spojů v integračním potenciálu politik a lepší regulace existujícího právního rámce;

2.5.7 určit a zasáhnout finančními nástroji ad hoc na územích s vysokou ekologickou a kulturní hodnotou, jež jsou silně charakterizovány drobným pobřežním rybolovem, který bývá integrován do menších zemědělských podniků, kde platné finanční nástroje nemohou zasáhnout kvůli chybějícím požadavkům ekonomickým a co do rozměru přítomných malých závodů;

2.5.8 zavedení finančních nástrojů pro pobřežní regiony a ostrovy s cílem pomoci jim vynahradiť náklady, které těmto regionům vznikly při podpoře obecných zájmů Evropské unie, zejména při vypořádávání se s drogami a obchodem s lidmi, ilegálním přistěhovalectvím a znečišťováním moří a dohlížením na výlučné hospodářské oblasti;

2.5.9 rozvíjení další mezinárodní spolupráce a uplatňování mezinárodního práva na základě úmluvy Spojených národů o námořním právu (UNCLOS);

2.6 *Integrace námořního prostoru včetně ostrovů, jejich okolí a nejbližších regionů*

2.6.1 prozkoumání možností úspěšného využití územního plánování a integrovaného řízení pobřežních oblastí, se zdůrazněním zvláštního případu ostrovů, na podporu integrace odvětvových politik v oblastech, které by mohly být požadovány pro různá využití;

2.6.2 vytvoření silného geograficky orientovaného nástroje pro námořní odvětví, nástroje podobného územnímu informačnímu systému INSPIRE, který slouží pro pozemní výzkum;

2.6.3 urychlené řešení potřeby vytvoření evropské pobřežní policie podle specifických potřeb v různých přímořských regionech;

2.6.4 hledání způsobu lepšího využití finančních nástrojů EU (i) z krátkodobého hlediska na pomoc členským státům nebo regionům, které jsou přímo postiženy stále rostoucím přílivem ilegálních přistěhovalců a (ii) z dlouhodobého hlediska na pomoc třetím zemím pro dosažení úrovně politického a hospodářského rozvoje, čímž by jejich občané neměli potřebu ilegálně odcházet do zemí EU. V této souvislosti podporuje návrh rozpočtového výboru Evropského parlamentu na vytvoření agentury, která by byla speciálně zodpovědná za řešení otázky ilegálního přistěhovalectví a žádostí o azyl občanů třetích zemí a která by měla být situována na Maltě;

2.6.5 vyšší úroveň podpory místních a regionálních orgánů jako doplněk k národním orgánům při zvládnání nových přistěhovalců, kteří jsou již na jejich území;

2.6.6 zohlednění vnitrozemské dimenze a vzájemného působení mezi vnitrozemím, vnitrozemskými vodami a řekami, pobřežními oblastmi a moři, čímž se různá existující propojení stanou transparentními;

2.6.7 zajištění dalšího rozvoje a provádění nejprísnejších norem bezpečnosti lodí v evropských vodách, aby se zabránilo nehodám na širém moři, v pobřežních oblastech a v přístavech;

2.6.8 zahrnutí specifických programů a opatření pro nejvzdálenější regiony a ostrovy s ohledem na jejich zvláštní podmínky a problémy zvláště v takových oblastech činnosti, jako je:

- a) zachování odvětví rybolovu díky udržitelnému řízení a využívání rybolovných zdrojů, přijetí opatření vedoucích k obnově a modernizaci rybářských lodí a propagaci činností podporujících drobný a pobřežní rybolov;
- b) posílení cestovního ruchu prostřednictvím alternativních forem „mořského cestovního ruchu“, jež budou kvalitní

a dlouhodobé a pomohou zmírnit dopad sezónních turistických aktivit, jako je například cestovní ruch spojený s kulturou, venkovský a vodní cestovní ruch;

c) řízení a kontrola environmentálních tlaků, které s tím souvisí, zavedením plánů pro správu životního prostředí za účelem ochrany životního prostředí v pobřežních oblastech ostrovů, jejich vod a řízení jejich odpadů;

d) a vytvoření lepších komunikačních a dopravních spojení s pevninou;

2.6.9 vytvoření krátkodobých a střednědobých strategií na omezení rostoucího zneužívání evropských oceánů a moří, v neposlední řadě i s ohledem na ilegální převážení lidí do Evropy;

2.6.10 analýza situace faktického znevýhodnění způsobeného různým stupněm odlehlosti přímořských regionů prostřednictvím definice politiky v oblasti námořní dopravy založené na konceptu soudržnosti, aby se zlepšila integrace těchto regionů do evropského prostoru;

2.6.11 podpora praktických zkušeností s integrovanou správou pobřežních oblastí, která by umožnila vytvořit a spustit organizační struktury a postupy, jejichž cílem je vytvářet koordinační mechanismy mezi různými administrativami a podporovat sociální zapojení do rozhodovacích procesů ohledně pobřeží;

2.7 Veřejné povědomí a námořní dědictví

2.7.1 začlenění návrhu na systematické zvyšování povědomí veřejnosti o námořní otázce v rámci pokračujícího procesu, který zahrnuje aspekty společné námořní tradice, kultury a identity v Evropě;

2.7.2 předložení návrhu, jak by bylo možno integrovat námořní rozměr do nadcházejícího Evropského roku mezikulturního dialogu (2008);

2.7.3 vytvoření systematické strategie moderní námořní politiky pro zesílení povědomí v řadách veřejnosti, s cílem zakotvit ji na nejvyšší úrovni, a tak přispět k její skutečné realizaci.

V Bruselu dne 13. února 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů – Evropský technologický institut

(2007/C 146/04)

VÝBOR REGIONŮ

- navrhuje, aby řídicí struktury ETI byly vytvořeny tak, aby vyvážily potřebu nezávislosti ETI pro jeho každodenní chod s potřebou členských států a institucí EU moci zabezpečit zájmy EU, například prostřednictvím pětiletého přezkumu panelem členských států;
- lituje, že nový legislativní návrh navrhuje nedostatečné nové financování pro výzkumné společenství. Trvá na tom, aby finanční prostředky nebyly vyhazovány ze stávajících zdrojů financování výzkumu, ale místo toho byly určeny doplňkové příspěvky soukromého sektoru. Znalostní a inovační komunity by měly být podněcovány k tomu, aby se staly finančně udržitelné v průběhu času, a jejich rozpočet se měl pravidelně přezkoumávat na základě jejich výkonu;
- doporučuje, co se týká titulů, aby v počáteční fázi ETI neuděloval své tituly, ale aby spíše vybudoval značku či označení, které by bylo udělováno partnerskou univerzitou;
- doporučuje, aby se při výběru partnerství znalostních a inovačních komunit zohledňovaly jak jejich vynikající výsledky, tak jejich prokazatelný potenciál dosáhnout vynikajících výsledků ve vzdělávání, výzkumu a inovacích. Vyzývá Evropskou komisi, aby blíže určila, jak se budou tato kritéria měřit;
- doporučuje, aby ETI při výběru znalostních a inovačních komunit dodala kandidaturám pocházejícím z partnerství, jež sdružují orgány místní a regionální samosprávy, vysokou kvalitu. MSP by měly být výslovně uvedeny jako potenciální partnerské organizace.

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na sdělení Komise Evropské radě: *Další kroky k vytvoření Evropského technologického institutu*, (KOM(2006) 276 v konečném znění);

s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje Evropský technologický institut (KOM(2006) 604 v konečném znění);

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 8. června 2006 konzultovat Výbor v této věci podle čl. 265 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství;

s ohledem na rozhodnutí předsednictva ze dne 25. dubna 2006 pověřit Komisi pro kulturu, vzdělávání a výzkum vypracováním stanoviska na toto téma;

s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu: *Plnění programu modernizace pro univerzity: vzdělávání, výzkum a inovace*, (KOM(2006) 208 v konečném znění);

s ohledem na své stanovisko k návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o sedmém rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013), (KOM(2005) 119 v konečném znění – 2005/0043 (COD) – 2005/0044 (CNS)), (CdR 155/2005 fin) ⁽¹⁾;

s ohledem na své stanovisko k návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí rámcový program pro konkurenceschopnost a inovaci (2007 až 2013), (KOM(2005) 121 v konečném znění – 2005/0050 (COD)), (CdR 150/2005 fin) ⁽²⁾;

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise – *mobilizace inteligenčního potenciálu Evropy – možnost pro univerzity plně přispět k lisabonské strategii*, (KOM(2005) 152 v konečném znění), (CdR 154/2005 fin) ⁽³⁾;

s ohledem na sdělení Komise Evropské radě: *provádění obnoveného partnerství pro růst a zaměstnanost – vlajková loď znalostí – Evropský technologický institut*, (KOM(2006) 77 v konečném znění);

s ohledem na sdělení Komise jarnímu zasedání Evropské rady s názvem *Společně k růstu a zaměstnanosti – nový začátek lisabonské strategie*, (KOM(2005) 24 v konečném znění);

s ohledem na závěry předsednictví Evropských rad v Bruselu ve dnech 23. a 24. března a 15. a 16. června 2006 týkající se Evropského technologického institutu;

s ohledem na návrh stanoviska, který přijala Komise pro kulturu, vzdělávání a výzkum dne 28. září 2006 (rev.2) (CdR 273/2006), (Zpravodaj: **pan Keith Walters**, člen rady hrabství Cambridgeshire (UK/ELS));

vzhledem k těmto důvodům:

1. Druhým sdělením Komise a návrhem nařízení na téma vytvoření Evropského technologického institutu (ETI) se pokročilo pozitivním způsobem kupředu;
2. I když není možné, aby se všechny výzkumné ústavy EU přímo zapojily do ETI, usilování všech o to, aby se stali jeho součástí prostřednictvím znalostních a inovačních komunit, změnilo výzkumné prostředí k lepšímu tím, že bude posílen trojúhelník znalostí, který tvoří vzdělávání, výzkum a inovace;
3. Zlepšení trojúhelníku znalostí, a zejména rozvoj pevných partnerství mezi podnikáním a výzkumem, přispěje významným způsobem ke zlepšení konkurenceschopnosti EU;
4. Vyrovnaný regionální rozvoj je možné posílit, jestliže budou znalostní a inovační komunity ETI, která se budou soustředit okolo nejlepších týmů pracujících s podniky, úzce spolupracovat s regionálními a místními orgány hospodářského rozvoje;

přijal toto stanovisko na 68. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 13.-14. února 2007 (jednání ze dne 13. února):

⁽¹⁾ Úř. věst. C 115, 16.5.2006, s. 17.

⁽²⁾ Úř. věst. C 115, 16.5.2006, s. 20.

⁽³⁾ Úř. věst. C 81, 4.4.2006, s. 16.

1. Obecné názory

VÝBOR REGIONŮ

1.1 **vítá** druhé sdělení jako pozitivní příspěvek k diskusi o založení Evropského technologického institutu (ETI) a jako příspěvek ke splnění lisabonských cílů;

1.2 **vítá** vyvážený přístup Komise při přípravě legislativního návrhu, včetně změny pojmenování „znalostních společenství“ na „znalostní a inovační komunity“, a s potěšením zaznamenává, že místní a regionální orgány jsou zahrnuty jako možné „partnerské organizace“ znalostní a inovační komunity, znepokojují ho však určité detaily;

1.3 **podporuje** iniciativu, jejímž cílem je posílit vztahy mezi třemi pilíři trojúhelníku znalostí, kterými jsou vzdělávání, výzkum a inovace, a podporuje návrh řešit zjištěnou mezeru v oblasti inovací v Evropě;

1.4 **znovu opakuje** svůj názor, že úspěšné modely výzkumu a inovací nelze libovolně kopírovat a že namísto toho by EU měla usilovat o to, aby stavěla na úspěšných modelech osvědčených postupů pevných vztahů mezi výzkumem, inovacemi a vzděláváním v EU;

1.5 **uznává** význam ETI v tom, že svede dohromady všechny klíčové zainteresované strany v trojúhelníku znalostí, kterými jsou špičkové výzkumné týmy, průmysl a státní orgány. Měli bychom se za každou cenu vyhnout vytvoření dvoustupňového systému;

1.6 **bere na vědomí**, že některé problémy okolo určitých prvků návrhu jsou stále problematické;

1.7 **lituje**, že nový legislativní návrh navrhuje nedostatečné nové financování pro výzkumné společenství a že návrh neobsahuje jasné mechanismy k zajištění financování ze soukromého sektoru;

1.8 **trvá na tom**, aby finanční prostředky nebyly vyhrazovány ze stávajících zdrojů financování výzkumu (rámcový program a program pro konkurenceschopnost a inovace), ale místo toho byly určeny doplňkové příspěvky soukromého sektoru;

1.9 **zdůrazňuje**, že místní a regionální úřady mají rozhodující vliv na podmínky, které formují vzájemné vazby vedoucí k inovacím;

1.10 **připomíná** Komisi důležitou úlohu místních a regionálních úřadů, zejména jejich hospodářských partnerství, při stanovování podmínek vzájemných vztahů mezi třemi částmi trojúhelníku znalostí, jako je podněcování rozvoje uskupení, poskytování infrastruktury pro inkubátory, podněcování investic z průmyslu atd.;

1.11 dále **připomíná** Komisi, že regionální a místní úřady mají nejlepší pozici k tomu, aby podporovaly práci MSP v rámci výzkumného partnerství a aby propagovaly partnerství průmyslu a univerzit, která budou pravděpodobně zkvétat v regionálním/místním prostředí s ohledem na současné a budoucí okolnosti, politiky, faktory „tlaku“ a „tahu“ atd.;

1.12 dále **zdůrazňuje**, že by se měl ETI hlavně zaměřit na inovace, přenos znalostí a aplikované výzkumné projekty.

2. Obecná doporučení

VÝBOR REGIONŮ

2.1 **doporučuje**, aby ETI spojil síly jak světově uznávaných špičkových univerzit, jejich výzkumných týmů a organizací tak nejlepších týmů z ostatních univerzit a výzkumných organizací v celé EU, které mají potenciál být špičkovými pracovišti;

2.2 proto **naléhavě žádá** Komisi, aby pracovala s univerzitami a výzkumnými organizacemi, které mají bohaté zkušenosti s trojúhelníkem znalostí v praxi. Jestliže se ETI nedokáže spojit se špičkovými univerzitami a výzkumnými organizacemi Evropy, bude to mít dopad na celkový pohled na ETI;

2.3 **trvá na tom**, aby znalostní a inovační komunity vznikaly přístupem zdola nahoru a již na začátku byly zvoleny existující výborné příklady spolupráce mezi sférou podnikání a výzkumem;

2.4 **s potěšením konstatuje**, že proces výběru pro znalostní a inovační komunity je otevřený, což umožní výzkumným týmům, které mají potenciál, usilovat o zapojení do ETI. Všechny univerzity a výzkumné organizace, jak velké tak malé, by měly cítit, že pokud vybudují správné struktury, partnerství a politiky, mohly by se jejich nejlepší týmy nakonec aktivně zapojit do ETI. **Lituje** však, že související důležité kritérium „vynikajících výsledků v oblasti vzdělávání a výzkumu“ neodkazuje výslovně i na potenciální vynikající výsledky, a **žádá** Komisi, aby blíže určila, jak se budou tato dvě kritéria měřit;

2.5 **navrhuje**, že by posílení vztahu mezi výzkumem a soukromým sektorem ve znalostních a inovačních komunitách mohlo probíhat prostřednictvím podpory/podněcování znalostních a inovačních komunit k tomu, aby se staly finančně udržitelnými v průběhu času, a žádá, aby legislativní návrh tento přístup zahrnul do svých ustanovení;

2.6 **nesouhlasí** s návrhem Komise, aby ETI uděloval své vlastní tituly a **doporučuje**, co se týká titulů, aby v počáteční fázi ETI neuděloval své 'tituly', ale aby spíše vybudoval značku či označení, které by bylo udělováno partnerskou univerzitou znalostní a inovační komunity. Jinak titul ETI riskuje, že ztratí podporu předních univerzit;

2.7 **navrhuje**, aby se ETI v prvních letech své existence omezil na poskytování značky magisterským programům, které budou obsahovat konkrétní prvky, jako jsou odborné praxe, mezioborovost, podnikatelská školení atd.;

2.8 **trvá na tom**, aby bylo zaručeno odpovídající zastoupení soukromého sektoru ve správní radě, která by správně měla mít autonomii při stanovování strategického programu ETI;

2.9 **navrhuje**, aby řídicí struktury ETI byly vytvořeny tak, aby vyvážily potřebu nezávislosti ETI pro jeho každodenní chod s potřebou členských států a institucí EU moci zabezpečit zájmy EU, například prostřednictvím pětiletého přezkumu panelem členských států;

2.10 **naléhá** na Komisi, aby zapojila správní radu do svých hlavních směrů, a bylo tak možné při výběru znalostních a inovačních komunit dodat kandidaturám pocházejícím z partnerství, jež sdružují orgány místní a regionální samosprávy, vysokou kvalitu, aby byla k dispozici strukturovaná výzkumná společenství, jejichž seskupení by existovala za účelem vědecko-technologické spolupráce mezi univerzitami, výzkumnými organizacemi a podniky se střednědobým i dlouhodobým výzkumným plánem;

2.11 **připomíná** Komisi rozhodující úlohu, kterou hrají místní a regionální orgány při formování uskupení prostřednictvím svých politik a investic do infrastruktury, které vedou k úzké spolupráci mezi univerzitami a průmyslem;

2.12 **navrhuje**, aby jako prostředek k posuzování úspěšnosti ETI byly správní radě určeny cíle, jejichž prostřednictvím by bylo možné hodnotit strategické řízení. Hodnocení úspěšnosti by

mohlo zahrnovat ukazatele, které by vyhodnocovaly schopnost ETI nabízet konkrétní „obchodovatelné“ řešení problémů, se kterými se potýkají MSP, podniky a průmysl;

2.13 **naléhavě žádá** Komisi, aby neodváděla pozornost od založení Evropské rady pro výzkum (ERV) jako hnací síly základního výzkumu v důsledku silného a pozitivního impulsu, který stojí za založením ETI. Správní rada ETI by měla v co nejvyšší míře navázat pevné vztahy s ERV a vytvořit struktury, aby byla zajištěna komplementarita a nedocházelo k izolaci a překrývání;

2.14 **navrhuje**, aby znalostní a inovační komunity ETI byly zakládány postupně a bylo možné se učit z každé zkušenosti a přiměřeně přizpůsobovat struktury pokaždé, když bude zakládána nová znalostní a inovační komunita, a je potěšen, že Komise navrhuje vytvoření šesti znalostních a inovačních komunit do roku 2013;

2.15 **považuje** následující oblasti za klíčové pro založení a řízení znalostních a inovačních komunit:

— hodnotící postupy a měření výkonu: **vítá** zmínku v legislativním návrhu o parametrech orientovaných na výsledky, **lituje** však, že tyto parametry nejsou dostatečně specifikovány

— finanční opatření/udržitelnost financování: **odmítá** návrh Komise, aby byla největší část financování znalostních a inovačních komunit čerpána ze stávajících programů a fondů Společenství, zejména možným vyhrazováním prostředků z fondů EU na výzkum

— vazby na výzkum podporovaný ERV

— úloha regionálních/místních orgánů/samospráv: měl by se klást značný důraz na regionální/místní zapojení do nabídek znalostních a inovačních komunit

— úloha MSP: **doporučuje**, aby MSP byly v legislativním návrhu výslovně uvedeny jako potenciální „partnerské organizace“, a požaduje, aby Komise blíže určila, jak zapojit MSP do znalostních a inovačních komunit;

2.16 **doporučuje**, aby byla personální otázka řešena flexibilně, což zajistí zapojení nejlepších týmů výzkumných pracovníků v rámci ETI. Souběžné zaměstnání je pocíťováno jako pozitivní krok vpřed v personální otázce;

2.17 **navrhuje**, aby znalostní a inovační komunity zaměstnávaly zaměstnance na určité procento jejich času jako prostředek k zapojení špičkových týmů výzkumných pracovníků a k vybudování pocitu oddanosti ETI. Maximální a minimální úrovně lze stanovit případ od případu a lze je upravovat v průběhu trvání znalostní a inovační komunity;

2.18 **naléhavě žádá** Komisi, aby při přípravě jejího legislativního návrhu týkajícího se ETI zdůraznila významnou úlohu místních a regionálních orgánů, které poskytnou základní podporu zejména znalostním a inovačním komunitám a které obecně vyplní mezery v trojúhelníku znalostí.

3. Doporučení Výboru regionů k návrhu nařízení

Doporučení 1

Desátý bod odůvodnění

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
Je potřeba podporovat vzdělávání jakožto nedílnou, avšak často chybějící součást komplexní inovační strategie. Dohoda mezi ETI a znalostními a inovačními komunitami by měla stanovit, aby byly tituly a diplomy udělované prostřednictvím znalostních a inovačních komunit považovány za tituly a diplomy ETI. ETI by měl podporovat uznávání titulů a diplomů ETI v členských státech. Těmito činnostmi by neměla být dotčena směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací.	Je potřeba podporovat vzdělávání jakožto nedílnou, avšak často chybějící součást komplexní inovační strategie. Dohoda mezi ETI a znalostními a inovačními komunitami by měla stanovit, aby byly tituly a diplomy udělované prostřednictvím znalostních a inovačních komunit považovány za tituly a diplomy <u>se značkou</u> ETI. ETI by měl podporovat uznávání titulů a <u>diplomů se značkou</u> ETI v členských státech. Těmito činnostmi by neměla být dotčena směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací.

Toto doporučení znamená, že výraz „tituly EIT“ by měl být v celém návrhu změněn na výraz „tituly se značkou EIT“.

Odůvodnění

V důvodové zprávě k návrhu nařízení Komise konkrétně zmiňuje „značku“ ETI na titulech, které podporují podnikatelský prvek atd. To je rozumné, ale pro mnoho předních univerzit není titul ETI nezbytný k tomu, aby ETI dosáhl svých cílů. Titul začleňující tyto prvky, který bude udělovat jedna nebo více partnerských univerzit znalostní a inovační komunity a který bude mít „značku“ ETI, dosáhne téhož cíle.

Doporučení 2

Čl. 5 odst. 2 písm. a)

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. ETI vybere partnerství, které se stane znalostní a inovační komunitou, na základě soutěžního, otevřeného a transparentního řízení včetně zveřejnění podrobných specifikací a podmínek. Při výběru partnerství se zejména zohlední: (a) stávající a potenciální inovační kapacita v rámci partnerství a jeho vynikající výsledky v oblasti vzdělávání a výzkumu;	2. ETI vybere partnerství, které se stane znalostní a inovační komunitou, na základě soutěžního, otevřeného a transparentního řízení včetně zveřejnění podrobných specifikací a podmínek. Při výběru partnerství se zejména zohlední: (a) stávající a potenciální inovační kapacita v rámci partnerství a jeho vynikající výsledky a <u>projevený potenciál pro vynikající výsledky</u> v oblasti vzdělávání a výzkumu;

Odůvodnění

V souladu s odstavcem 2.4 návrhu stanoviska.

Doporučení 3

Čl. 5 odst. 2

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>ETI vybere partnerství, které se stane znalostní a inovační komunitou, na základě soutěžního, otevřeného a transparentního řízení včetně zveřejnění podrobných specifikací a podmínek.</p> <p>(...)</p> <p>Při výběru se rovněž zohlední:</p> <p>(a) operační struktura prokazující závazek k ETI a jeho cílům;</p> <p>(b) kapacita k zajištění dynamického, flexibilního a přitažlivého pracovního prostředí, které odměňuje individuální i týmové úspěchy v oblasti inovací, výzkumu a vzdělávání;</p> <p>(c) způsob, jakým budou udělovány tituly a diplomy včetně opatření, která mají zohlednit politiku Společenství týkající se Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání, zejména pokud jde o kompatibilitu, transparentnost, uznávání a kvalitu titulů a diplomů;</p> <p>(d) schopnost partnerství přizpůsobit se změnám v daném oboru nebo v oblasti inovací a tyto změny zohlednit.</p>	<p>ETI vybere partnerství, které se stane znalostní a inovační komunitou, na základě soutěžního, otevřeného a transparentního řízení včetně zveřejnění podrobných specifikací a podmínek.</p> <p>(...)</p> <p>Při výběru se rovněž zohlední:</p> <p>(a) operační struktura prokazující závazek k ETI a jeho cílům;</p> <p>(b) kapacita k zajištění dynamického, flexibilního a přitažlivého pracovního prostředí, které odměňuje individuální i týmové úspěchy v oblasti inovací, výzkumu a vzdělávání;</p> <p>(c) způsob, jakým budou udělovány tituly a diplomy včetně opatření, která mají zohlednit politiku Společenství týkající se Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání, zejména pokud jde o kompatibilitu, transparentnost, uznávání a kvalitu titulů a diplomů;</p> <p>(d) schopnost partnerství přizpůsobit se změnám v daném oboru nebo v oblasti inovací a tyto změny zohlednit;</p> <p>(e) <u>pevnost partnerství včetně jeho závazku k regionálním a místním samosprávám a orgánům.</u></p>

Odůvodnění

Toto doporučení přebírá odstavec 2.10 návrhu stanoviska, který trvá na tom, aby se v kandidaturách na znalostní a inovační komunitu uváděl závazek k místním a regionálním samosprávám.

Doporučení 4

Článek 15

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. ETI zajišťuje průběžné monitorování a pravidelné nezávislé hodnocení svých činností, včetně činností řízených prostřednictvím znalostních a inovačních komunit, s cílem dosáhnout nejkvalitnějších výsledků a využívat zdroje co nejefektivněji. Výsledky hodnocení se zveřejňují.</p> <p>2. Do pěti let od přijetí tohoto nařízení a každé čtyři roky poté zveřejní Komise hodnocení ETI. Toto hodnocení vychází z nezávislého externího hodnocení a zaměřuje se na to, jak ETI plní své poslání. Hodnocení se zabývá všemi činnostmi ETI a znalostních a inovačních komunit a zkoumá efektivitu, udržitelnost, účinnost a významnost prováděných činností a jejich vztah k politikám Společenství. Hodnocení přihlíží k názorům zainteresovaných subjektů na evropské i vnitrostátní úrovni.</p> <p>(...)</p>	<p>1. ETI zajišťuje průběžné monitorování a pravidelné nezávislé hodnocení svých činností, včetně činností řízených prostřednictvím znalostních a inovačních komunit, s cílem dosáhnout nejkvalitnějších výsledků a využívat zdroje co nejefektivněji. Výsledky hodnocení se zveřejňují.</p> <p>2. Do pěti let od přijetí tohoto nařízení a každé čtyři roky poté zveřejní Komise hodnocení ETI. Toto hodnocení vychází z nezávislého externího hodnocení a zaměřuje se na to, jak ETI plní své poslání. Hodnocení se zabývá všemi činnostmi ETI a znalostních a inovačních komunit a zkoumá efektivitu, udržitelnost, účinnost a významnost prováděných činností a jejich vztah k politikám Společenství. Hodnocení přihlíží k názorům zainteresovaných subjektů na evropské i vnitrostátní úrovni.</p>

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<p>3. <u>Rozpočet znalostních a inovačních komunit by se měl pravidelně přezkoumávat na základě jejich výkonu. Mělo by být obecným pravidlem, že se financování znalostní a inovační komunitou během doby trvání projektu postupně snižuje a je nahrazováno jiným zdrojem financování. Schopnost přilákat externí investice do znalostních a inovačních komunit bude pro ETI nejdůležitějším měřítkem úspěšnosti.</u></p> <p>(...)</p>

V Bruselu dne 13. února 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů – Tematická strategie pro ochranu půdy

(2007/C 146/05)

VÝBOR REGIONŮ

- má za to, že z environmentálního hlediska existuje několik důvodů pro rozvoj politiky ochrany půdy na evropské úrovni. Existují tedy souvislosti například mezi znečištěním půdy a lidským zdravím a zdravím zvířat; politika ochrany půdy hraje v tomto ohledu důležitou roli. Klimatické změny, přeshraniční dopady degradace půdy, tlak působící na další části životního prostředí a dohody z Kjóta vyžadují, aby tyto skutečnosti byly zohledněny na evropské úrovni;
- Výbor je přesvědčen, že směrnice, jejímž cílem je sestavit inventář a jež pomáhá členským státům přijmout opatření podle návrhu Komise, může přispět k zavedení udržitelného hospodaření s půdou ve Společenství. To znamená, že směrnice by měla být flexibilní;
- je znepokojen administrativní zátěží, kterou mohou pro místní a regionální orgány představovat následující požadavky: soupis rizikových oblastí, povinný přezkum seznamu rizikových oblastí každých deset let (článek 6) a přezkum inventáře kontaminovaných míst (články 10 a 11);
- vyjadřuje přání, aby pro dotčené orgány nevznikaly žádné přímé povinnosti ve věci čištění a správy kontaminovaných míst (článek 13);
- je toho názoru, že je nezbytné, aby Evropská komise definovala souhrn ekonomicky výhodných opatření, jimiž by se členské státy mohly inspirovat při sestavení svého vlastního programu opatření.

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů s názvem „Tematická strategie pro ochranu půdy“ (KOM(2006) 231 v konečném znění) a na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o zřízení rámce pro ochranu půdy a o změně směrnice 2004/35/ES (KOM(2006) 232 v konečném znění 2006/0086 (COD)),

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 22. září 2006 konzultovat tuto problematiku s Výborem regionů, v souladu s článkem 175 a s čl. 265 odst.1 Smlouvy o založení Evropského společenství,

s ohledem na rozhodnutí předsednictva Výboru regionů ze dne 25. dubna 2006 pověřit Komisi pro udržitelný rozvoj vypracováním stanoviska k tomuto tématu,

s ohledem na své stanovisko ze dne 12. února 2003 ke sdělení „Směrem k tematické strategii pro ochranu půdy“ – CdR 190/2002 v konečném znění (¹),

s ohledem na návrh stanoviska (CdR 321/2006 rev. 1) přijatý dne 27. listopadu 2006 Komisí pro udržitelný rozvoj (zpravodaj: pan Cor Lamers (NL/ELS, starosta města Houten),

přijal na svém 68. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 13.-14. února 2007 (jednání dne 13. února) následující stanovisko:

1. Názory Výboru regionů

Obecné poznámky

1.1 Půdě připadá prvořadý význam pro naše přežití. Je nezbytná jako zdroj živin a vody, regulátor koloběhu, životní prostor pro četné organismy a podpůrný terén pro organismy žijící na povrchu Země. Pro člověka, stejně jako pro přírodu, je nezbytné, aby půda mohla dále plnit tyto funkce, a to optimálním a trvalým způsobem.

1.2 Všechny členské státy Evropské unie jsou více či méně konfrontovány s problémy spojenými s půdou. Je jasné, že v některých částech Evropy dochází a ještě bude docházet k nezanedbatelným a znepokojivým procesům degradace.

1.3 Půda je nehybná, ale degradace půdy v jednom členském státu může nicméně mít přeshraniční následky. VR se proto domnívá, že návrh je v souladu se zásadou subsidiarity, jsou slabé. VR také podotýká, že pouze devět členských států zavedlo politiku na ochranu půdy a že tato politika je obecně omezena na některé aspekty kontaminace půdy. Výbor má dále za to, že z environmentálního hlediska existují důvody k rozvoji politiky ochrany půdy na evropské úrovni. Existují tedy souvislosti například mezi znečištěním půdy a lidským zdravím a zdravím zvířat; politika ochrany půdy hraje v tomto ohledu důležitou roli. Klimatické změny, přeshraniční dopady degradace půdy, tlak působící na další části životního prostředí a dohody z Kjóta vyžadují, aby tyto skutečnosti byly zohledněny na evropské úrovni.

1.4 Politika ochrany půdy je velmi komplexní otázkou. V Evropě existuje více než 320 různých typů půdy, které se používají k různým účelům. Půda tak může mít ekonomickou, sociální, kulturní nebo ekologickou funkci a může být použita

vána pro účely zemědělství, životního prostředí, rozvoje nemovitostí nebo stavby silnic a hrází. Půda proto v členských státech čelí nejrůznějším hrozbám. Lze rovněž konstatovat významné rozdíly mezi členskými státy, ba dokonce i mezi jednotlivými regiony jednoho členského státu. Značně se též liší jednotlivá opatření přijímaná členskými státy. K těmto geografickým rozdílům se mimo jiné připojují ještě klimatické rozdíly mezi různými regiony Evropy. Tyto rozdíly se liší podle odpovědnosti, která v této oblasti náleží místním a regionálním samosprávám.

1.5 Vzhledem k této velké rozmanitosti a potížím při vypracovávání společných norem považuje Výbor v tuto chvíli za nemožné přijmout společné kvantitativní normy. Domnívá se nicméně, že strategie předložená Komisí je prvním krokem k dosažení dohody o společných normách v blízké budoucnosti. K zajištění účinné ochrany půdy je třeba přijmout cílená opatření. Politika ochrany půdy je oblastí spadající především do kompetence místních a regionálních orgánů.

1.6 Ve většině členských států jsou za politiku ochrany půdy odpovědní místní a regionální orgány. Z toho důvodu musí při vypracovávání nových metod a opatření v oblasti ochrany půdy zastávat tyto orgány důležitou úlohu.

1.7 Evropská unie hraje v této oblasti roli spočívající v podpoře a motivaci. Evropské právní předpisy je nutno odmítnout, pokud nejsou pružné a neponechávají členským státům dostatečný manévrovací prostor.

Cíle strategie

1.8 Výbor se hlásí k cílům strategie a má za to, že tyto cíle představují velmi významný příspěvek k pružnému evropskému politickému rámci pro udržitelné hospodaření s půdou.

(¹) Úř. věst. C 128, 29.5.2003, s. 43.

1.9 Podle Výboru klade popis cílů důraz na rozvoj současných znalostí o procesech týkajících se půdy a na povinnost zapojení členských států. Ty jsou motivovány k činnosti proti degradaci půd, avšak do zodpovědnosti samotných členských států spadá identifikace rizikových oblastí, definice cílů, pokud jde o snížení degradace půd, a přijímání opatření za účelem uskutečnění těchto cílů. Výbor tento přístup podporuje, neboť k problematice ochrany půdy přistupuje jako ke globálnímu procesu, což umožňuje zdůraznit místní a regionální povahu.

Začlenění ochrany půdy do evropských a vnitrostátních právních předpisů

1.10 Pro provedení strategie je třeba systematicky vyhodnotit, do jaké míry přispívají všechny politiky a právní předpisy Společenství týkající se půdy k udržitelnosti půd ve Společenství. Pokud je tento příspěvek nedostatečný, musí být právní předpisy a politika přizpůsobeny. Za tímto účelem by Komise měla rychle zpracovat akční plán.

1.11 Z toho důvodu má Výbor za to, že strategie musí lépe osvětlit vztah k ostatním strategiím vyvinutým v rámci šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí a zvláště k strategiím týkajícím se pesticidů, odpadů a jejich zpracování, jakož i povrchových a podzemních vod.

Osvědčené postupy a znalosti o pochodech týkajících se půdy

1.12 Výbor je toho názoru, že je-li cílem zajistit udržitelné hospodaření s půdou, je důležitá komunikace a zvyšování povědomí. Na této úrovni by měly být zohledněny hrozby a pozitiva, které půda představuje pro udržitelnou společnost.

1.13 Opatření přijatá členskými státy jsou velmi diverzifikovaná (viz odst. 1.4). Výbor má za to, že kvalita evropských půd může být v praxi účinně zlepšena, pokud budou členské státy cestou politiky ochrany půdy sdílet své znalosti s ostatními členskými státy. Výbor tedy vyzývá ty členské státy, které již provádějí plnohodnotnou politiku ochrany půdy, aby se podělily o své zkušenosti s těmi členskými státy, které nedisponují souhrnnou legislativou v této oblasti.

1.14 Výbor přisuzuje velký význam vytvoření otevřené komunikační platformy umožňující výměnu informací o osvědčených postupech týkajících se adekvátní ochrany půdy. Různorodost půd vyžaduje širokou škálu opatření, které se osvědčily.

Nová rámcová směrnice o ochraně půdy

1.15 Cílem této směrnice je sestavit inventář degradací půd v rámci EU. Tento text poskytuje údaje umožňující postupovat transparentně a jednotně. Členské státy samy určují, zda je ně-

kteří region prohlášen za rizikový, zda je třeba přijmout nějaká opatření a jaký bude případný časový rámec pro tato opatření.

1.16 Výbor je přesvědčen, že směrnice, jejímž cílem je sestavit inventář a jež pomáhá členským státům přijmout opatření podle návrhu Komise, může přispět k zavedení udržitelného hospodaření s půdou ve Společenství. Směrnice nesmí komplikovat ani narušovat stávající funkční vnitrostátní politiku ochrany půdy. Jinými slovy, směrnice musí mít pružnou strukturu a nesmí obsahovat žádnou kvantitativní ani kvalitativní normu. Realizace opatření by měla proběhnout na dobrovolném základě pomocí systémů pobídek a poradenství. V rámci prevence zbytečné byrokracie by se též mělo zamezit nárůstu požadavků na dokumentaci. Návrhy Komise by zároveň neměly být považovány za výzvu k dalekosáhlým zásahům EU.

1.17 Výbor je toho názoru, že nejvyšší prioritu musí mít zodpovědnost jednotlivých členských států za dosažení ekologických standardů, včetně ručení a zodpovědnosti původců znečištění půdy a vlastníků. To znamená, že je nutno stanovit, že i v případě uplatnění zásady „znečišťovatel platí“ mohou být k ručení povoláni nejen původce znečištění, ale i další zodpovědné strany. Výbor by zdůraznil, že na vnitrostátní úrovni musí být stanoveno, kdo je v podstatě zodpovědná strana.

1.18 Výbor je znepokojen skutečností, že pro vytvoření konkrétních požadavků směrnice EU, hlavně co se týče stanovení kritérií pro posuzování rizika kontaminace půdy, má být ustaven výbor podle rozhodnutí 1999/468/ES (postup projednávání ve výborech). Měl by zde být zvolen postup, který zohlední zájmy všech zainteresovaných stran a zaručí jejich dostatečnou účast.

Administrativní zátěž

1.19 Článek 16 směrnice zavádí pro místní a regionální orgány velké množství povinností, které se týkají sdělování informací. Výbor soudí, že by to pro ně nemělo představovat nepřiměřenou administrativní zátěž. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že pozornost, personál a finanční prostředky věnované tomuto sdělování nemohou být použity na boj proti degradaci půd, který by však měl být prvořadý.

1.20 Výbor se hlásí k důležitosti začlenění politiky ochrany půdy do odvětvové politiky a do právních úprav na všech úrovních (článek 3). Pokud jde o provádění odvětvové politiky, bude vhodné zachovat zdrženlivost, pokud jde o zavedení povinných kontrol na základě existujících údajů (testy půdy). Kontrola je důležitá pouze v případě rizika pro půdu. Jelikož politika už zavádí přísný rámec, jsou tyto testy většinou v průběhu provádění zbytečné. V komplexních a rozsáhlých situacích je taková zpráva o důsledcích pro životní prostředí již vyžadována.

1.21 Výbor je znepokojen administrativní zátěží, kterou může pro místní a regionální orgány představovat soupis rizikových oblastí, přezkum seznamu rizikových oblastí každých deset let (článek 6) a přezkum inventáře kontaminovaných míst (články 10 a 11).

1.22 Výbor konstatuje, že návrh směrnice obsahuje celou řadu povinností identifikace a sdělování informací, jakož i požadavky na přípravu plánů a programů, jež mohou podléhat strategickému environmentálnímu hodnocení; tato opatření by znamenala značnou dodatečnou administrativní zátěž. Předpisy EU musejí co nejvíce upustit od povinností sdělovat informace a od plánů a programů podléhajících strategickému environmentálnímu hodnocení.

1.23 Výbor zastává názor, že zapojení veřejnosti by se mělo omezit na případy upravené směrnicí o informacích o životním prostředí.

Programy opatření určených k boji proti procesům degradace půd

1.24 Výbor vyjadřuje přání, aby pro dotčené orgány nevznikaly žádné přímé povinnosti ve věci čištění a správy kontaminovaných míst (článek 13). Orgány dohlížejí na faktické provedení čištění. K těmto dvěma aspektům je nutno přistupovat v kontextu práva a právní úpravy členského státu a specifického stavu půdy. Je samozřejmé, že dotčené orgány budou i nadále zodpovědné za řešení problémů s kontaminovanými místy.

1.25 Výbor je spokojen se sanací půd zaměřenou na funkčnost (čl. 1 odst. 1 a čl. 13 odst. 2). Opatření jsou definována podle (současného) využití půdy.

1.26 V *hodnocení dopadu* se zdůrazňuje, že opatření směřující ke snížení degradace půdy jsou pro společnost velice efektivní. Výbor s tímto názorem souhlasí, podotýká však, že pokud má být dosaženo tohoto výsledku, je třeba do oblastí půdy nejprve investovat. Zkušenosti prokázaly, že zvláště v případech obcí a regionů bylo zavádění projektů spojených se sanací půdy často pozastaveno vzhledem k nedostatku finančních prostředků.

1.27 Výbor považuje zavedení zprávy o stavu půdy (článek 12) za podporu, kterou Evropa poskytne inventáři kontaminovaných míst. Tato zpráva totiž na jednu stranu přispěje k aktualizaci inventáře kontaminovaných míst a na druhou stranu transparentním způsobem poskytne informace příslušníkům jiných členských států, kteří mají zájem o nákup pozemků, čímž umožní předejít hospodářským škodám. Do praxe je tak uvedena zásada „znečišťovatel-plátce“ (článek 4).

1.28 Výbor má za to, že při stanovení opatření pro zachování funkcí půdy je třeba věnovat pozornost nejen sociálním

a ekonomickým aspektům, nýbrž také otázkám bezpečnosti a eventuální přítomnosti archeologického, geologického nebo geomorfologického dědictví (článek 8).

1.29 Výbor zastává názor, že požadavek Komise na vnitrostátní modely financování sanace skládek (článek 13) dostatečně nezohledňuje stávající specifické regionální modely (financování), které se v dosavadní praxi osvědčily. V důsledku norem EU v této oblasti by bylo nutné obávat se spíše omezení.

Osvědčené postupy

1.30 Výbor spatřuje v zavedení fóra pro výměnu informací jeden ze základních prvků návrhu Komise (článek 17). Místní a regionální orgány by se měly tohoto fóra aktivně účastnit, a to s ohledem na své praktické znalosti a na své dosavadní zkušenosti.

2. Doporučení Výboru regionů

2.1 Výbor je toho názoru, že je nezbytné, aby Evropská komise definovala souhrn ekonomicky výhodných opatření, jimiž by se členské státy mohly inspirovat při sestavení svého vlastního programu opatření. Členské státy, které ještě nevypracovaly politiku půdy nebo které ji právě vypracovávají, mohou účinně pracovat pouze tehdy, budou-li mít k dispozici dostatek informací.

2.2 Výbor doporučuje neukládat všeobecnou evropskou povinnost sdělování údajů, ale spíše umožnit členským státům, aby používaly své vlastní systémy sdělování údajů, a Evropské komisi umožnit k těmto informacím přístup (článek 16).

2.3 Administrativní zátěž spojená s určováním rizikových oblastí může být snížena, bude-li se předběžně přistupovat k rychlému prozkoumání, které ukáže rizika ohrožující půdu (nebo některé části půdy) v dotčeném členském státě (článek 6). Pokud jde o přezkoumání rizikových oblastí a o inventář kontaminovaných míst, je kompletní přezkoumávání nadbytečné. Lze se spokojit s aktualizací kontrolní databáze.

2.4 Výbor se vyslovuje pro to, aby byl více konkretizován výzkumný kalendář Evropské komise uvedený v tematické strategii a aby pro něj byly stanoveny priority a lhůty. Absolutní přednost by měla být přiznána zkoumání vlivu klimatických změn na půdu. Jedním z potenciálních/skutečných důsledků klimatických změn je zrychlená degradace organické hmoty. Vzhledem k zásadní úloze, kterou má organická hmota ve fungování půdy, mohou mít klimatické změny zásadní důsledky pro udržitelné hospodaření s půdou.

Doporučení 1

Článek 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Tato směrnice stanoví rámec pro ochranu půdy a zachování kapacity půdy vykonávat veškeré následující environmentální, hospodářské, sociální a kulturní funkce:</p> <p>a) produkce biomasy, zejména v oblasti zemědělství a lesnictví;</p> <p>b) ukládání, filtrování a přeměna živin, látek a vody;</p> <p>c) zázemí pro biologickou rozmanitost, jako jsou stanoviště, druhy a geny;</p> <p>d) fyzické a kulturní prostředí pro lidi a lidské činnosti;</p> <p>e) zdroj surovin;</p> <p>f) úložiště uhlíku;</p> <p>g) archiv geologického a archeologického dědictví.</p> <p>Za tímto účelem stanoví směrnice opatření k prevenci procesů degradace půdy, ať se vyskytují přirozeně, nebo v důsledku nejrůznějších lidských činností, které oslabují kapacitu půdy uvedené funkce vykonávat. Mezi taková opatření patří zmírňování účinků těchto procesů a regenerace a sanace degradované půdy na úroveň funkčnosti, která je přiměřená alespoň současnému a schválenému budoucímu využívání.</p>	<p>1. Tato směrnice stanoví rámec pro ochranu půdy a zachování kapacity půdy vykonávat <u>podle okolností</u> veškeré následující environmentální, hospodářské, sociální a kulturní funkce:</p> <p>a) produkce biomasy, zejména v oblasti zemědělství a lesnictví;</p> <p>b) ukládání, filtrování a přeměna živin, látek a vody;</p> <p>c) zázemí pro biologickou rozmanitost, jako jsou stanoviště, druhy a geny;</p> <p>d) fyzické a kulturní prostředí pro lidi a lidské činnosti;</p> <p>e) zdroj surovin;</p> <p>f) úložiště uhlíku;</p> <p>g) archiv geologického, <u>geomorfologického</u> a archeologického dědictví.</p> <p>Za tímto účelem stanoví směrnice opatření k prevenci procesů degradace půdy, ať se vyskytují přirozeně, nebo <u>nebo v důsledku nejrůznějších lidských činností, které oslabují kapacitu půdy uvedené funkce vykonávat.</u> Mezi taková opatření patří zmírňování účinků těchto procesů a regenerace a sanace degradované půdy na úroveň funkčnosti, která je přiměřená alespoň současnému a schválenému budoucímu využívání.</p>

Odůvodnění

Z článku jasně vyplývá, že navrhovaná opatření vycházejí z přístupu zaměřeného na funkci. Avšak použitá formulace – „vykonávat veškeré funkce“ – evokuje multifunkčnost a dává tušit, že by měla být půda schopna plnit současně všechny zmíněné funkce.

Půda je úložištěm geologického a archeologického dědictví, avšak nese také geomorfologické dědictví. Geomorfologií se rozumí tvar, který půda nabírá v krajině. Tam, kde tento tvar představuje zvláštní hodnotu, je třeba bdít nad jeho ochranou.

Doporučení 2

Článek 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Při vytváření odvětvových politik, které mohou zhoršit, nebo zmírnit procesy degradace půdy, členské státy určí, popíší a zhodnotí dopady takových politik na tyto procesy, zejména v oblasti regionálního a městského územního plánování, dopravy, energetiky, zemědělství, rozvoje venkova, lesnictví, těžby nerostných materiálů, obchodu a průmyslu, výrobní politiky, turistiky, změny klimatu, životního prostředí, přírody a krajiny.</p> <p>Členské státy tyto nálezy zveřejní.</p>	<p>Při vytváření odvětvových politik, kte ř é m o u z h o r š í t e, ne bo z m í r n í t o u n i č h z se p r e d p o k l á d á, že z h o r š í t e pro ces y de g r a d a c e p ů d y, členské státy určí, popíší a zhodnotí dopady takových politik na tyto procesy, zejména v oblasti regionálního a městského územního plánování, dopravy, energetiky, zemědělství, rozvoje venkova, lesnictví, těžby nerostných materiálů, obchodu a průmyslu, výrobní politiky, turistiky, změny klimatu, životního prostředí, přírody a krajiny.</p> <p>Členské státy tyto nálezy zveřejní. <u>Při vypracovávání politik a právních úprav Společenství Komise rozšíří vnější integraci na otázku půdy.</u></p>

Odůvodnění

Výbor je spokojen s vnější integrací, jak je popsána v článku 3. Výbor se domnívá, že by nemělo jít pouze o povinnost členských států, ale také EU.

Doporučení 3

Článek 6

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Do pěti let od [datum provedení] určí členské státy na vhodné úrovni oblasti svého území, u nichž existuje rozhodující důkaz nebo důvodné podezření, že se na nich vyskytl nebo v blízké budoucnosti pravděpodobně vyskytne jeden či více procesů degradace půdy (dále jen „rizikové oblasti“):</p> <p>a) eroze způsobená větrem nebo vodou;</p> <p>b) úbytek organické hmoty způsobený konstantním snižováním organického podílu půdy, s výjimkou neuhnilých zbytků rostlin a živočichů, produktů jejich částečného rozkladu a půdní biomasy;</p> <p>c) utužení v důsledku zvýšení hustoty hmoty a zmenšení pórovitosti půdy;</p> <p>e) zasolení v důsledku akumulace rozpustných solí v půdě;</p> <p>f) sesuvy způsobené středně rychlým až rychlým sesuvným pohybem půdy a kamenitého materiálu.</p> <p>K určení těchto jednotlivých procesů degradace půdy použijí členské státy minimálně prvky uvedené v příloze I a vezmou v úvahu účinky těchto procesů při zhoršování emisí skleníkových plynů a dezertifikace.</p> <p>2. Rizikové oblasti určené v souladu s odstavcem 1 budou zveřejněny a alespoň jednou za deset let přezkoumány.</p>	<p>1. Do pěti let od [datum provedení] určí členské státy na vhodné <u>vhodné administrativní úrovni a v zeměpisném rozsahu, které považují za vhodné</u>, oblasti svého území, u nichž existuje rozhodující důkaz nebo důvodné podezření, že se na nich vyskytl nebo v blízké budoucnosti pravděpodobně vyskytne jeden či více procesů degradace půdy (dále jen „rizikové oblasti“):</p> <p>a) eroze způsobená větrem nebo vodou;</p> <p>b) úbytek organické hmoty způsobený konstantním snižováním organického podílu půdy, s výjimkou neuhnilých zbytků rostlin a živočichů, produktů jejich částečného rozkladu a půdní biomasy;</p> <p>c) utužení v důsledku zvýšení hustoty hmoty a zmenšení pórovitosti půdy;</p> <p>e) zasolení v důsledku akumulace rozpustných solí v půdě;</p> <p>f) sesuvy způsobené středně rychlým až rychlým sesuvným pohybem půdy a kamenitého materiálu.</p> <p>K určení těchto jednotlivých procesů degradace půdy použijí <u>členské státy přistoupí k rychlému výzkumu, aby stanovily, které procesy nejsou pro půdy – nebo část půd – dotčeného členského státu relevantní. Pro ostatní procesy degradace se sestaví seznam potenciálně rizikových oblastí. Konečný seznam rizikových oblastí se zpracuje tak, že se první seznam podrobí hlubšímu přezkumu, během něž se zohlední minimálně prvky uvedené v příloze I a vezmou v úvahu</u> účinky těchto procesů při zhoršování emisí skleníkových plynů a dezertifikace.</p> <p>2. Rizikové oblasti určené v souladu s odstavcem 1 budou zveřejněny a alespoň jednou za deset let přezkoumány <u>aktualizovány</u>.</p>

Odůvodnění

Čl. 6 odst. 1: Členské státy samy určí, na které administrativní úrovni a v jakém zeměpisném rozsahu se identifikují rizikové oblasti. Volba, zda v rizikových oblastech budou či nebudou přijata opatření, a povaha těchto opatření představují politické rozhodnutí dotčeného členského státu. Před určením rizikových oblastí je třeba provést rychlý výzkum, který umožní některé případy vyloučit. Vyhodnocení musí být odůvodněno. Na základě tohoto prvního třídění lze přikročit k přesnější identifikaci rizikových oblastí pomocí prvků uvedených v příloze I. Uvedme jako příklad část o úbytku organické hmoty. V zemědělských oblastech se obsah organické hmoty liší v závislosti na jednotlivých parcelách (různorodé oblasti). Tento obsah se obnovuje pomalu, často pouze na úrovni jedné parcely. Tato obnova vyžaduje přiměřené zemědělské postupy a musí být podpořena především tím, že bude vycházet ze zásady ekologické podmíněnosti.

Čl. 6 odst. 2: Pojem „přezkoumávaný“, který použila Komise, dává tušit, že je nezbytné přistoupit každých deset let ke kompletnímu přezkumu. Jedná se však o to, aby členské státy udržovaly dobrý systém průběžného sledování, který umožní každých deset let seznam rizikových oblastí aktualizovat.

Doporučení 4

Článek 8

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Pro účely zachování funkcí půdy uvedených v čl. 1 odst. 1 připraví členské státy, na vhodné úrovni, pro rizikové oblasti určené v souladu s článkem 6 program opatření obsahující alespoň cíle omezení rizik, vhodná opatření k dosažení těchto cílů, časový plán provedení těchto opatření a odhad rozdělení soukromých nebo veřejných finančních zdrojů potřebných na financování těchto opatření.</p> <p>2. Při přípravě a revizi programů opatření podle odstavce 1 členské státy náležitě zváží sociální a ekonomický dopad plánovaných opatření.</p> <p>Členské státy zajistí, aby byla opatření rentabilní, technicky proveditelná a ještě před uskutečněním programů opatření provedou posouzení dopadů, včetně analýzy nákladů a přínosů.</p> <p>Členské státy v programech opatření uvedou, jakým způsobem budou opatření provedena a jak přispějí k dosažení stanovených environmentálních cílů.</p> <p>3. Pokud je oblast ohrožena několika souběžnými procesy degradace půdy, mohou členské státy přijmout jediný program, v němž budou pro všechna určená rizika stanoveny vhodné cíle snížení rizik a rovněž vhodná opatření k jejich dosažení.</p> <p>4. Program opatření se vypracuje do sedmi let od [datum provedení] a použije se nejpozději osm let po tomto dni.</p> <p>Program opatření bude zveřejněn a alespoň jednou za pět let přezkoumán.</p>	<p>1. Pro účely zachování funkcí půdy uvedených v čl. 1 odst. 1 připraví členské státy, na vhodné <u>vhodné administrativní</u> úrovni a v <u>zeměpisném rozsahu, které považují za vhodné</u>, pro rizikové oblasti určené v souladu s článkem 6 program opatření obsahující alespoň cíle omezení rizik, vhodná opatření k dosažení těchto cílů, časový plán provedení těchto opatření a odhad rozdělení soukromých nebo veřejných finančních zdrojů potřebných na financování těchto opatření.</p> <p>2. Při přípravě a revizi programů opatření podle odstavce 1 členské státy náležitě zváží sociální a ekonomický dopad plánovaných opatření, <u>jakož i důsledky v oblasti bezpečnosti a dopady na archeologické, geomorfologické a geologické dědictví.</u></p> <p>Členské státy zajistí, aby byla opatření rentabilní, technicky proveditelná a ještě před uskutečněním programů opatření provedou posouzení dopadů, včetně analýzy nákladů a přínosů.</p> <p>Členské státy v programech opatření uvedou, jakým způsobem budou opatření provedena a jak přispějí k dosažení stanovených environmentálních cílů.</p> <p>3. Pokud je oblast ohrožena několika souběžnými procesy degradace půdy, mohou členské státy přijmout jediný program, v němž budou pro všechna určená rizika stanoveny vhodné cíle snížení rizik a rovněž vhodná opatření k jejich dosažení.</p> <p>4. Program opatření se vypracuje do <u>sedmi pěti</u> let od <u>data, kdy Komise zveřejní sbírky stanovené v čl. 17 odst. 2</u> [datum provedení] a použije se nejpozději <u>osm let čtyři</u> roky po tomto dni.</p> <p>Program opatření bude zveřejněn a alespoň jednou za pět let přezkoumán.</p>

Odůvodnění

Čl. 8 odst. 2: Výbor má za to, že nestačí zohledňovat pouze sociální a ekonomické dopady. Bezpečnost a geomorfologické, geologické a archeologické dopady jsou totiž rovněž důležité.

Protože jsou opatření financována samotnými členskými státy, není nezbytné, aby od nich evropská směrnice vyžadovala přijímání finančně efektivních opatření.

Čl. 8 odst. 4: Znění navržené Komisí bere za východisko okamžik, kdy směrnice vstoupí v platnost. Avšak aby mohly vnitrostátní, regionální a místní orgány definovat a přijmout opatření, musí disponovat dostatečnou znalostí možností v dané věci. Proto je nezbytné zveřejnit sbírku výhodných opatření, na kterých mohou orgány založit vypracování svých politik (viz rovněž doporučení 9 a 10). Evropská komise zde může přinést významnou přidanou hodnotu. Z tohoto důvodu má Výbor za to, že lepší východisko představuje datum zveřejnění sbírek.

Doporučení 5

Článek 10

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Postupem podle článku 11 určí členské státy na svém území lokality, kde byla potvrzena přítomnost nebezpečných látek způsobená člověkem, a to na úrovni, která podle členských států představuje významné riziko pro lidské zdraví nebo životní prostředí (dále jen „kontaminované lokality“).</p> <p>Takové riziko se zhodnotí s ohledem na současné a schválené budoucí využívání půdy.</p> <p>2. Členské státy zavedou vnitrostátní inventář kontaminovaných lokalit (dále jen „inventář“). Inventář bude zveřejněn a alespoň jednou za pět let přezkoumán.</p>	<p>1. Postupem podle článku 11 určí členské státy na svém území lokality, kde byla potvrzena přítomnost nebezpečných látek způsobená člověkem, a to na úrovni, která podle členských států představuje významné riziko pro lidské zdraví nebo životní prostředí (dále jen „kontaminované lokality“).</p> <p>Takové riziko se zhodnotí s ohledem na současné a schválené budoucí využívání půdy.</p> <p>2. Členské státy zavedou vnitrostátní inventář kontaminovaných lokalit (dále jen „inventář“). Inventář bude zveřejněn a <u>popřípadě alespoň jednou za pět let aktualizován</u> přezkoumán.</p>

Odůvodnění

Výraz „přezkoumán“ použitý Komisí dává tušit, že je třeba přistoupit každých pět let ke kompletnímu přezkumu. Jedná se však o to, aby členské státy udržovaly dobrý systém průběžného sledování, který umožní každých deset let seznam rizikových oblastí aktualizovat.

Doporučení 6

Článek 11

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Každý členský stát jmenuje příslušný orgán, který bude odpovědný za určování kontaminovaných lokalit.</p> <p>2. Do pěti let od [datum provedení] určí příslušné orgány minimálně polohu lokalit, kde se vykonávají nebo v minulosti vykonávaly potenciálně znečišťující činnosti uvedené v příloze II.</p> <p>Pro tento účel se činnosti v bodě 2 přílohy II zvažují nezávisle na prahových hodnotách uvedených v příloze I směrnice Rady 96/61/ES, s výjimkou činností provedených mikro-podniky uvedenými v čl. 2 bodě 3 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES a činností, které souvisejí s chovem hospodářských zvířat.</p> <p>Určení se pravidelně přezkoumává.</p> <p>3. Podle následujícího časového plánu změní příslušné orgány úroveň koncentrací nebezpečných látek v lokalitách určených v souladu s odstavcem 2, a pokud existují dostatečné důvody se obávat, že úroveň představují významné riziko pro lidské zdraví nebo životní prostředí, provede se u těchto lokalit posouzení rizik:</p> <p>a) do pěti let od [datum provedení] pro minimálně 10 % lokalit;</p> <p>b) do patnácti let od [datum provedení] pro minimálně 60 % lokalit;</p> <p>c) do 25 let od [datum provedení] pro zbývající lokality.</p>	<p>1. Každý členský stát jmenuje příslušný orgán, který bude odpovědný za určování kontaminovaných lokalit.</p> <p>2. Do pěti let od [datum provedení] určí příslušné orgány minimálně polohu lokalit, kde se vykonávají nebo v minulosti vykonávaly potenciálně znečišťující činnosti uvedené v příloze II.</p> <p>Pro tento účel se činnosti v bodě 2 přílohy II zvažují nezávisle na prahových hodnotách uvedených v příloze I směrnice Rady 96/61/ES, s výjimkou činností provedených mikro-podniky uvedenými v čl. 2 bodě 3 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES a činností, které souvisejí s chovem hospodářských zvířat.</p> <p>Určení se pravidelně přezkoumává <u>aktualizuje</u>.</p> <p>3. Podle následujícího časového plánu změní příslušné orgány úroveň koncentrací nebezpečných látek <u>vypracují přehled stavu kontaminace v lokalitách určených v souladu s metodou popsanou v čl. 11 odstavcem 2</u>, a pokud existují dostatečné důvody se obávat, že úroveň představují významné riziko pro lidské zdraví nebo životní prostředí, <u>zajistí provedení posouzení rizik</u> provede se u těchto lokalit posouzení rizik.</p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	a) do pěti let od [datum provedení] pro minimálně 10 % lokalit; b) do patnácti let od [datum provedení] pro minimálně 60 % lokalit; c) do 25 let od [datum provedení] pro zbývající lokality.

Odůvodnění

Kompetentní orgány jsou odpovědné za sestavení přehledů kontaminovaných míst. Jsou rovněž odpovědné za případná rizika pro lidské zdraví a životní prostředí. To však neznamená, že musí samy přistupovat k terénnímu výzkumu. Obecně se analýza očekává na prvním místě od původce znečištění nebo majitele či uživatele pozemku. Neexistují-li osoby, na které by se mohla tato zodpovědnost vztahovat, mohou kompetentní orgány rozhodnout, že k výzkumu přistoupí samy.

Doporučení 7

Článek 12

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Zprávu o stavu půdy vydá pověřený subjekt nebo osoba jmenovaná členským státem. Zpráva obsahuje minimálně tyto informace: a) historii lokality podle úředních záznamů; b) chemickou analýzu určující úroveň koncentrace nebezpečných látek v půdě s omezením na látky, které souvisejí s potenciálně znečišťující činností na lokalitě; c) úroveň koncentrací, při nichž je dostatečný důvod se obávat, že nebezpečné látky představují významné riziko pro lidské zdraví nebo životní prostředí.	2. Zprávu o stavu půdy vydá pověřený subjekt nebo osoba jmenovaná členským státem. Zpráva obsahuje minimálně tyto informace: a) historii lokality podle úředních záznamů; b) chemickou analýzu určující úroveň koncentrace nebezpečných látek v půdě s omezením na látky, které souvisejí s potenciálně znečišťující činností na lokalitě; c) úroveň koncentrací, při nichž je dostatečný důvod se obávat, že nebezpečné látky představují významné riziko pro lidské zdraví nebo životní prostředí. <u>v rámci tohoto šetření se zohlední politika v oblasti rizik a sanací půdy, která je uplatňována v dotčeném členském státě, jakož i místní zvláštnosti stavu půdy.</u>

Odůvodnění

Čl. 12 odst. 2 písm. c) může vyvolávat dojem, že existuje *jednotný* seznam úrovní koncentrace, které představují možná rizika. Výbor je toho názoru, že případná rizika pro lidské zdraví a životní prostředí závisí na způsobu, kterým je dotčené místo užíváno. Tento způsob se mimo jiné může změnit, dojde-li k prodeji pozemku.

Pokud je záměrem vyslovit se ve zprávě o stavu půdy o možných rizicích, která jsou spojena s lokalitou, musí být tato rizika vyhodnocena, přičemž je třeba rovněž zohlednit stávající využití lokality, jakož i její povolené budoucí využití.

Vzor zprávy o stavu půdy musí počítat s prostorem nezbytným k interpretaci údajů a zohledňovat politiku rizik a sanací půdy, která je uplatňována v dotčené zemi.

Doporučení 8

Článek 13

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 13</p> <p>Sanace</p> <p>1. Členský stát zajistí, aby byla provedena sanace kontaminovaných lokalit uvedených ve vnitrostátních inventářích.</p> <p>2. Sanace spočívá v opatřeních zaměřených na odstranění, regulaci, uzavření nebo omezení kontaminujících látek tak, aby kontaminovaná lokalita již nepředstavovala, vzhledem k současnému a schválenému budoucímu využívání, významné riziko pro lidské zdraví ani životní prostředí.</p> <p>3. Členské státy zavedou vhodné mechanismy financování sanace kontaminovaných lokalit, u nichž v rámci zásady „znečišťovatel platí“ osobu odpovědnou za znečištění nelze najít ani ji v rámci vnitrostátního práva nebo práva Společenství činit odpovědnou za znečištění ani tato osoba nemůže nést náklady na sanaci.</p>	<p>Článek 13</p> <p>Sanace</p> <p>1. Členský stát zajistí, aby byla provedena sanace kontaminovaných lokalit uvedených ve vnitrostátních inventářích.</p> <p>2. Sanace spočívá v opatřeních zaměřených na odstranění, regulaci, uzavření nebo omezení kontaminujících látek tak, aby kontaminovaná lokalita již nepředstavovala, vzhledem k současnému a schválenému budoucímu využívání, významné riziko pro lidské zdraví ani životní prostředí.</p> <p>3. <u>Před započítáním vlastní sanace je možno přijmout dočasná opatření, za předpokladu, že znemožní jakýkoli kontakt s kontaminujícími látkami, jsou řádně odůvodněná a nepotraví příliš dlouho.</u></p> <p>4. Členské státy zavedou vhodné mechanismy financování sanace kontaminovaných lokalit, u nichž v rámci zásady „znečišťovatel platí“ osobu odpovědnou za znečištění nelze najít ani ji v rámci vnitrostátního práva nebo práva Společenství činit odpovědnou za znečištění ani tato osoba nemůže nést náklady na sanaci. Na financování sanace lze použít dostupné finanční prostředky EU.</p>

Odůvodnění

Pokud to je z ekologického hlediska rozumné, mohou se konkrétní sanační opatření lišit v závislosti na tom, je-li jejich provedení finančně výhodnější, jsou-li kombinovány s jinými činnostmi, zejména v oblasti územního rozvoje, jako např. u stavebních projektů. V takovém případě je vhodné přijmout dočasná bezpečnostní opatření.

Doporučení 9

Článek 16

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Do osmi let od [datum provedení] a poté každých pět sdělí členské státy Komisi tyto informace:</p> <p>a) souhrn iniciativ uskutečněných podle článku 5;</p> <p>b) rizikové oblasti stanovené podle čl. 6 odst. 1;</p> <p>c) metodiku použitou k určení rizik podle článku 7;</p> <p>d) programy opatření přijaté podle článku 8 a rovněž posouzení účinnosti opatření k omezení rizika a výskytu procesů degradace půdy;</p> <p>e) výsledky určení podle čl. 11 odst. 2 a 3 a inventář kontaminovaných lokalit sestavený podle čl. 10 odst. 2;</p> <p>f) vnitrostátní sanační strategii přijatou podle článku 14;</p> <p>g) souhrn iniciativ uskutečněných podle článku 15, pokud jde o zvyšování povědomí;</p>	<p>1. Do osmi let od [datum provedení] a poté každých pět let sdělí umožní členské státy Komisi <u>tyto informace přístup k údajům umožňujícím poskytnout následující informace:</u></p> <p>a) souhrn iniciativ uskutečněných podle článku 5;</p> <p>ab) rizikové oblasti stanovené podle čl. 6 odst. 1;</p> <p>be) metodiku použitou k určení rizik podle článku 7;</p> <p>d) programy opatření přijaté podle článku 8 a rovněž posouzení účinnosti opatření k omezení rizika a výskytu procesů degradace půdy;</p> <p>ce) výsledky určení podle čl. 11 odst. 2 a 3 a inventář kontaminovaných lokalit sestavený podle čl. 10 odst. 2;</p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<p>f) vnitrostátní sanační strategii přijatou podle článku 14;</p> <p>g) souhrn iniciativ uskutečněných podle článku 15, pokud jde o zvyšování povědomí;</p> <p><u>2. Do pěti let od vypracování sbírek stanovených v čl. 17 odst. 2 a poté každých pět let umožní členské státy Komisi přístup k údajům umožňujícím poskytnout následující informace:</u></p> <p>a) <u>souhrn iniciativ uskutečněných podle článku 5;</u></p> <p>b) <u>programy opatření přijaté podle článku 8 a rovněž posouzení účinnosti opatření k omezení rizika a výskytu procesů degradace půdy;</u></p> <p>c) <u>vnitrostátní sanační strategii přijatou podle článku 14;</u></p> <p>d) <u>souhrn iniciativ uskutečněných podle článku 15, pokud jde o zvyšování povědomí.</u></p> <p><u>3. K poskytnutí údajů uvedených v odstavcích 1 a 2 mohou členské státy použít vlastní systém.</u></p>

Odůvodnění

Tento článek zavádí mnoho požadavků na zprávy, se kterými se budou muset vypořádat zejména územně-právní celky. Výbor soudí, že tyto požadavky představují pro místní a regionální samosprávy nepřiměřenou administrativní zátěž. Z tohoto důvodu navrhuje, aby členské státy používaly vlastní systém zpráv a aby byl Evropské komisi poskytován přístup k informacím. Znění navržené Evropskou komisí stanoví poskytování informací vypočtených pod písmeny a, b, c, d, e, f a g identickým způsobem – do osmi let od vstupu směrnice v platnost. Výbor by si přál zavést rozlišení mezi jednotlivými typy informací, a za tím účelem stanovit následující harmonogram:

- 1) členské státy určí rizikové oblasti a sestaví jejich inventář (viz písmena b, c a e znění navrženého Komisí),
- 2) Evropská komise vypracuje sbírky stanovené v článku 17 (viz doporučení 10),
- 3) členské státy určí sadu opatření (viz písmena a, d, f a g znění navrženého Komisí).

Členské státy budou moci určit a uskutečnit sadu opatření pouze tehdy, budou-li mít k dispozici dostatečné povědomí a znalosti v oblasti ochrany půdy. Tyto znalosti tudíž představují nezbytný předpoklad splnění povinností uvedených v písmenech a, d, f a g znění navrženého Komisí. Zkušenosti s rámcovou směrnicí o vodě a s evropskými právními předpisy ve věci kvality ovzduší ukázaly, jak velmi záleží na tom, aby byla Evropská komise povinna zveřejnit sbírky uvádějící veškeré poznatky, možná řešení a osvědčené postupy, a to předtím, než členské státy určí své sady opatření. To platí především pro odst. 1 písm. a) znění navrženého Komisí, které se týká zakrytí půdy. Názory na opatření, která mohou předejít zakrývání nebo zmírnit jeho důsledky, jsou velmi různorodé. Řešení lze nalézt v oblasti územního plánování, stavebních technologií a finančních rámců.

Doporučení 10

Článek 17

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Do jednoho roku od [vstup v platnost] zavede Komise platformu pro výměnu informací mezi členskými státy a zúčastněnými stranami o určování rizikové oblasti podle článku 6 a o metodách posuzování rizik, které se používají nebo vyvíjejí, pokud jde o kontaminované lokality.</p>	<p>1. Do jednoho roku od [vstup v platnost] zavede Komise platformu pro výměnu informací mezi členskými státy a zúčastněnými stranami o určování rizikové oblasti podle článku 6 a o metodách posuzování rizik, které se používají nebo vyvíjejí, pokud jde o kontaminované lokality.</p> <p>2. Do tří let od vstupu této směrnice v platnost zahájí Evropská komise různé činnosti uvedené v tematické strategii pro ochranu půdy, které se týkají strategie provádění směrnice. Tyto činnosti budou mít za cíl především:</p> <p>a) vypracovat sbírku, jež poskytne celkový přehled výnosných opatření, která budou moci členské státy uplatňovat;</p> <p>b) vypracovat sbírku osvědčených postupů, jimiž se zmírní negativní účinky zakrytí půdy.</p> <p>3. Pokud by bylo na základě výměny informací, uvedené v odstavci 1 tohoto článku, třeba sladit postupy hodnocení rizik spojených s kontaminací půdy, navrhne Komise v souladu s článkem 251 Smlouvy o ES společná kritéria tohoto hodnocení.</p>

Odůvodnění

Odstavec 2: V rámci tematické strategie pro ochranu půdy navrhuje Evropská komise zahájit činnosti s cílem předávat osvědčené postupy. Komise uvedla, že 9 z 25 členských států má svou politiku ochrany půdy. Pro úspěšnost evropské strategie ochrany půdy je zásadní přijetí opatření vnitrostátními, regionálními a místními orgány. Nákladově efektivní bude potom to, co poslouží jako základ při vypracovávání politik (viz též doporučení 9).

Odstavec 3: V návrhu Komise se toto ustanovení objevuje v čl. 18 odst. 2. Vzhledem k postupu projednávání ve výborech (viz doporučení 11) a k zájmu, který je spojen s tímto ustanovením o vypracování osvědčených postupů, se však přesouvá do článku 17.

Doporučení 11

Článek 18

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>2. Pokud se na základě výměny informací uvedených v článku 17 zjistí potřeba harmonizovat metody posuzování rizik kontaminace půdy, přijme Komise společná kritéria pro posuzování rizik kontaminace půdy regulačním postupem kontroly podle čl. 19 odst. 3.</p>	<p>2. Pokud se na základě výměny informací uvedených v článku 17 zjistí potřeba harmonizovat metody posuzování rizik kontaminace půdy, přijme Komise společná kritéria pro posuzování rizik kontaminace půdy regulačním postupem kontroly podle čl. 19 odst. 3.</p>

Odůvodnění

Výbor je toho názoru, že může být důležité přijmout pro případ kontaminace půdy společné techniky hodnocení rizik, aby se zajistila v rámci Společenství jednotná úroveň ochrany lidí, zvířat a rostlin. Evropská komise navrhuje uplatňovat pro rozhodování postup projednávání ve výborech. Výbor má za to, že toto rozhodnutí má významný vliv na dosah evropské legislativy v oblasti půdy. Je vhodné, aby v procesu rozhodování byly zastoupeny územněsprávní celky. Proto je navrženo, aby se dotyčné rozhodnutí svěřilo platformě uvedené v článku 17 a rovněž aby následně Evropský parlament a Rada ministrů přijaly podrobnější rozhodnutí.

Doporučení 12

Článek 21

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Komise přezkoumá tuto směrnici do [15 let ode dne vstupu v platnost] a případně navrhne nutné změny.	Komise přezkoumá tuto směrnici do [15 let <u>od zveřejnění sbírek zmíněných v čl. 17 odst.2</u> ode dne vstupu v platnost] a případně navrhne nutné změny.

Odůvodnění

Znění navržené Komisí má za výchozí bod datum vstupu směrnice v platnost. Pro úspěšnost evropské strategie ochrany půdy je zásadní přijetí opatření vnitrostátními, regionálními a místními orgány. Územněsprávní celky budou moci vypracovat politiky, pouze pokud budou mít k dispozici sbírku účinných rentabilních opatření (viz též doporučení 9 a 10). Výbor se proto domnívá, že lepším východiskem je datum zveřejnění sbírek, tedy okamžik, kdy členské státy budou mít dostatečné znalosti k přijetí opatření.

Doporučení 13

Příloha II

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
PŘÍLOHA II Seznam potenciálně znečišťujících činností	PŘÍLOHA II Seznam potenciálně znečišťujících činností
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zařízení, ve kterých se nacházejí nebo nacházely nebezpečné látky v množstvích, jež se rovnají nebo množstvím uvedeným v části 1 a 2 sloupci 2 přílohy I směrnice Rady 96/82/ES (Seveso) nebo je přesahují. 2. Činnosti uvedené v příloze I směrnice Rady 96/61/ES. 3. Letiště. 4. Přístavy. 5. Bývalé vojenské lokality. 6. Benzínové a čerpací stanice. 7. Chemické čistírny. 8. Těžební zařízení, na něž se nevztahuje směrnice Rady 96/82/ES, včetně zařízení na odpad z těžby definovaná ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES. 9. Sklárky odpadů definované ve směrnice Rady 1999/31/ES. 10. Čistírny odpadních vod. 11. Potrubí pro přepravu nebezpečných látek. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zařízení, ve kterých se nacházejí nebo nacházely nebezpečné látky v množstvích, jež se rovnají nebo množstvím uvedeným v části 1 a 2 sloupci 2 přílohy I směrnice Rady 96/82/ES (Seveso) nebo je přesahují. 2. Činnosti uvedené v příloze I směrnice Rady 96/61/ES. 3. Letiště. 4. Přístavy. 5. Bývalé vojenské lokality. 6. Benzínové a čerpací stanice. 7. Chemické čistírny. 8. Těžební zařízení, na něž se nevztahuje směrnice Rady 96/82/ES, včetně zařízení na odpad z těžby definovaná ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES. 9. Sklárky odpadů definované ve směrnice Rady 1999/31/ES. 10. Čistírny odpadních vod. 11. Potrubí pro přepravu nebezpečných látek, <u>pokud nemají žádnou strategickou či vojenskou funkci.</u>

Odůvodnění

Taková formulace může zahrnovat velké potrubí pro přepravu plynu či ropy nezbytných pro dodávky energie, které postačí i pro vojenské účely. Výbor má za to, že s ohledem na nutnost trvalých dodávek energie a na vojenské aspekty nelze zveřejnit polohu tohoto potrubí. Veřejně a snadno dostupné údaje o jeho poloze by mohly být zneužity k teroristickým účelům.

V Bruselu dne 13. února 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů – Tematická strategie udržitelného používání pesticidů

(2007/C 146/06)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá tematickou strategii Komise, protože obsahuje integrovaný a holistický přístup k pesticidům, který nabízí mnoho možností pro další nezbytná ekologická zlepšení v této oblasti;
- vyjadřuje své politování nad tím, že stávající opatření nemohla zabránit tomu, že se po mnoho let zvyšovala rezidua pesticidů v potravinách; vítá proto, že díky tematické strategii by měla být zesílena kontrola reziduí pesticidů v potravinách;
- domnívá se, že navrhované rozdělení do zón, obsažené v návrhu nařízení, který se zabývá uváděním přípravků na ochranu rostlin na trh, dostatečně nezohledňuje geologická, geografická a hydrologická hlediska v rámci jednotlivých zón. Kvůli zmíněným rozdílům se riziko průsaku resp. vyplavování nebezpečných pesticidů liší, což by se mělo odrazit v legislativě; lituje, že rozdělení do zón nebere v úvahu stávající normy upravující používání pesticidů v členských státech;
- domnívá se, že návrh Komise povinně vzájemně uznávat pesticidy v rámci zón není ideálním řešením, protože to může vést ke zvýšenému znečištění povrchových vod pesticidy;
- je toho názoru, že právní základ pro nařízení (KOM(2006) 388) by se měl rozšířit o článek 175, který se týká životního prostředí;
- požaduje, aby byly vypracovány kvantitativní cíle ke snížení používání pesticidů.

VÝBOR REGIONŮ

s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Tematická strategie udržitelného používání pesticidů (KOM(2006) 372 v konečném znění), návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví rámec pro akce Společenství k dosažení udržitelného využívání pesticidů (KOM(2006) 373 v konečném znění – 2006/0132 (COD)) a návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (KOM(2006) 388 v konečném znění – 2006/0136 (COD));

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 12. července 2006 požádat Výbor regionů v souladu s čl. 265 odst. 3 (KOM(2006) 372 v konečném znění), čl. 175 odst. 1 ve spojení s čl. 265 odst. 1 (KOM(2006) 373 v konečném znění – 2006/0132 (COD)) a čl. 152 odst. 4 ve spojení s čl. 265 odst. 1 (KOM(2006) 388 v konečném znění – 2006/0136 (COD)) Smlouvy o založení Evropského společenství o stanovisko k těmto dokumentům;

s ohledem na rozhodnutí svého předsednictva ze dne 25. dubna 2006 pověřit Komisi pro udržitelný rozvoj vypracováním stanoviska k tomuto tématu;

s ohledem na své stanovisko k návrhu Komise na směrnici Rady, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (KOM(1997) 49 v konečném znění) – CdR 171/97 fin (¹));

s ohledem na své stanovisko ze dne 6. prosince 2006 ke sdělení Komise Zastavení ztráty biologické rozmanitosti do roku 2010 a v dalších letech (KOM(2006) 216 v konečném znění – CdR 159/2006 fin);

s ohledem na návrh stanoviska (CdR 316/2006 rev. 1) přijatý dne 27. listopadu 2006 Komisí pro udržitelný rozvoj (zpravodaj: pan DAHL, starosta města Roskilde, (DK/ALDE));

přijal toto stanovisko jednomyslně na 68. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 13. a 14. února 2007 (jednání ze dne 13. února).

1. NÁZORY VÝBORU REGIONŮ

Výbor regionů

Obecné připomínky

1.1 **vítá** tematickou strategii Komise, protože obsahuje integrovaný a holistický přístup k pesticidům, který nabízí mnoho možností pro další nezbytná ekologická zlepšení v této oblasti;

1.2 **vítá**, že Komise neustále aktualizuje postupy a funkce v souladu s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin (EFSA). Tak je zajištěno, že jsou příslušná ustanovení EU v souladu s nejnovějšími vědeckými poznatky – ku prospěchu životního prostředí a lidského zdraví;

1.3 **zasazuje se** o stanovené cíle tematické strategie zvýšit úroveň ochrany životního prostředí a zdraví pomocí omezení používání pesticidů a podporovat výzkum méně škodlivých alternativ;

1.4 **vyslovuje se pro to**, aby údaje získané z pokusů na zvířatech nespádaly pod ustanovení o ochraně údajů. Tím se zabrání zbytečnému opakování pokusů na zvířatech a přispěje k tomu, aby bylo provádění pokusů na zvířatech co nejvíce omezeno;

1.5 **vítá**, že mají být pomocí tematické strategie vytvořeny zásady využívání pesticidů v případech, ve kterých nebyly dosaženy předpisy Společenství dostatečné;

1.6 **vítá**, že strategie zahrnuje nástroje na monitorování pokroku členských států při uskutečňování cílů tematické strategie a na podávání příslušných zpráv;

1.7 **uznává**, že používání pesticidů v rozumné míře může vést k velkému zvyšování produktivity, jak je popisuje Komise v posouzení dopadů (SEK(2006) 894), přestože rovněž **uznává**, že dopad používání těchto výrobků na životní prostředí zůstává nadále závažný;

1.8 **kromě toho uznává**, že odvětví výroby pesticidů v EU je důležitým zaměstnavatelem, který poskytuje celkem zhruba 26 000 pracovních míst; **vítá proto**, že tematická strategie vytvoří v této oblasti podle posouzení dopadů dalších 3 000 pracovních míst, má zemědělství přinést zisky ve výši nejméně 380 mil. eur a že je v souladu s cíli Lisabonské strategie;

1.9 **vítá**, že se strategie pokusí zvýšit bezpečnost při používání pesticidů pomocí zkoušek a certifikace přístrojů, podpory bezpečného uskladnění pesticidů i opatření pro odbornou přípravu obchodníků a profesionálních uživatelů, tak budou pesticidy používány efektivněji ve prospěch všech zúčastněných;

(¹) Úř. věst C 180, 11.6.1998, s. 38.

1.10 **vyjadřuje své politování nad tím**, že stávající opatření nemohla zabránit tomu, že se po mnoho let zvyšovala rezidua pesticidů v potravinách; **vítá proto**, že díky tematické strategii by měla být zesílena kontrola reziduí pesticidů v potravinách a **vybízí** k pečlivému testování na rezidua pesticidů v dovážených potravinách a krmivech, zejména ze země, kde omezení při používání pesticidů mohou být méně přísná;

1.11 **vítá**, že je v návrhu směrnice, kterým se stanoví rámec pro akce Společenství k dosažení udržitelného využívání pesticidů brána v úvahu směrnice, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky. To posílí koherenci úsilí v oblasti ochrany životního prostředí EU; **vyzývá proto k tomu**, aby i v návrhu nařízení o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh byl brán ohled na směrnici, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky;

1.12 **má velké pochopení** pro přání Komise posílit hospodářskou soutěž, dynamiku a volný obchod v Evropské unii, nicméně pokládá za nezbytné, aby tematická strategie pesticidů věnovala největší pozornost životnímu prostředí a zdraví občanů;

1.13 **je proto toho názoru**, že povinné vzájemné uznávání pesticidů v rámci tří zón stanovené v návrhu nařízení je nevhodné, pokud je v rozporu sestávajícími ustanoveními. V členských státech jsou v rámci jedné zóny dané skutečnosti rozdílné, pročez jednotlivé členské státy musejí mít možnost nadále uplatňovat právo na přísnější normy týkající se pesticidů. Například v několika členských státech je neupravená podzemní voda používána jako voda pitná. V důsledku povinného zavedení dříve zakázaných pesticidů bude tato praxe představovat nebezpečí s ekonomickými důsledky pro místní a regionální orgány a pro členské státy; **chtěl by upozornit na to**, že možnost pít kvalitní vodu přímo z vodovodního kohoutku zvyšuje kvalitu života.

2. Doporučení Výboru regionů

2.1 **domnívá se**, že navrhované rozdělení do zón dostatečně nezohledňuje geologická, geografická a hydrologická hlediska v rámci jednotlivých zón. Kvůli zmíněným rozdílům se riziko průsaku resp. vyplavování nebezpečných pesticidů liší, což by se mělo odrazit v legislativě; **lituje**, že rozdělení do zón nebere v úvahu stávající normy upravující používání pesticidů v členských státech. Pokud by měl být zachován přístup s rozdělením do zón, mělo by existovat přinejmenším ještě více jednotek. Pokud by rozdělení do zón mělo být schváleno, měla by být nastíněna cesta, jak lze vzájemné uznávání povolení přípravků na ochranu rostlin realizovat za dodržení pravidel ochrany spotřebitele a životního prostředí v sousedních regionech, z nichž každý přísluší k jiné zóně;

2.2 **domnívá se**, že návrh Komise povinně vzájemně uznávat pesticidy v rámci zón není ideálním řešením, protože to může vést ke zvýšenému znečištění povrchových vod pesticidy. Tím budou ohroženy vodní organismy a za určitých okolností také jedineční ptáci a obratlovci v regionech; **považuje** přístup za těžko slučitelný s všeobecným požadavkem směrnice, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, nezhoršovat stav vody;

2.3 **zastává názor**, že cíle, který sleduje vzájemné uznávání, lze dosáhnout užší spoluprací a výměnou dat mezi členskými státy v zónách s ohledem na rychlé přezkoušení prostředků, které jsou v jiné zemi zóny povoleny; **je proto toho názoru**, že povinné vzájemné uznávání pesticidů je nevhodným nástrojem; **trvá na tom**, aby následky rozdělení do zón – pokud by zůstalo uznávání pesticidů zachováno – byly přesněji vyjasněny tak, aby bylo možné zóny za všech okolností upravit;

2.4 **vyžaduje** přísnější kritéria s ohledem na ochranu životního prostředí, protože ta dosavadní nestačí k tomu, aby udržela stávající vysoký stupeň ochrany; **souhlasí** nicméně se zavedením kritérií pro vyloučení povolení účinných látek. S ohledem na následky pro zdraví jsou kritéria přijatelná;

2.5 **je toho názoru**, že právní základ pro nařízení (KOM(2006) 388) by se měl rozšířit o článek 175, který se týká životního prostředí. To se odrazí na významu budoucích otázek interpretace i opatření na ochranu životního prostředí v členských státech;

2.6 **podporuje** zavedení zásady nahradit určité přípravky na ochranu rostlin méně nebezpečnými přípravky, resp. přírodními metodami;

2.7 **požaduje**, aby se zlepšila kritéria pro určení potenciálních nahrazujících látek, a bylo tak možné nahrazovat více látek. Také předpisy by měly být zlepšeny tak, aby měly členské státy možnost nahrazovat přípravky na ochranu rostlin na základě posouzení vlastností v nich obsažených formulačních přísad;

2.8 **požaduje**, aby pesticidy, které by mohly prosáknout do podzemních vod, byly v nařízení důsledně zařazeny do skupiny látek s vysokým rizikem;

2.9 **požaduje**, aby povolení účinných látek v přípravcích na ochranu rostlin nebylo po prvním prodloužení po 10 letech časově neomezené. Na životní prostředí a zdraví bude mít negativní dopad skutečnost, že nedojde k obnovení, pokud vzniknou například nové požadavky na data nebo budou zavedeny nové pokyny pro posuzování;

2.10 **vyslovuje se proti** zavedení spíše volného postupu pro povolování přípravků na ochranu rostlin, jejichž účinné látky jsou označeny jako látky představující „nízké riziko“. Všechny přípravky na ochranu rostlin mohou v sobě skrývat určité riziko pro člověka a pro rovnováhu v přírodě, a měly by být proto podrobeny řádnému postupu pro povolování;

2.11 **doporučuje**, aby prodej a distribuce pesticidů probíhal pod dozorem pověřeného odborníka či kompetentního zdravotníka;

2.12 **požaduje** v souladu s doporučeními 6. rámcového programu na ochranu životního prostředí, aby byly vypracovány dlouhodobě kvantitativní cíle ke snížení používání pesticidů a aby byly podporovány výrobní postupy se sníženým nebo nulovým využitím pesticidů, jako je tomu v případě biologického zemědělství;

2.13 **vyzývá**, aby byl do článků 21 a 43 nařízení začleněn přímý odkaz na čl. 4 odst. 1 Rámcové směrnice o vodě;

2.14 **vítá**, že kvůli tematické strategii proběhl rozsáhlý proces konzultací, do kterého byly zapojeny i místní a regionální orgány; **vyslovuje se důrazně pro to**, aby toto zapojení místních a regionálních orgánů bylo prohloubeno začleněním do skupiny odborníků na tematickou strategii, jejichž úkolem je poskytovat rady ve věci příkladných postupů a kontrolovat provádění strategie. Místní a regionální orgány by kromě toho měly být zapojeny do vytváření a provádění národních akčních plánů. Díky svým jedinečným znalostem místních poměrů mohou být pro tato fóra, na kterých by se měla podílet i občanská společnost, významným přínosem.

Doporučení 1

Článek 30 návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh

KOM(2006) 388 v konečném znění – 2006/0136 (COD)

Text navržený Evropskou komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 30</p> <p>Obsah</p> <p>1. V povolení jsou definovány plodiny, na něž se přípravek na ochranu rostlin může použít, a účely tohoto použití.</p> <p>2. V povolení jsou stanoveny požadavky týkající se uvádění přípravku na ochranu rostlin na trh a jeho používání. Tyto požadavky zahrnují podmínky používání, jež jsou nezbytné pro dodržení podmínek a požadavků stanovených nařízením, kterým se schvalují účinné látky, safenery a synergenty. Povolení uvádí klasifikaci přípravku na ochranu rostlin pro účely směrnice 1999/45/ES.</p> <p>3. Požadavky uvedené v odstavci 2 mohou zahrnovat:</p> <p>(a) omezení přípravku, pokud jde o distribuci a používání přípravku na ochranu rostlin s cílem chránit zdraví příslušných distributorů, uživatelů a pracovníků;</p> <p>(b) povinnost informovat před použitím přípravku sousedy, kteří by mohli být vystaveni rozprašenému postřiku a kteří požádali o to, aby byli informováni.</p>	<p>Článek 30</p> <p>Obsah</p> <p>1. V povolení jsou definovány plodiny, na něž se přípravek na ochranu rostlin může použít, a účely tohoto použití.</p> <p>2. V povolení jsou stanoveny požadavky týkající se uvádění přípravku na ochranu rostlin na trh a jeho používání. Tyto požadavky zahrnují podmínky používání, jež jsou nezbytné pro dodržení podmínek a požadavků stanovených nařízením, kterým se schvalují účinné látky, safenery a synergenty. Povolení uvádí klasifikaci přípravku na ochranu rostlin pro účely směrnice 1999/45/ES.</p> <p>3. Požadavky uvedené v odstavci 2 mohou zahrnovat:</p> <p>(a) omezení přípravku, pokud jde o distribuci a používání přípravku na ochranu rostlin s cílem chránit zdraví příslušných distributorů, uživatelů a pracovníků <u>a také životní prostředí</u>;</p> <p>(b) povinnost informovat před použitím přípravku sousedy, kteří by mohli být vystaveni rozprašenému postřiku a kteří požádali o to, aby byli informováni.</p>

Odůvodnění

Je nezbytné, aby byla do článku 30 odst. 3 doplněna zmínka o „životním prostředí“, aby byla zajištěna ochrana životního prostředí včetně spodních vod. Nedávno přijatá směrnice Evropského parlamentu a Rady o ochraně spodních vod stanovuje limitní hodnoty pro pesticidy ve spodních vodách. Návrh nařízení by neměl členským státům zasahovat do toho, aby dostaly závazkům směrnice o spodních vodách. Členské státy by tudíž měly mít možnost uplatňovat v povolení pro použití přípravků na ochranu rostlin vnitrostátní omezení podle vnitrostátních podmínek, aby vyhověly směrnicí o spodních vodách.

Doporučení 2

Článek 40 návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh**KOM(2006) 388 v konečném znění – 2006/0136 (COD)**

Text navržený Evropskou komisí	Pozměňovací návrh VR
<p style="text-align: center;">Článek 40</p> <p style="text-align: center;">Povolení</p> <p>1. Členský stát, jemuž je předložena žádost podle článku 39, povolí příslušný přípravek na ochranu rostlin za stejných podmínek, včetně klasifikace pro účely směrnice 1999/45/ES, jako referenční členský stát.</p> <p>2. Odchylně od odstavce 1 a podle práva Společenství lze na požadavky uvedené v čl. 30 odst. 3 uvalit dodatečné podmínky.</p>	<p style="text-align: center;">Článek 40</p> <p style="text-align: center;">Povolení</p> <p>1. Členský stát, jemuž je předložena žádost podle článku 39, povolí příslušný přípravek na ochranu rostlin za stejných podmínek, včetně klasifikace pro účely směrnice 1999/45/ES, jako referenční členský stát.</p> <p>2. Odchylně od odstavce 1 a podle práva Společenství lze na požadavky uvedené v čl. 30 odst. 3 uvalit dodatečné podmínky.</p> <p>3. <u>Odchylně od odstavce 1 a podle práva Společenství může členský stát, na který se vztahuje uplatnění článku 39, odmítnout povolení příslušného přípravku na ochranu rostlin, jsou-li k dispozici vědecké a technické znalosti, že povolení na jeho území nebude v souladu s článkem 29.</u></p>

Odůvodnění

Nedávno přijatá směrnice Evropského parlamentu a Rady o ochraně spodních vod stanovuje limitní hodnoty pro pesticidy ve spodních vodách. Návrh nařízení by neměl členskými státy zasahovat do toho, aby dostály závazkům směrnice o spodních vodách.

Návrh nařízení s povinným vzájemným uznáváním je založen na předpokladu, že podmínky v rámci zóny jsou „relativně podobné“. Podmínky se však mohou velmi lišit. Je proto důležité zajistit, aby mohl každý stát odmítnout vzájemné uznávání, jestliže povolení na jeho území nevyhovuje požadavkům směrnice o spodních vodách.

V Bruselu dne 13. února 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů – Evropská iniciativa pro transparentnost

(2007/C 146/07)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá iniciativu Komise posílit transparentnost. Větší transparentnost je rozhodující, mají-li instituce EU zůstat odpovědné, demokratické a účinné a být blízko potřebám občanů; v této souvislosti připomíná, že má-li EU skutečně zvýšit svou demokratickou legitimitu, je také třeba více zapojit místní a regionální subjekty do legislativního a rozhodovacího procesu EU
- nicméně lituje toho, že v této iniciativě chybí zmínka o místním a regionálním rozměru, a vyzývá Komisi, aby jej více zapojila;
- zdůrazňuje, že EU je víceúrovňové institucionální partnerství, v němž jsou místní a regionální orgány zapojeny do vytváření evropských politik na vnitrostátní a evropské úrovni;
- se domnívá, že je důležité opět zdůraznit potřebu rozlišovat mezi konzultacemi institucí EU s volenými místními a regionálními orgány na straně jedné a lobbyistickými organizacemi zastupujícími zvláštní zájmy na straně druhé
- vítá skutečnost, že Evropská komise zavedla trvalý a systematický dialog s místními a regionálními orgány a jejich evropskými a vnitrostátními sdruženími v oblastech, v nichž jsou odpovědné za transpozici a provádění; domnívá se však, že způsob tohoto dialogu může být vylepšen;
- vítá větší transparentnost, kterou by s sebou přinesla registrace lobbyistických organizací;
- se však nedomnívá, že by dohoda založená na dobrovolné registraci poskytla adekvátní rámec k zabezpečení dostatečné transparentnosti;
- je přesvědčen, že je důležité zajistit účinné a jednoduché postupy pro budoucí registraci. Registr by měl být veden Evropskou komisí;
- podporuje přání Komise posílit transparentnost v souvislosti s využíváním finančních prostředků EU a podporuje členské státy, aby je spravovaly prostřednictvím „sdíleného řízení“. Být transparentní v souvislosti s financováním EU je v zájmu všech příjemců.

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na Zelenou knihu Evropské komise o *Evropské iniciativě pro transparentnost* KOM(2006) 194 v konečném znění;

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 3. května 2006 konzultovat Výbor v této věci podle čl. 265 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství;

s ohledem na rozhodnutí předsednictva ze dne 25. dubna 2006 pověřit Komisi pro ústavní záležitosti, evropskou správu a prostor svobody, bezpečnosti a práva, aby vypracovala stanovisko v této věci;

s ohledem na sdělení předsedy VR Komisi (paní Wallströmové, panu Kallasovi, paní Hübnerové a paní Fischer Boelové) ze dne 9. listopadu 2005 s názvem *Návrh na zahájení Evropské iniciativy pro transparentnost* ⁽¹⁾;

s ohledem na sdělení Evropské komise *Směřujeme k zesílené kultuře konzultace a dialogu – obecné zásady a minimální standardy Komise pro konzultace zainteresovaných stran* KOM(2002)704 v konečném znění;

s ohledem na své stanovisko ze dne 12. října 2005 s názvem *Zlepšení tvorby právních předpisů 2004 a zlepšení právní úpravy v oblasti růstu a pracovních míst v Evropské unii*, CdR 121/2005 fin (zpravodaj: pan Delebarre, FR-SES) ⁽²⁾;

s ohledem na své stanovisko ze dne 13. března 2002 k *Bílé knize o evropské správě a ke sdělení o novém rámci pro spolupráci týkající se činností informační a komunikační politiky Evropské unie* KOM(2001) 428 v konečném znění, KOM(2001) 354 v konečném znění, CdR 103/2001 fin (zpravodaj: pan Michel Delebarre FR-SES) ⁽³⁾;

s ohledem na svůj návrh stanoviska (CdR 235/2006 rev.1), který přijala Komise pro ústavní záležitosti, evropskou správu a prostor svobody, bezpečnosti a práva dne 29. listopadu 2006 (zpravodaj: **pan Per Bødker Andersen** (DK/SES), starosta obce Kolding);

- 1) **vzhledem k tomu**, že transparentnost je klíčovým prvkem v demokracii víceúrovňové správy;
- 2) **vzhledem k tomu**, že je důležité více přihlížet k zásadám subsidiarity, proporcionality a blízkosti, aby bylo možné vypracovat jednoduchou a jasnou evropskou legislativu, které evropští občané snadno porozumí;
- 3) **vzhledem k tomu**, že je nezbytné zajistit, aby byly regionální a místní subjekty, mimo jiné, prostřednictvím VR plně zapojeny do hlavních záležitostí evropské agendy;
- 4) **vzhledem k tomu**, že mohou místní a regionální orgány, budou-li řádně zapojeny do přípravy legislativních aktů, hrát klíčovou úlohu při jejich transpozici a provádění ve svých vlastních oblastech,

přijal toto stanovisko na 68. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 13. a 14. února 2007 (jednání ze dne 13. února).

Názory a doporučení Výboru regionů

Výbor regionů

1. Obecné poznámky

1.1 **vítá** iniciativu Komise posílit transparentnost. Zahájení Evropské iniciativy pro transparentnost je důležitým krokem Komise pro posílení transparentnosti fungující v institucích EU. Větší transparentnost je rozhodující, mají-li instituce EU zůstat odpovědné, demokratické a účinné a být blízko potřebám občanů; v této souvislosti **připomíná**, že má-li EU skutečně zvýšit svou demokratickou legitimitu, je také třeba více zapojit místní a regionální subjekty do legislativního a rozhodovacího procesu EU;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/comm/eti/index_en.htm.

⁽²⁾ Úř. věst. C 81, 4.4.2006, s. 6-10.

⁽³⁾ Úř. věst. C 192, 12.8.2002, s. 24-31.

1.2 **se domnívá**, že spolu s iniciativou pro transparentnost zahájila Evropská komise potřebnou diskusi, a **věří**, že je důležité, aby se tato diskuse uskutečnila nyní, v souvislosti s obdobím pro úvahu a s diskusí o budoucnosti Evropy, protože politikové musí zabezpečit a ukázat, že EU funguje demokraticky a efektivně. Zabezpečení transparentnosti je jediným základním způsobem, jak přiblížit Evropu jejím občanům;

1.3 nicméně **lituje** toho, že v této iniciativě chybí zmínka o místním a regionálním rozměru, a **vyzývá** Komisi, aby jej více zapojila; **připomíná** prohlášení Komise v Bílé knize o evropské správě (2001), že zabezpečí, aby byly při vypracování návrhů politik zohledněny místní a regionální znalosti a podmínky;

1.4 **vítá** rozhodnutí finského předsednictví ve druhém pololetí roku 2006, že bude usilovat o větší transparentnost při práci Rady. Velmi pozitivním vývojem je skutečnost, že Rada rovněž souhlasila s otevřenějším rozhodováním a přístupem k jejím dokumentům; **domnívá se** však, že jde pouze o první krok správným směrem, a **vyzývá** Radu k většímu otevření svých jednání pro veřejnost. Jedině takto budou občané moci sledovat rozhodovací proces;

1.5 **je toho názoru**, že pojem „nekalá lobbistická činnost“ by měl být co nejpřesněji definován, aby bylo možno činnost lobbistů kontrolovat a v případě porušení pravidel na ně uvalit sankce;

1.6 **domnívá se**, že cílem transparentnosti má být přiblížení Evropské unie občanům, EU měla by být podporována a tak by měla být zmenšena propast mezi evropskými institucemi a občany, proto je zásadní vytvořit opatření, která by se stejně jako opatření *plánu D pro demokracii, dialog a diskusi* zaměřovala na šíření povědomí o aktivitách a pravomocích Evropské unie mezi občany, především mezi mládeží, což má za cíl také Fórum mládeže.

2. Víceúrovňové partnerství a správa

2.1 **zdůrazňuje**, že EU je víceúrovňové institucionální partnerství, v němž jsou místní a regionální orgány zapojeny do vytváření evropských politik na vnitrostátní a evropské úrovni. Nejlepším způsobem, jak zajistit, aby byly nové právní předpisy EU aktuální a realizovatelné, je konzultovat místní a regionální orgány ohledně příslušné problematiky, posílit s nimi dialog a zvětšit prostor pro účast a během přijímání rozhodnutí. Tyto orgány jsou odpovědné za provádění a transpozici politik EU, a proto hrají hlavní úlohu při zabezpečení transparentnosti;

2.2 **uznává** však, že zajištění transparentnosti není závazkem pouze pro Evropskou unii. Členské státy, ale také VR a všechny úrovně vlády, které zastupuje, by měly být příkladem tím, že budou vykonávat efektivní, na služby orientovanou a demokratickou veřejnou správu. V důsledku toho by také místní a regionální orgány v členských státech měly být otevřené vůči zabezpečení transparentnosti v rámci své vlastní správy;

3. Více konzultací

3.1 **se domnívá**, že je důležité opět zdůraznit potřebu rozlišovat mezi konzultacemi institucí EU s volenými místními a regionálními orgány a jejich sdruženími na straně jedné

a lobbystickými organizacemi zastupujícími zvláštní zájmy na straně druhé; **zdůrazňuje**, že spolu s místními a regionálními orgány, které zastupuje, je součástí evropské správy, a že by tudíž měl být přímo zapojeny do jakékoli iniciativy Evropské komise, jejímž cílem je zlepšit transparentnost fungování rozhodovacích procesů v Unii;

3.2 **vyzývá** Evropskou komisi, aby připojila ke každému legislativnímu nebo nelegislativnímu návrhu seznam konaných schůzí a přijatých stanovisek při přípravě příslušného návrhu;

3.3 **zdůrazňuje**, že strukturovaný dialog Komise a sdružení místních a regionálních vlád, který se rozvinul na základě Bílé knihy o evropské správě věcí veřejných, je důležitým krokem ke skutečnému zapojení místních a regionálních orgánů; **vítá** tento vývoj a **zdůrazňuje** ústřední úlohu, kterou má hrát v této souvislosti;

3.4 **vítá** skutečnost, že Evropská komise zavedla trvalý a systematický dialog s místními a regionálními orgány a jejich evropskými a vnitrostátními sdruženími v oblastech, v nichž jsou odpovědné za transpozici a provádění. Je důležité tento dialog neustále rozvíjet tak, aby z něj mohly plně těžit obě strany; v tomto směru je třeba obzvláště zdůraznit, že je nezbytné posílit tento dialog při formulování legislativních návrhů, které se týkají místních a regionálních samospráv;

3.5 **se však domnívá**, že způsob tohoto dialogu může být vylepšen a **navrhuje** tedy, aby:

- se konaly čtyři schůze ročně, včetně výroční akce, které se účastní předseda Komise, aby byla zajištěna optimální politická viditelnost;
- diskuse byly více založeny na interaktivitě a spontánnosti a aby se strukturovaný dialog stal spíše příležitostí k dotazům a odpovědím;
- byly vyvinuty plány pro strukturovaný dialog v úzké spolupráci VR s místními a regionálními orgány a určená témata byla zaměřena na aspekty, které mají zásadní význam pro místní a regionální orgány;
- byl vyvinut mezičlánek s místními a regionálními médii
- místní a regionální orgány dostaly možnost předkládat písemné připomínky a navrhopvat témata, která jsou pro ně obecně důležitá a jsou v souladu s politickým programem jednání Evropské unie;

- písemné připomínky po jednání mohla podávat i Komise;
- byl kladen důraz na posílení a sledování strukturovaného dialogu prostřednictvím pravidelného vyhodnocování v úzké spolupráci s Výborem regionů i místními a regionálními orgány, jež Výbor zastupuje;
- byl dialog, kdykoli to bude možné, zaměřen jasněji na ty místní a regionální zainteresované strany, které legislativní návrh přímo ovlivní;
- Komise odpovídajícím způsobem ve větší míře zintenzívnila svoji spolupráci se zvolenými zástupci a experty národních a evropských sdružení místních a regionálních orgánů;

3.6 **vyzývá** Komisi, aby zlepšila existující nástroje zpětné vazby ke svým stanoviskům, jež obsahují konkrétní odpovědi na žádosti Komise o konzultaci a konkrétní návrhy, jež berou v úvahu místní a regionální zájmy. Dále by Komise měla přinejmenším vyložit nebo vysvětlit důvody, proč nevzala tato doporučení v úvahu;

3.7 **se domnívá**, že zavedení minimálních standardů pro konzultace v roce 2002 otevřelo nové možnosti pro rozsáhlé konzultace zainteresovaných stran a hloubkové hodnocení dopadu ve fázi před legislativními návrhy. Tyto standardy připisují zvláštní význam místním a regionálním úřadům, což potvrdila Dohoda o spolupráci mezi VR a Komisí. Je důležité, aby konzultace proběhla včas a poskytla zainteresovaným stranám reálnou možnost reagovat na legislativní návrhy;

3.8 **si přeje**, aby kromě strukturovaného dialogu se sdruženími místních a regionálních orgánů byly vyvinuty další formy přímé a předlegislativní konzultace regionů a měst pod záštitou Výboru, aby byl jejich hlas jako zainteresovaných subjektů zohledněn ve fázi přípravy legislativních návrhů; **připomíná** tedy, že v této souvislosti jeho konzultace byly plánovány v iniciativě Komise z roku 2002, která měla za cíl stanovit minimální standardy pro konzultace, a že byl v tomto smyslu požádán, aby hrál aktivní úlohu organizováním konzultací jménem Komise (*);

3.9 **lituje**, že se územní rozměr v Zelené knize o evropské iniciativě pro transparentnost dostatečně nevyskytuje jako v nové strategii, která se týká analýzy dopadu; **vyzývá** tedy Komisi, aby konzultaci územních orgánů považovala za transverzální způsob práce v rámci správy na mnoha úrovních a aby rozšířila konzultativní metodu, kterou již s úspěchem používá v oblasti politiky soudržnosti, na všechny politiky, které mají územní dopad;

(*) KOM(2002) 704, str. 8.

3.10 **se domnívá**, že hodnocení dopadu musí hrát významnou úlohu při snižování administrativní zátěže legislativy EU na místní a regionální orgány, jak již bylo uvedeno ve stanovisku o zlepšení tvorby právních předpisů (CdR 121/2005);

3.11 **znovu vyjadřuje** své stanovisko, že předběžná hodnocení, s výjimkou analýzy politického cíle legislativního návrhu a nevhodnějších nástrojů politiky, musí obsahovat hodnocení dopadu legislativních aktů na místní a regionální orgány z *finančního hlediska*;

4. Registrace lobbistů

4.1 **vítá** větší transparentnost, kterou by s sebou přinesla registrace lobbyistických organizací. Jako součást správního systému EU jsou VR a jeho členové sami středem pozornosti lobbyistické činnosti, a proto souhlasí s tím, že by registrační/akreditační systém mohl zlepšit transparentní fungování politických postupů EU;

4.2 **zdůrazňuje**, že díky své demokratické legitimitě se místní a regionální orgány a jejich sdružení nepochybně odlišují od komerčních lobbyistů či zvláštních zájmových skupin. Místní a regionální orgány jsou součástí evropské správní struktury. Tento rozdíl musí jakákoli registrace zohlednit, a proto by místní a regionální orgány neměly podléhat registraci jako lobbyistická organizace žádným způsobem, jenž by hrozil zamlžením odlišnosti jejich úlohy od role jiných organizací na seznamu;

4.3 **se však nedomnívá**, že by dohoda založená na dobrovolné registraci poskytla adekvátní rámec k zabezpečení dostatečné transparentnosti. Dobrovolná dohoda nerozptýlí veřejné spekulace a nedůvěru v konzultace institucí se soukromými subjekty. Registrace by měla být podmínkou přístupu do jakékoli instituce EU pro všechny lobbyistické organizace, jak je tomu již v případě Evropského parlamentu;

4.4 **je přesvědčen**, že je důležité zajistit účinné a jednoduché postupy pro budoucí registraci. Registr by měl být veden Evropskou komisí. Pro registraci do všech institucí EU by mělo být zřízeno pouze jedno kontaktní místo a měla by být vyžadována pro celé organizace spíše než pro jednotlivce. Vzhledem k tomu, že Výbor již disponuje s informacemi o místních a regionálních orgánech a sdruženích, které zastupují, není třeba, aby se každý místní nebo regionální orgán v souvislosti se svými sdruženími registroval individuálně. Výbor by proto mohl předat tyto informace Komisi k zařazení do příslušné sekce registru;

4.5 **je toho názoru**, že by mělo být upřesněno, jaké záznamy a v jakých časových intervalech mají lobbisté dělat a jaký rozsah těchto záznamů je považován za dostatečný;

5. Zveřejňování příjemců finančních prostředků Společenství

5.1 **podporuje** přání Komise posílit transparentnost v souvislosti s využíváním finančních prostředků EU a podporuje členské státy, aby je spravovaly prostřednictvím „sdíleného řízení“, tj. projekty strukturálních fondů zaměřené na výměnu nejlepších zkušeností. Být transparentní v souvislosti s financováním EU je v zájmu všech příjemců;

5.2 **vítá** iniciativu Komise vytvořit internetovou stránku, která bude poskytovat existující údaje o příjemcích projektů a programů. Aby byly k dispozici údaje srovnatelné pro všechny občany členských států EU a byly tak i transparentní, měla by Komise příslušné údaje zveřejňovat centrálně. Bylo by v zájmu

evropských občanů mít popis poučení, jež z nich plynou, a iniciativy s „lidskou tváří“;

5.3 **vítá** návrh obsažený v Zelené knize na vypracování společných předpisů Společenství pro zveřejňování informací o tom, jak jsou využívány fondy EU;

6. Přezkoumání nařízení č. 1049 o přístupu k dokumentům

6.1 **je spokojen**, že v roce 2001 Komise otevřela přístup k nepublikovaným dokumentům institucí a orgánů EU prostřednictvím registru dokumentů nebo na žádost jednotlivců, a **zdůrazňuje**, že v roce 2002 po otevření následovalo zavedení Kodexu řádné správní praxe, který stanoví pravidla pro přístup veřejnosti k dokumentům. Obě iniciativy představují hlavní kroky k zajištění transparentnosti Evropské komise;

6.2 **se těší** na plánované přezkoumání nařízení č. 1049 a **má v úmyslu** se na tomto procesu podílet.

V Bruselu dne 13. února 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů – Směrem ke strategii EU o právech dítěte

(2007/C 146/08)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá sdělení Komise, zejména navrhované vytvoření strategie, jejímž cílem by bylo účinně prosazovat a chránit práva dítěte ve vnitřní i vnější politice Evropské unie a podporovat úsilí členských států v této oblasti,
- vítá ustavení oddělení dětských práv v Komisi a zaznamenává významnou úlohu, která je svěřena koordinátorovi pro dětská práva při úspěšném plnění této strategie, doufá však, že jim k tomu budou poskytnuty dostatečné zdroje a koordinátor musí mít odpovídající postavení a dostatečný politický vliv, aby mohlo být zajištěno naplnění záměrů tohoto úřadu; vyzývá k vyjasnění spojitosti mezi úlohou koordinátora a činností vyvíjenou na vnitrostátní úrovni,
- lituje, že se větší pozornost nevěnuje situaci nezletilých bez doprovodu, diskriminovaných dívek, postižených dětí, dětských migrantů, žadatelů o azyl a uprchlíků, a to jak v EU, tak v globálních souvislostech, včetně poskytování péče a ochrany všem výše zmíněným dětem,
- poznamenává, že strategie má potenciál položit na evropské i národní úrovni základy účinnějšího partnerství mezi decisní sférou, místními a regionálními orgány a nevládními organizacemi,
- lituje nicméně, že sdělení neuznává jedinečnou úlohu místních a regionálních orgánů v poskytování služeb dětem a ochraně jejich práv, a zdůrazňuje, že tyto orgány hodlají, a jsou schopny, podílet se na rozvoji a provádění strategie,
- doporučuje, aby na postup vytyčený ve sdělení a rozvoj zelené knihy a strategie byly věnovány nezbytné finanční a lidské zdroje a politické nasazení, a navrhuje, aby Evropský parlament zvážil vytvoření specifického opatření na financování strategie a v ní navržených činností.

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na sdělení Komise *Směrem ke strategii EU o právech dítěte* KOM(2006) 367 v konečném znění;

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 4. července 2006 konzultovat Výbor v této věci podle čl. 265 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství;

s ohledem na rozhodnutí předsednictva ze dne 22. února 2006 pověřit Komisi pro ústavní záležitosti, evropskou správu a prostor svobody, bezpečnosti a práva vypracováním stanoviska k tomuto tématu;

s ohledem na návrh stanoviska *Situace nezletilých cizinců bez doprovodu – úloha a návrhy místních a regionálních orgánů* (CdR 136/2006 rev. 2);

s ohledem na stanoviska týkající se Haagského programu: deset priorit pro nadcházejících pět let (CdR 122/2005 fin), potírání obchodu s lidmi (CdR 87/2001 fin), programu DAPHNE II pro prevenci násilí páchaného na dětech, mládeži a ženách a ochrany obětí a ohrožených skupin (CdR 63/2003), ochrany menšin a politik proti diskriminaci v rozšířené Evropě (CdR 53/2006 fin), demografické změny (CdR 152/2005 fin) a integrace a migrace (CdR 51/2006 fin);

s ohledem na návrh stanoviska (CdR 236/2006 rev.1) přijatý dne 29. listopadu 2006 Komisí pro ústavní záležitosti, evropskou správu a prostor svobody, bezpečnosti a práva (zpravodajka: **paní Maria Corrigan**, členka rady hrabství Dun Laoghaire Rathdown a Dublin Regional Authority);

vzhledem k těmto důvodům:

- 1) Podle definice Úmluvy o právech dítěte OSN jsou dětmi všechny osoby mladší osmnácti let;
- 2) Všechny členské státy ratifikovaly Úmluvu OSN o právech dítěte, Evropská komise ani Evropská unie není a nemůže být smluvní stranou této úmluvy;
- 3) Právní základy pro práva dítěte ve Smlouvách EU jsou omezené, to má důsledky pro potenciální rozpočtové zdroje;
- 4) Ústřední úloha rodiny, zejména úloha rodičů, a zodpovědnost členských států za pomoc rodičům v jejich odpovědnosti za péči o děti a jejich výchovu je uznávána;
- 5) Prosazování a ochrana práv dítěte a vytváření forem společnosti, které podporují začlenění a jsou přátelské k dětem, má zásadní význam pro budoucnost Evropské unie;
- 6) Včasné zapojení dětí a mládeže do veřejného života je zásadní pro rozvoj demokratické společnosti podporující začlenění;
- 7) Regionální a místní orgány mají jedinečné postavení k tomu, aby hrály úlohu v prosazování a ochraně práv dítěte, a to vzhledem k jejich zodpovědnosti za fyzické prostředí, veřejné dopravní prostředky a přístup mladých lidí ke vzdělání, zdravotní péči, zábavě, rekreaci a na trh práce a rovněž vzhledem k jejich úloze sledovat životní podmínky dětí například cestou sociální pomoci a sběru dat;

přijal toto stanovisko jednomyslně na 68. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 13. a 14. února 2007 (jednání dne 13. února).

1. Názory Výboru regionů

1.3 **lituje** zablokování ústavního procesu EU, protože Ústavní smlouva a Listina základních práv výslovně uznávají práva dítěte;

Výbor regionů

1.1 **vítá** sdělení Komise, zejména navrhované vytvoření strategie, jejímž cílem by bylo účinně prosazovat a chránit práva dítěte ve vnitřní i vnější politice Evropské unie a podporovat úsilí členských států v této oblasti;

1.2 **považuje** investování do dětí za investici do naší budoucnosti a dalšího prohloubení a posílení evropské integrace;

1.4 **vítá** potvrzení skutečnosti, že členské státy jsou zavázány k respektování mezinárodních smluv, zejména Úmluvy OSN o právech dítěte (UNCRC), která byla všemi členskými státy ratifikována; **je však zklamán** tím, že sdělení neklade silnější důraz na nutnost, aby členské státy s vědomím naléhavosti plnily své stávající evropské a mezinárodní závazky v oblasti dětských práv;

1.5 **vítá** uznání, že téměř celosvětová ratifikace UNCRC poskytuje zvláště pevný základ pro ujednání mezi Evropskou komisí a státy mimo EU; **lituje** však, že sdělení nerozvinulo tento potenciál a nevyužilo ratifikaci UNCRC všemi členskými státy EU jako rámec ujednání mezi členskými státy;

1.6 **vítá** ustavení oddělení dětských práv v Komisi a **zaznamenává** významnou úlohu, která je svěřena koordinátorovi pro dětská práva při úspěšném plnění této strategie, **doufá však**, že jim k tomu budou poskytnuty dostatečné zdroje a koordinátor musí mít odpovídající postavení a dostatečný politický vliv, aby mohlo být zajištěno naplnění záměrů tohoto úřadu; **vyzývá** k vyjasnění spojitosti mezi úlohou koordinátora a činností vyvíjenou na vnitrostátní úrovni;

1.7 **podporuje** krátkodobé činnosti navržené Komisí k řešení některých naléhavých úkolů, zejména zavedení dvou šestimístních telefonních čísel jednotných pro EU, jednoho pro dětskou linku důvěry a druhého pro dětskou horkou linku, určenou pro pohřešované nebo pohlavně zneužívané děti, a **věří**, že tyto linky by měly být rozšířeny dohodnutým protokolem o řešení mezinárodních únosů dětí. Dále **věří**, že nové dětské linky důvěry by neměly zdvojit, ale spíše doplňovat existující linky na národní a regionální úrovni a výměna nejlepších postupů v členských státech by měla poskytovat informace poskytovatelům těchto služeb;

1.8 **poznává**, že sdělení neuvádělo, že strategie bude zavazovat k plnění minimálních standardů a bude obsahovat komplexní záměry s jasnými cíli a časovými plány;

1.9 **poznává**, že v současnosti nejsou zavedeny systémy, které mohou poskytovat komplexní, srovnatelná a konzistentní data o ukazatelích v členských státech; **připomíná**, že pokračuje práce za použití otevřené metody koordinace na vývoji ukazatele (ukazatelů) blaha dítěte a získání statistických dat o chudobě související s příjmy, o hmotném strádání a bydlení; existuje také mnoho datových souborů na úrovni členských států i regionální a místní úrovni;

1.10 **upozorňuje**, že děti nejsou stejnorodou skupinou, jejich potřeby se liší například v závislosti na věku dítěte, jeho schopnostech, pohlaví, etniku a rodinné struktuře;

1.11 **lituje**, že se větší pozornost nevěnuje situaci nezletilých bez doprovodu, diskriminovaných dívek, postižených dětí, dětských migrantů, žadatelů o azyl a uprchlíků, a to jak v EU, tak v globálních souvislostech, včetně poskytování péče a ochrany všem výše zmíněným dětem;

1.12 **lituje**, že není zmíněno poskytování kvalitního „raného vzdělávání“ dětem ve věku do šesti let. Přitom jsou služby v oblasti péče o dítě dlouhodobým a přednostním politickým zájmem EU, která zde stanovila kvantitativní cíle;

1.13 **poznává**, že strategie má potenciál položit na evropské i národní úrovni základy účinnějšího partnerství mezi decisní sférou, místními a regionálními orgány a nevládními organizacemi;

1.14 **lituje** nicméně, že sdělení neuznává jedinečnou úlohu místních a regionálních orgánů v poskytování služeb dětem a ochraně jejich práv, a **zdůrazňuje**, že tyto orgány hodlají, a jsou schopny, podílet se na rozvoji a provádění strategie;

1.15 **zdůrazňuje**, že při vypracování strategie musí být plně respektovány zásady subsidiarity a proporcionality;

1.16 **vítá** výrok, že „situaci dětí navíc ovlivňuje i místo, kde žijí“. Děti mohou být znevýhodněny vinou nerovného přístupu ke kvalitnímu vzdělávání, zdravotní péči, veřejné dopravě, hernímu a odpočinkovému zařízení, informacím a příležitostem stát se součástí občanské společnosti; **uvítal by** zaměření větší pozornosti na podmínky ve městech, na předměstích a v jiných specifických oblastech identifikovaných členskými státy;

1.17 **zdůrazňuje**, že četné místní a regionální orgány přímo financují a uskutečňují rozvojovou politiku ve třetích zemích; podporují infrastrukturu a klíčové služby, úzce spolupracují s úřady, sdílejí zkušenosti, přenášejí dovednosti a mají potenciál se při své práci více zaměřit na dětská práva;

1.18 **vítá** uznání práva dětí na vyjadřování názorů na záležitosti, které ovlivňují jejich životy a **vítá** navrhované činnosti zaměřené na zapojení dětí do rozvoje strategie. Zapojení regionálních a místních orgánů a dětských organizací významně ovlivní úspěšnost této práce;

1.19 **vítá** nedávno zveřejněnou studii Spojených národů o násilí na dětech⁽¹⁾. Tato zpráva „vyzývá státy k zákazu všech forem násilí na dětech v jakémkoliv prostředí, včetně všech tělesných trestů, škodlivých tradičních praktik, jako jsou časná a nucená manželství, znetvoření ženského genitálu a takzvané čestné zločiny, sexuálního násilí a mučení a jiného krutého, nelidského nebo ponižujícího zacházení nebo trestání“⁽²⁾; **navrhuje**, aby zjištění této studie byla plně brána v úvahu při vývoji strategie.

⁽¹⁾ Tuto zprávu vypracoval nezávislý expert, Paulo Sérgio Pinheiro. Nalézá se na stránkách www.violencestudy.org.

⁽²⁾ 61. schůze Spojených národů, Podpora a ochrana práv dítěte, A/61/299.

2. Doporučení výboru regionů

Výbor regionů

2.1 **doporučuje**, aby na postup vytyčený ve sdělení a rozvoj zelené knihy a strategie byly věnovány nezbytné finanční a lidské zdroje a politické nasazení, a **navrhuje**, aby Evropský parlament zvážil vytvoření specifického opatření na financování strategie a v ní navržených činností;

2.2 **zdůrazňuje**, že na místní a regionální orgány je třeba pohlížet jako na zásadní partnery při rozvoji strategie, a **žádá**, aby byly zahrnut jako člen do Evropského fóra práv dítěte, měl zastoupení v interinstitucionální skupině, byl s ním konzultován vývoj zprávy koordinátora a tato zpráva se stala veřejnou;

2.3 **doporučuje**, aby strategie po provedení důkladné analýzy usilovala o stanovení minimálních standardů a zahrнула náročné činnosti s jasnými záměry a cíli;

2.4 **doporučuje**, aby byla ve strategii dosažena rovnováha mezi jejím zaměřením na světovou situaci a vnitřními a mezistátními činnostmi a dialogem v rámci EU;

2.5 **doporučuje**, aby byla přednostně vyvinuta sada srovnatelných ukazatelů a byla shromažďována konzistentní data na úrovni členských států a – tam kde je to možné – na úrovni regionální;

2.6 **vyzývá k** přidělení odpovídajících zdrojů, podpory a mechanismů pro usnadnění účasti dětí na rozvoji strategie, a to včetně dětí ze znevýhodněných a etnicky menšinových prostředí i dětí zdravotně postižených. Děti by se měly tohoto procesu účastnit od raných fází za použití řady věkově přiměřených metodik, např. při umělecké tvorbě, řízených diskusích atd. **Uznává** také, že místní a regionální orgány by mohly učelat více pro takové přizvání dětí ke konzultacím odpovídajících politik formulovaných na nižší než státní úrovni;

2.7 **znovu vyzývá k** plnému provádění Úmluvy o právech dítěte ze dne 20. listopadu 1989 a **zdůrazňuje** význam těchto práv: svoboda myšlení, svědomí a náboženství, ochrana soukromého života, ochrana před násilím, špatným zacházením a zanedbáváním, právo na zdravotní péči, vzdělání, výuku a odbornou přípravu a právo na ochranu menšin, jak je Výbor uvedl ve svém stanovisku k integraci a migraci (CdR 51/2006 fin), a právo na přiměřenou výživu a bydlení;

2.8 v tomto ohledu naléhavě **požaduje**, aby klíčová úloha místních a regionálních orgánů jako bezprostředních poskytovatelů základních služeb pro děti, jako je vzdělávání a bydlení, péče o děti a další sociální služby, byla plně respektována, stejně jako jejich úloha při plánování, kontrole a údržbě fyzického

prostředí, které umožňuje dětem přístup k bydlení odpovídajícímu a přiměřenému jejich potřebám, poskytuje jim odpovídající herní zařízení a zařízení pro volný čas a možnost růstu v bezpečném fyzickém prostředí;

2.9 **vyzývá** ke zvýšenému důrazu na požadavek, aby členské státy naléhavě prováděly své stávající evropské a mezinárodní závazky včetně závazků v právní i praktické rovině vyplývajících z úmluvy UNCRC, Evropské úmluvy o lidských právech a nástroji Rady Evropy. Tato práce by se měla být začleněna do posouzení dopadu stávajících činností EU ovlivňujících dětská práva;

2.10 **navrhuje**, aby analýza nejen „zhodnotila účinnost své stávající činnosti“, ale také usnadnila hodnocení pokroku členských států v oblasti dosažení souladu s UNCRC, a to pomocí srovnávací analýzy dat, jak uvádí posouzení dopadu;

2.11 **navrhuje**, aby analýza osahovala také prověření, zda všechny členské státy ratifikovaly Haagskou úmluvu o ochraně dětí a spolupráci při mezinárodním osvojení (1993);

2.12 **doporučuje**, aby jako mechanismus propojení členských států a učení se z nejlepších postupů ve vztahu k provádění UNCRC byla použita otevřená metoda koordinace a aby do tohoto procesu byly plně zapojeny místní a regionální orgány;

2.13 **doporučuje**, aby politiky EU a členských států braly v úvahu rozmanitost dětí a různorodost jejich potřeb, například potřeb dětí znevýhodněných zeměpisnou polohou, věkem, pohlavím, etnickým původem nebo zdravotním postižením. Zvláštní pozornost bude třeba věnovat důsledkům chudoby, sociálního vyloučení, zdravotního postižení, diskriminace a rasismu a situaci dětí z etnických menšin a dětských uprchlíků, dále také okolnostem vyplývajícím z náboženské, jazykové a kulturní rozmanitosti, a to v EU i v globálním měřítku;

2.14 **navrhuje**, aby strategie zahrnovala specifické cíle, zaměřené na dosažení rovnosti příležitostí dětí ve všech zeměpisných oblastech. To bude vyžadovat posílení činností zaměřených na potírání dětské chudoby a vzdělanostního znevýhodnění. V těchto opatřeních budou hrát ústřední úlohu regionální a místní orgány;

2.15 **doporučuje**, aby kromě navržených krátkodobých opatření bylo vyvinuto opatření umožňující nadnárodní spolupráci policejních složek při kontrole případných záznamů v trestních rejstřících u zaměstnanců a dobrovolníků pracujících s dětmi; **vyzývá** naléhavě k tomu, aby strategie rovněž zvážila založení evropského rejstříku pachatelů sexuálních deliktů na dětech, ke kterému by měly přistup policejní složky;

2.16 **vyzývá** naléhavě k tomu, aby strategie řešila způsoby, jak lépe rozvinout služby podporující rodinu, aby se vyloučilo zneužívání dětí a případy filicidia (zabití dítěte rodičem). Tyto služby by se měly zaměřit na podporu rodičů, prevenci a včasnou identifikaci případů zneužívání dítěte, podporu obětí zneužívání a zavedení mechanismu, který by prověřoval podezřelá dětská úmrtí, aby se prozkoumala účinnost státních zásahů dříve, než k takovému případu dojde;

2.17 **doporučuje**, aby se strategie zabývala negativním vlivem televize, počítačů a nových technologií na dítě, jako je přístup k vyobrazením určeným pro dospělé nebo nevhodným; rovněž sedavé povaze těchto aktivit s důsledky pro aktivní životní styl dítěte. Souvisejícím tématem je negativní dopad přímého zaměření na děti v oblasti reklamy a marketingu. Je třeba podpořit opatření k využívání technologií pro účely vzdělávání, např. televizní programy rozšiřující jazykové a kulturní schopnosti dětí, což je zvláště významné pro děti imigrantů.

Jsou rovněž potřebné tvůrčí kroky k podpoře kulturních aktivit, např. četby, hudby a divadla, a jejich zpřístupnění dětem;

2.18 **žádá**, aby školící programy a nástroje vyvinuté v rámci strategie byly přístupné regionálním a místním orgánům, aby se úředníci mohli seznámit s novými nástroji politik a nejlepšími postupy;

2.19 **doporučuje**, aby komunikační strategie byla založena na UNCRC a aby byly všechny informační kampaně zahajovány na regionální a místní úrovni, byly věkově přiměřené, dostupné v několika jazycích a měly k nim přístup i děti zdravotně postižené;

2.20 **doporučuje**, aby rozvojová pomoc EU poskytla určitý procentuální podíl ze svých prostředků na investice do zásahů ve prospěch dětí a aby rozvojová politika místních a regionálních orgánů ve třetích zemích rovněž rozšířila své priority na přenos dovedností a zkušeností s politikou v oblasti dětských práv.

V Bruselu dne 13. února 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů – Překlenutí propasti v širokopásmovém připojení a akční plán „eGovernment“ v rámci iniciativy i2010

(2007/C 146/09)

VÝBOR REGIONŮ

- se domnívá, že přístup k širokopásmovému připojení za dostupné sazby na celém území Evropské unie je životně důležitý pro zajištění kvalitních veřejných služeb, regionální konkurenceschopnosti a produktivity a vyrovnanějšího rozvoje informační a znalostní společnosti i v oblastech tradičně opomíjených; Domnívá se, že poskytování širokopásmového připojení by mělo být zaručeno stejně jako základní služby – pitná voda a elektřina;
- považuje za velmi významné odkazy Komise na rozvoj venkova a využívání strukturálních fondů a její posouzení slučitelnosti s předpisy EU pro projekty širokopásmového připojení financované z veřejných prostředků;
- doufá, že v nových předpisech o elektronických komunikacích bude vytvořena politika využívání frekvenčního spektra podporující zavádění bezdrátové širokopásmové technologie;
- souhlasí s výzvou Komise adresovanou členským státům, aby posílily své strategie pro rozvoj širokopásmového připojení tím, že zvýší zapojení místních a regionálních orgánů;
- domnívá se, že elektronická veřejná správa přístupná všem občanům zahrnuje boj proti případnému „digitálnímu vyloučení“ z veřejných služeb poskytovaných on-line (infrastruktura a kulturní digitální propast) a také rozvoj politiky sociálního začlenění pomocí IKT;
- poznamenává, že využití systému eGovernment by mělo být zacíleno jak na restrukturalizaci a aktualizaci veřejných služeb, tak na dosažení cíle účinnosti, efektivity, efektivnosti nákladů, nestranosti, transparentnosti, zjednodušení a účasti; Domnívá se, že je zjevně potřebná výměna osvědčených postupů ve veřejném sektoru;
- považuje proto za nutné usnadnit kooperaci, výměnu know-how, sdílení opakovaně využitelných řešení a iniciativ vedoucích k větší transparentnosti a účasti veřejnosti na rozhodování, především v parlamentních rozhodovacích procesech.

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů na téma Překlenutí propasti v širokopásmovém připojení (KOM (2006) 129 v konečném znění);

s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Akční plán „eGovernment“ v rámci iniciativy i2010: Urychlování zavádění elektronické veřejné správy v Evropě ve prospěch všech, (KOM(2006) 173 v konečném znění);

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 20. března 2006 a 25. dubna 2006 konzultovat obě témata s Výborem regionů, v souladu s prvním odstavcem článku 265 Smlouvy o založení Evropského společenství;

s ohledem na rozhodnutí předsednictva ze dne 25. dubna 2006 pověřit Komisi pro kulturu, vzdělávání a výzkum vypracováním stanoviska na tato témata;

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů i2010 – evropská informační společnost pro růst a zaměstnanost; (KOM(2005) 229 v konečném znění), (CdR 252/2005 fin) ⁽¹⁾;

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Vysokorychlostní připojení Evropy: Národní strategie pro vysokorychlostní přístup; (KOM(2004) 369 v konečném znění), (CdR 257/2004 fin) ⁽²⁾;

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Akční plán eEurope 2005: aktualizace (KOM(2004) 380 v konečném znění), (CdR 193/2004 fin) ⁽³⁾;

s ohledem na návrh stanoviska přijatý Komisí pro kulturu, vzdělávání a výzkum dne 30. listopadu 2006 (CdR 272/2006 rev. 2), (zpravodaj **pan Luciano Caveri**, předseda autonomního regionu Valle d'Aosta (IT/ALDE));

přijal toto stanovisko na 68. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 13.-14. února 2007 (jednání dne 13. února).

1. Širokopásmové připojení

Propast v širokopásmovém připojení

Výbor regionů

1.1 **považuje** internet za jednu z nejskvělejších vymožeností naší doby. Jeho potenciál hospodářského růstu může přinášet značné výhody, jako vytvoření nových služeb, vznik nových příležitostí pro investice a zaměstnání, zvýšení produktivity, snížení nákladů a zvýšení kvality života;

1.2 **se domnívá**, že šíření informačních technologií hraje rozhodující roli v provádění strategií z Lisabonu a Göteborgu, jak kvůli zlepšení fungování stávajících podniků, tak pro růst podniků nových a inovačních nebo jako rozhodující příspěvek, který mohou mít informační technologie v oblasti vzdělávání pracovníků a občanů všeobecně;

1.3 **zdůrazňuje** důležitost nárůstu rozšíření dostupných informačních technologií na všech úrovních veřejné správy, především tam, kde veřejná správa musí poskytovat služby přímo občanům;

1.4 **zdůrazňuje** však, že služby online, jako je elektronická veřejná správa, elektronické zdravotnictví (eHealth), elektronické vzdělávání (eLearning) a elektronické zadávání veřejných zakázek (eProcurement), se mohou stát integrující a interaktivní pouze tehdy, jestliže budou široce přístupné občanům

a podnikům v Evropské unii prostřednictvím širokopásmového připojení;

1.5 **se domnívá**, proto, že přístup k širokopásmovému připojení za dostupné sazby na celém území Evropské unie je životně důležitý pro zajištění kvalitních veřejných služeb, regionální konkurenceschopnosti a produktivity a vyrovnanějšího rozvoje informační a znalostní společnosti i v oblastech tradičně opomíjených;

1.6 **oceňuje**, že toto sdělení se několikrát výslovně odvolává na rozvoj venkova včetně možného přidělení finančních prostředků ad hoc, tím, že jasně ukazuje, jaký význam Komise přikládá možnému přínosu větší přístupnosti širokopásmových služeb. Tento přínos zahrnuje zvýšení konkurenceschopnosti ve venkovských oblastech a vyvážený rozvoj území – a všeobecně v oblastech s trvalými zeměpisnými a přírodními znevýhodněními – a také vysokou přidanou hodnotu, kterou může přinést podnikům tradičně umístěným v těchto oblastech;

1.7 **považuje** proto za důležité odkaz na politiky, jimiž se řídí Generální ředitelství pro regionální politiku – obzvláště v souvislosti s využíváním strukturálních fondů – a Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž, zejména posouzení slučitelnosti s předpisy EU pro projekty týkající se služeb širokopásmového připojení ve venkovských oblastech financovaných z veřejných prostředků;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 192, 16.8.2006, s. 15.

⁽²⁾ Úř. věst. C 71, 22.3.2005, s. 55.

⁽³⁾ Úř. věst. C 71, 22.3.2005, s. 59.

1.8 **obává se**, že při zavádění širokopásmového připojení by mohlo dojít k typickému selhání trhu tam, kde se soukromí provozovatelé domnívají, že bude málo rentabilní investovat do infrastruktury ve vzdálených a venkovských oblastech a oblastech s nízkou hustotou obyvatelstva nebo v nepříznivém terénu, kde je to obzvláště složité a obtížné. Taková otevřenost a flexibilita jsou významným a pozitivním znamením, poněvadž širokopásmové připojení má klíčový význam pro socioekonomický rozvoj těchto oblastí;

1.9 **připomíná v** této souvislosti, že poté, co při různých příležitostech analyzoval a diskutoval řadu řešení zaváděných místními a regionálními orgány v celé Evropě, jasně zdůraznil, že je nemožné najít jediné řešení platné pro každou situaci. To, co je vhodné pro velké městské centrum, se např. nehodí pro znevýhodněné oblasti, jako jsou regiony se složitým a členitým terénem nebo řídkým osídlením, kde poskytování jakýchkoliv služeb vyžaduje zvláštní úsilí;

1.10 **zaznamenává** významný pokrok při zavádění širokopásmového připojení v posledních letech. Vzhledem k tomu, že cílem EU je dosáhnout toho, aby minimálně 90 % obyvatelstva Unie mělo toto připojení do roku 2010, přetrvává stále značný rozdíl v infrastruktuře mezi městskými centry a odlehlými oblastmi a mezi starými a novými členskými státy Evropské unie;

1.11 **zdůrazňuje** však, že tento cíl, aby mělo 90 % obyvatelstva připojení, sám o sobě nestačí, pokud není posuzován v souvislosti s jinými faktory (geografickým rozložením, hustotou osídlení atd.). V malých horských obcích, které často mají problémy s přístupem k základnímu technickému vybavení (služby pevného a mobilního telefonu, příjem televize z pozemních vysílačů atd.), by mohlo oněch 10 % představovat vyloučení všech oblastí s nízkou hustotou obyvatelstva;

1.12 **připomíná** dále, že pokud se mluví o propasti v širokopásmovém připojení, je důležité se zaměřit obzvláště na rozdíl mezi šířením širokopásmového připojení a jeho aktuálním používáním. K překonání tohoto rozdílu je nutno provést dodatečná netechnická opatření na místní úrovni, mající za cíl propagaci používání širokopásmového připojení staršími lidmi a znevýhodněnými nebo tradičně uzavřenějšími sociálními skupinami, jako je venkovské obyvatelstvo (např. školení k používání internetu, internetová místa pro veřejnost atd.);

1.13 **zdůrazňuje** dále, že bude při výstavbě infrastruktury pro širokopásmové připojení a poskytování s tím souvisejících služeb nezbytné zajistit, aby byly dodrženy všechny požadavky na zabezpečení na všech úrovních, a byla tak zaručena odpovídající úroveň ochrany soukromí uživatelů.

Situace v nových členských státech

Výbor regionů

1.14 **připomíná**, že data srovnatelná s těmi, která jsou dostupná v EU-15 v oblasti rozšíření širokopásmového připo-

jení, pokrytí a současného využívání služeb online, zatím v nových členských státech na regionální úrovni nejsou k dispozici;

1.15 **vyzývá** v této souvislosti Komisi, aby neprodleně provedla studii stavu infrastruktury v regionech nových členských států a ve starých členských státech v oblastech mimo města, s cílem stanovit nutná opatření pro modernizaci existující infrastruktury na standard nutný ke splnění lisabonských cílů.

Technická řešení

Výbor regionů

1.16 **vítá** iniciativu Komise ohledně přezkumu právního rámce elektronických komunikací;

1.17 **doufá**, že v nových předpisech bude v souladu se zásadou subsidiarity zajištěna hospodářská soutěž bez diskriminace mezi existujícími a budoucími operátory a technologiemi a bude vytvořena politika využívání frekvenčního spektra založená na principu technologické neutrality. To je velmi důležité, poněvadž současné zavádění bezdrátové technologie, která je zvláště vhodná pro překonání problémů s pokrytím ve venkovských oblastech nebo v oblastech s problematickým terénem vyžaduje, aby byla vyhrazena dostatečná část spektra pro zavádění širokopásmového připojení;

1.18 pokud se týče spektra, **je v souladu** s tím, co stanovila Komise ve svém předcházejícím sdělení předloženém v září a listopadu roku 2005 a v březnu a červnu roku 2006, týkající se technologické neutrality, transparentnosti, efektivního využívání spektra a posílení konkurenčního a inovačního prostředí, které umožňuje rozvoj nových technologií;

1.19 **sdílí** vizi Evropské Komise, podle níž používání frekvencí by již nemělo být založeno na logice, že každému pásmu přísluší určitá technologie, přičemž služby jsou zajišťovány na přidělené frekvenci (např. 900 MHz využívají mobilní telefony se službou eTacs);

1.20 **žádá** proto, aby Evropská Komise přispěla k zavedení strategie, která umožňuje pružné využívání technologie v určitém rozsahu frekvencí;

1.21 **zdůrazňuje** důležitost uplatňování a dodržování nového legislativního rámce na základě technologické neutrality který povede k poskytování frekvencí pro bezdrátovou komunikaci a k zavádění širokopásmového připojení, aby se zmírnily značné rozdíly, kterými jsou postižené oblasti s trvalými zeměpisnými a přírodními znevýhodněními;

1.22 **upozorňuje** na to, že technologie šíření širokopásmového připojení jako například WiMAX by umožnily najít účinná řešení i pro tyto zeměpisně znevýhodněné oblasti. V této souvislosti je zajímavé uvést jako příklad, že do této bezdrátové technologie investují vysoké částky provozovatelé na trhu v USA.

Potřeba veřejných zásahů

Výbor regionů

1.23 **se domnívá**, že poskytování širokopásmového připojení by mělo být zaručeno stejně jako základní služby – pitná voda a elektřina;

1.24 **konstatuje**, že překlenutí propasti v širokopásmovém připojení v oblastech se složitým terénem, jako jsou oblasti s trvalými zeměpisnými a přírodními znevýhodněními, vyžaduje vyšší a často nevýnosné investice ve srovnání s nížinami;

1.25 **zdůrazňuje**, že otevřená veřejná konzultace organizovaná na Digital Divide Forum potvrdila, že je potřeba provést veřejné zásahy jak na straně státních a místních orgánů, tak na straně průmyslu a sdružujících organizací.

Využívání fondů EU

Výbor regionů

1.26 **sdílí** názor Komise, že je důležité podpořit místní a regionální orgány, aby optimálně využívaly možností nabízených Strukturálními fondy a Fondem pro rozvoj venkova jak pro poskytování, tak pro využívání širokopásmového připojení. Výbor při několika příležitostech poukázal na potřebu a výhody tohoto přístupu;

1.27 **doufá**, že Komise ve svých hlavních směrech upřesní situace, kdy jsou bezdrátové širokopásmové služby zabezpečeny z prostředků strukturálních fondů v regionech, kde již tyto služby částečně existují. Z geografického hlediska je prakticky nemožné omezit přístup k těmto službám, zvláště tam, kde jsou použity nové bezdrátové technologie, na řídké osídlené oblasti, aniž by byly zároveň přístupné v zastavěných oblastech, kde již tyto služby existují;

1.28 **si přeje** však upozornit na skutečnost, že ne všechny venkovské oblasti a oblasti s trvalými zeměpisnými a přírodními znevýhodněními, ve kterých je překlenutí propasti v širokopásmovém připojení obzvláště naléhavé a zvláště problematické, jsou znevýhodněnými oblastmi podle kritérií pro vznik nároku na financování ze strukturálních fondů;

1.29 **se domnívá** proto, že je důležité najít nové a pružné způsoby efektivních opatření v těchto oblastech, buď pomocí politiky poskytování hospodářské podpory výstavby infrastruktury na místní nebo regionální úrovni a koordinované na úrovni státní a EU, anebo pomocí zásad pro zvládnutí selhání trhu, které je v těchto oblastech obvyklé, v souladu se zásadami politiky volné hospodářské soutěže EU;

1.30 **upozorňuje**, že v případě zavádění širokopásmového připojení v oblastech s trvalými zeměpisnými a přírodními znevýhodněními, ve kterých, jak již bylo uvedeno, provozovatelé nemají zájem investovat, protože zde není pravděpodobná návratnost investic, není možné prakticky uplatnit partnerství veřejného a soukromého sektoru nebo moderní formy financování projektů, alespoň ne bez velkých investic ze strany veřejného sektoru, který proto musí najít nové formy pobídek;

1.31 **považuje** dále za zbytečné zavádět daňové úlevy pro uživatele, protože problém zavádění širokopásmového připojení je spíše problémem dodávky než poptávky. Užitečnější by bylo zvážit daňové úlevy nebo pobídky pro samotné projekty budování infrastruktury v oblastech s trvalými zeměpisnými a hospodářskými znevýhodněními, a zkrátit tak dobu návratnosti investic;

1.32 **vzhledem** k tomu, že VR dlouhodobě usiluje o podporu výměny osvědčených postupů, **vítá** návrh Komise podpořit více výměnu osvědčených postupů a umožnit sdružování poptávky pomocí celoevropské webové stránky, která bude fungovat jako centrální informační platforma pro dodavatele a místní a regionální samosprávy;

1.33 **považuje** tedy za velmi důležité, aby se Komise aktivně snažila vytvořit důležité synergie mezi svými vlastními odvětvovými programy a financováním poskytovaným Strukturálními fondy a Fondy pro rozvoj venkova.

Regionální a národní strategie rozvoje pro širokopásmové připojení

Výbor regionů

1.34 **souhlasí** s výzvou Komise adresovanou členským státům, aby posílily své strategie pro rozvoj širokopásmového připojení tím, že zvýší zapojení místních a regionálních orgánů a stanoví měřitelné cíle pro rozšíření širokopásmového připojení především v oblasti veřejných služeb.

2. Akční plán „eGovernment“ v rámci iniciativy i2010

Souvislost mezi širokopásmovým připojením a elektronickou veřejnou správou

Výbor regionů

2.1 **sdílí** názor Komise, že širokopásmové připojení je jedním z klíčových faktorů při rozšiřování informační společnosti a hlavně při zajištění rovného přístupu pro všechny občany, při zvyšování konkurenceschopnosti podniků a zlepšování efektivnosti veřejné správy;

2.2 **se domnívá**, že infrastrukturní digitální propast, tj. rozdíl mezi lidmi žijícími v oblastech s vyvinutou infrastrukturou a lidmi žijícími v oblastech s trvalými zeměpisnými a přírodními znevýhodněními, kde tato infrastruktura chybí, je významnou překážkou účasti všech na informační společnosti (eInclusion) a omezuje možnosti, zvláště v případě veřejného sektoru, hledat inovační způsoby interakce s klienty, občany a podniky, což je skutečný zásadní demokratický nedostatek;

2.3 **se také domnívá**, že mezi starými a novými členskými státy, mezi členskými státy a členskými státy, mezi městskými a venkovskými oblastmi, mezi různými generacemi a sociálními vrstvami, které tvoří evropskou společnost, existuje významná digitální kulturní propast, propast ve znalostech umožňující stát se účastníkem služeb prostřednictvím IKT a proto je důležité najít vhodné nástroje zásahu, aby co největší počet občanů získal základní znalosti, které by jim umožnily těžit z inovace, která se v této oblasti ověřila.

Žádný občan nesmí zůstat stranou – větší začlenění prostřednictvím elektronické veřejné správy

Výbor regionů

2.4 **se domnívá**, že elektronická veřejná správa přístupná všem občanům zahrnuje boj proti případnému „digitálnímu vyloučení“ z veřejných služeb poskytovaných on-line (infrastrukturní a kulturní digitální propast) a také rozvoj politiky sociálního začlenění pomocí informačních a komunikačních technologií (IKT);

2.5 **poznává**, že aby se zabránilo vyloučení z veřejných služeb, správní orgány by měly využívat různých způsobů přístupu, které umožňují uživatelům interakci se službami způsobem, který jim vyhovuje (fyzická přepážka, webová stránka, digitální televize, mobilní telefon atd.);

2.6 **se domnívá**, že je nutné poskytovat školení a podpůrná opatření pro zajištění rovných příležitostí tak, aby měly elektronický přístup k službám sociálně znevýhodněné skupiny;

2.7 **považuje za nezbytné**, aby portály veřejné správy splňovaly standardy webové použitelnosti, které jsou definovány W3C. Příslušné mezinárodně uznávané certifikační orgány by měly posoudit tento soulad;

2.8 **považuje za důležité**, aby každý projekt týkající se začlenění byl součástí celkového programového rámce, aby se snížilo riziko provádění ojedinelých nejednotných opatření.

Uskutečnění efektivní a účinné správy – měření a benchmarking

Výbor regionů

2.9 **poznává**, že využití IKT by mělo být zacíleno jak na restrukturalizaci a aktualizaci veřejných služeb, tak na dosažení cíle účinnosti, efektivity, efektivnosti nákladů, nestrannosti, transparentnosti, zjednodušení a účasti;

2.10 **konstatuje**, že méně návštěv na úřadech místní správy, zkrácení doby strávené ve frontách při plnění administrativních postupů, jednodušší vyplňování formulářů, jediná přijímací kancelář a nižší podíl chyb díky přímé kontrole vložených údajů jsou všechno výhody, které mohou pomoci směřovat poskytování služeb k modernějším metodám, než tradičně používané metody;

2.11 **považuje** za důležité vytvořit systém měření nákladů, zisku, dopadu atd. za použití společného rámce indikátorů a sdílených metod na úrovni EU;

2.12 **je přesvědčen**, že investice veřejného sektoru zaměřené na integraci a kooperaci systémů, na sdílení informací a na poskytování služeb online by proto měly být založeny na těchto finančně vyčíslitelných a tudíž srovnatelných klíčových výhodách: úspora času pro občany a podniky, větší účinnost a produktivita veřejné správy a kvalitativní výhody jako je vysoká úroveň spokojenosti účastníků se službami veřejné správy a větší transparentnost a zodpovědnost veřejné správy;

2.13 **se domnívá**, že pro vytvoření společného hodnotícího systému by bylo dobré porovnat různé národní nebo regionální systémy, a pak přijmout nejlepší model;

2.14 **se domnívá** proto, že významnou úlohu může hrát výměna osvědčených organizačních a technologických postupů ve veřejném sektoru, protože tak mohou být optimalizovány dostupné zdroje a prostřednictvím postupného a systematického vzniku profesních skupin v oblasti eGovernment by vznikla přidaná hodnota. Analýza zkušeností, které nepřinesly očekávané výsledky, může být také užitečná k hodnocení rizikových a kritických faktorů;

2.15 **navrhuje**, aby aplikace pořízené určitými správními orgány na základě veřejné zakázky byly poskytnuty v původním formátu s příloženou dokumentací k užívání zdarma jiným správám, které o to požádají, aby si je přizpůsobily podle svých vlastních potřeb.

Klíčové služby se zásadním dopadem pro občany a podniky

Výbor regionů

2.16 **se domnívá**, že pokud se má elektronická veřejná správa rozšířit po celé Evropě, je důležité určit služby vytvářející vysokou přidanou hodnotu, které mohou mít velký dopad na občany, podniky i správní orgány a značně přispět k rozšíření klíčových faktorů uvedených níže v bodu 2.20;

2.17 Vzhledem k uvedené důležité službě elektronického zadávání veřejných zakázek **doporučuje**, aby:

- všechny členské státy uvedly pravidla pro zadávání veřejných zakázek do souladu s legislativou EU;
- členské státy vytvořily administrativní struktury na podporu elektronického zadávání veřejných zakázek;
- byly stanoveny minimální standardy pro technologii, interoperabilitu a bezpečnost mezi různými platformami.

Klíčové předpoklady elektronické veřejné správy

Výbor regionů

2.18 **se domnívá**, že inovace podniků veřejné správy, konvergence legislativy na úrovni EU, posílení inovační kultury mezi pracovníky veřejných orgánů, způsob řízení aplikací IKT jsou všechno faktory, které mají vliv na inovační procesy veřejné správy a rozvoj elektronického zadávání veřejných zakázek;

2.19 s ohledem na uvedené faktory **doporučuje** rozvinutí iniciativ jako jsou:

- analýza a přepracování úředních postupů veřejné správy zaměřených na poskytování služeb online pro občany a podniky, které jsou považovány za strategické v rámci akčního plánu, nebo na přezkoumání různých způsobů kooperace zvyšující používání elektronických dokumentů a e-mailu;
- regulativní opatření zaměřená na stanovení strategií, pravidel, standardů a společného formátu pro IKT za účelem zvýšení interoperability a aplikační spolupráce;
- pokračování v extenzivním školení všech zaměstnanců se zvláštním zaměřením na odborné techniky (např. sítě, systémy, zabezpečení, ochrana soukromých dat atd.), zaměstnance pracující přímo a intenzivně s IKT (internetové technologie, zabezpečení, ochrana soukromých dat atd.), zaměstnance všeobecně nebo nepřímo zapojené do inovací

a modernizace (např. počítačová školení, ochrana soukromých dat atd.);

- pobídka pro užívání platform „open source“ na podporu rozšiřování elektronické veřejné správy a služeb online v malých správních jednotkách;
- zavedení společných systémů ověřování pravosti, které umožňují identifikaci uživatelů, kteří chtějí používat internetové služby;
- sdílení veřejného informačního materiálu, aby se zabránilo zdvojení a nadbytečným informacím a pro zajištění lepší vyšší spolehlivosti dat, včetně osobních dat;
- zakládání místních centrech služeb za účelem spuštění a udržení elektronické veřejné správy, které budou poskytovat a spravovat služby IKT pro zúčastněné správní orgány (především malé a střední), dalšího zvyšování operability a úrovně služeb a poskytování odborných a technických zdrojů.

Posilování účasti a demokratického rozhodování v Evropě

Výbor regionů

2.20 **se domnívá**, že zlepšení postupů veřejného rozhodování a širší zapojení občanů jsou rozhodující pro soudržnost evropské společnosti; IKT k tomu může přispět na různých úrovních, přestože se domnívá, že mnoho otázek je ještě třeba řešit, od rizika nového vyloučení až po kvalitu rozhodovacích postupů;

2.21 **považuje** proto za nutné usnadnit kooperaci, výměnu know-how, sdílení opakovaně využitelných řešení a iniciativ vedoucích k větší transparentnosti a účasti veřejnosti na rozhodování, především v parlamentních rozhodovacích procesech;

2.22 **se domnívá, že** je nezbytná racionalizace a strukturalizace forem komunikace mezi institucemi vytvářejícími předpis sdílením a koordinovaným využíváním zdrojů, především v oblasti služeb, které poskytují veřejné správy občanům a podnikům;

2.23 **si uvědomuje** výhody vyplývající ze zapojení občanů do neustálého procesu zlepšování kvality administrativních služeb a služeb veřejného sektoru. Toto zapojení by mohlo být usnadněno i prostřednictvím uskutečnění stále virtuální observatoře, která by umožnila shromažďovat názory a doporučení samotných uživatelů.

V Bruselu dne 13. února 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů – Zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek

(2007/C 146/10)

VÝBOR REGIONŮ

- podporuje navrhované zavedení odkladné lhůty deseti kalendářních dnů, jejímž prostřednictvím se má zamezit tomu, aby veřejní zadavatelé uzavřeli smlouvu před sdělením rozhodnutí o zadání zakázky ostatním účastníkům zadávacího řízení. To umožní přezkum rozhodnutí před jeho vstupem v platnost, což bude přínosem pro zadavatele i uchazeče;
- považuje návrh na zamezení protiprávního udělování zakázek přímou dohodou za příliš dalekosáhlý a upřednostňuje současný systém, který je založen na náhradách škody. Komise sice tvrdí, že protiprávní zadání zakázky přímou dohodou představuje velký problém, avšak nijak to nedokládá, například ani předložením příslušných statistik; vyzývá Evropskou komisi, aby předložila podrobné údaje o šíření protiprávního zadávání zakázek přímou dohodou;
- má dojem, že oblast působnosti směrnice o přezkumu je s ohledem na zadávání zakázek na služby, jejichž částka překračuje prahovou hodnotu, podle přílohy II B nejasná; podle jeho názoru by přezkum zadávání zakázek na služby kategorie B měl být výslovně vyjmut z oblasti působnosti směrnice; členské státy by měly samy určit, jak bude zabezpečena právní jistota dodavatelů při výběrových řízeních na tyto služby. Rada těchto služeb jako např. nemocenská péče a sociální služby patří do klíčové oblasti činnosti orgánů místní a regionální samosprávy. Pravomoci EU v těchto oblastech jsou velmi omezené a neměly by být prostřednictvím směrnice o přezkumu rozšiřovány – takřka zadními vrátky.

Odkaz

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek

KOM(2006) 195 v konečném znění

VÝBOR REGIONŮ

s ohledem na návrh Evropské komise na směrnici Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek (KOM(2006) 195 v konečném znění – 2006/0066 (COD));

s ohledem na rozhodnutí Komise ze dne 4. května 2006 konzultovat, v souladu s čl. 265 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství, Výbor regionů v této věci;

s ohledem na rozhodnutí předsednictva ze dne 25. dubna 2006 pověřit Komisi pro hospodářskou a sociální politiku vypracováním stanoviska k tomuto tématu;

s ohledem na návrh stanoviska (CdR 182/2006 rev. 2) (zpravodajka: paní Catarina SEGERSTEN LARSSON (SE/ELS), členka rady kraje Värmland) přijatý Komisí pro hospodářskou a sociální politiku Výboru regionů dne 15. prosince 2006;

přijal toto stanovisko na 68. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 13. a 14. února 2007 (jednání ze dne 13. února).

1. Postoje Výboru regionů**Výbor regionů**

1.1 **vítá** návrh nové směrnice o přezkumu, neboť se domnívá, že účinný a transparentnější přezkumný systém znamená i více jistoty pro dodavatele, což snad zvýší jejich ochotu k předkládání nabídek. To podpoří hospodářskou soutěž, což bude přínosem pro veřejné zadavatele;

1.2 **domnívá se**, že jednoduchý právní rámec je jedním z nejdůležitějších předpokladů pro snížení počtu soudních pří. Jednodušší právní předpisy lze snáze dodržovat a nedorozumění jsou méně pravděpodobná. Nové směrnice o veřejných zakázkách tato očekávání bohužel nesplňují. Kvůli složitým procesním předpisům směrnic o zadávání veřejných zakázek se veřejní zadavatelé mohou snadno dopustit chyby. To se týká zejména menších místních a regionálních samospráv, které nemají přístup k odborným znalostem o zadávání veřejných zakázek. Výbor by chtěl Evropskou komisi rovněž upozornit, že nejvíce veřejných zakázek je zadáváno na místní a regionální úrovni, a ne na ústřední státní úrovni;

1.3 rovněž **je toho názoru**, že příliš vysoké sankce za porušování pravidel zadávání zakázek – především v souvislosti s nepřehledným právním rámcem – mohou mít negativní důsledky. Jedním z možných negativních důsledků by mohlo být, že úřady by mohly jednoduše upustit od externalizování

služeb a poskytovaly by je samy. Dalším důsledkem by mohlo být přílišné zaměření na co nejnižší cenu. Nabídku s nejnižší cenou lze jen těžko napadnout, zatímco aspekty kvality a podobné parametry mohou být snáze zpochybněny;

1.4 **podporuje** navrhované zavedení odkladné lhůty deseti kalendářních dnů, jejímž prostřednictvím se má zamezit tomu, aby veřejní zadavatelé uzavřeli smlouvu před sdělením rozhodnutí o zadání zakázky ostatním účastníkům zadávacího řízení. To umožní přezkum rozhodnutí před jeho vstupem v platnost, což bude přínosem pro zadavatele i uchazeče; **souhlasí** také s návrhem, podle kterého mohou členské státy od zájemců nebo uchazečů, kteří chtějí podat opravný prostředek, vyžadovat, aby informovali veřejného zadavatele o domnělých nesrovnalostech a o záměru zahájit přezkumné řízení; **vyzývá** zároveň Komisi, aby již po uplynutí jednoho roku přezkoumala, jaké dopady má zavedení desetidenní lhůty, aby se zjistilo, do jaké míry to povede k výraznému nárůstu přezkumů, jak tomu bylo v řadě členských států;

1.5 **je však skeptický**, pokud jde o platnost smluv, jejichž uzavření je v rozporu s předpisy. Podle návrhu směrnice jsou takové smlouvy neplatné. VR se však domnívá, že přijetí příslušných předpisů by mělo být ponecháno na členských státech, aby mohlo dojít k harmonizaci v souladu se smluvním právem a právem na náhradu škody v jednotlivých státech;

1.6 **má rovněž pochybnosti** v souvislosti s předpokladem Komise, že zavedení desetidenní odkladné lhůty může vést k počátečnímu nárůstu podaných opravných prostředků o několik procent. Ve Švédsku například došlo k počátečnímu nárůstu přezkumů po zavedení odkladné lhůty odpovídající tomuto návrhu o 150 procent. Počet podaných opravných prostředků i po tomto počátečním nárůstu dále rostl ⁽¹⁾;

1.7 **považuje** návrh na zamezení protiprávního udělování zakázek přímou dohodou za příliš dalekosáhlý a upřednostňuje současný systém, který je založen na náhradách škody. Komise sice tvrdí, že protiprávní zadání zakázky přímou dohodou představuje velký problém, avšak nijak to nedokládá, například ani předložením příslušných statistik; **vyzývá** Evropskou komisi, aby předložila podrobné údaje o šíření protiprávního zadávání zakázek přímou dohodou. Zmíněná konzultace na internetu není zdaleka dostačující pro odůvodnění takovýchto radikálních změn. Povinné zveřejňování všech veřejných zakázek, jejichž částka přesahuje prahovou hodnotu a které by podle názoru úřadu mohly být uzavřeny bez oficiálního nabídkového řízení s následnou odkladnou lhůtou, podstatným způsobem poškozuje veřejné zadavatele. Jedná se zde mj. o dohody s vlastními podniky nebo o určité dohody v rámci spolupráce mezi obcemi.

Výbor regionů již ve svých dřívějších stanoviscích na problematiku zadávání zakázek vlastním podnikům i na otázky vyplývající ze spolupráce mezi obcemi poukazoval. Podle názoru Výboru by předpisy v oblasti veřejných zakázek neměly tyto postupy ztěžovat či znemožňovat;

1.8 **má dojem**, že oblast působnosti směrnice o přezkumu je s ohledem na zadávání zakázek na služby, jejichž částka překračuje prahovou hodnotu, podle přílohy II B ⁽²⁾ nejasná; **podle jeho názoru** by přezkum zadávání zakázek na služby kategorie B měl být výslovně vyjmut z oblasti působnosti směrnice; členské státy by měly samy určit, jak bude zabezpečena právní jistota dodavatelů při výběrových řízeních na tyto služby. Řada těchto služeb jako např. nemocenská péče a sociální služby patří do klíčové oblasti činnosti orgánů místní a regionální samosprávy. Pravomoci EU v těchto oblastech jsou velmi omezené a neměly by být prostřednictvím směrnice o přezkumu rozšiřovány – takřka zadními vrátky; **je toho názoru**, že otázka právních prostředků souvisejících se zadáváním veřejných zakázek na služby kategorie B a na služby, jejichž částka nedosahuje prahové hodnoty, se týká výhradně členských států;

1.9 **souhlasí** s návrhem zrušit systém atestací a smírčích řízení.

2. Doporučení Výboru regionů

Doporučení 1

návrh Komise na změnu čl. 1 odst. 3 směrnice 89/665/EHS

návrh Komise na změnu čl. 1 odst. 3 směrnice 92/13/EHS

Návrh Komise	Pozměňovací návrh VR
Členské státy zajistí, aby přezkumné řízení bylo dostupné podle podrobných pravidel, která mohou stanovit členské státy, každé osobě, která má nebo měla zájem na získání určité veřejné zakázky a které v důsledku domnělého protiprávního jednání vznikla škoda nebo jí hrozí.	Členské státy zajistí, aby přezkumné řízení bylo dostupné podle podrobných pravidel, která mohou stanovit členské státy, každé osobě, která má nebo měla zájem na získání určité veřejné zakázky, kteřá splňuje požadavky nabídkového řízení a které v důsledku domnělého protiprávního jednání vznikla škoda nebo jí hrozí.

Odůvodnění

Pozměňovací návrh má omezit možnost podat opravný prostředek pouze na ty uchazeče, kteří jsou skutečně schopni poskytovat služby žádané veřejným zadavatelem.

⁽¹⁾ Švédský úřad pro veřejné zakázky (*Nämnden för offentlig upphandling*), výroční zpráva 2003 a 2004.

⁽²⁾ Směrnice 2004/18/ES o koordinaci postupů při zadáváním veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby.

Doporučení 2

návrh Komise na změnu čl. 2 odst. 4 směrnice 89/665/EHS**návrh Komise na změnu čl. 2 odst. 4 směrnice 92/13/EHS**

Návrh Komise	Pozměňovací návrh VR
Členské státy mohou stanovit, že při zvažování, zda přijmout předběžná opatření, vezme orgán příslušný k přezkumnému řízení v úvahu pravděpodobné důsledky daných opatření pro všechny zájmy, které jím mohou být poškozeny, a veřejný zájem a může rozhodnout, že nepřijme tato opatření, pokud by jejich nevýhody převážily nad výhodami.	Členské státy mohou stanovit, že při zvažování, zda přijmout předběžná opatření, vezme orgán příslušný k přezkumu v úvahu pravděpodobné důsledky daných opatření pro všechny zájmy, které jím mohou být poškozeny, a zejména veřejný zájem a může rozhodnout, že nepřijme tato opatření, pokud by jejich nevýhody převážily nad výhodami.

Odůvodnění

Veřejnému zájmu se musí přikládat větší význam.

V Bruselu dne 13. února 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů – Financování růstu malých a středních podniků

(2007/C 146/11)

VÝBOR REGIONŮ

- důrazně doporučuje trvalé využívání posouzení dopadu každého nového předpisu a politiky EU na MSP, pokud se tyto předpisy či politiky mohou přímo týkat jejich rozvoje;
- doporučuje opatření k zajištění snadného přístupu MSP ke zprostředkujícím finančním institucím a organizacím zodpovědným za poskytování CIP a JEREMIE. VR dále doporučuje, aby skupina EIB byla aktivnější v komunikaci o své úloze, přidané hodnotě a metodách přístupu k novým nástrojům CIP a JEREMIE;
- důrazně doporučuje, aby Evropská komise zahrнула regionální osvědčené postupy do svých dalších jednání na evropské úrovni. Regiony mohou stimulovat potenciální soukromý kapitál pomocí vytváření a financování sítí „neformálního kapitálu“ a navázání kontaktů mezi soukromými investory a podniky v počáteční a startovací fázi;
- důrazně doporučuje, aby finanční opatření doprovázely doplňující nástroje. Regiony jsou významnými poskytovateli nutných infrastruktur usnadňujících fungování MSP, jako je rozvoj klastrů a odborná příprava. Regiony také mají cenné zkušenosti s podnikovými inkubátory (business incubators) (financovanými z prostředků ESF) se společným zázemím a personální politikou, ve formě podpory inovací, odborného vedení a programů na podporu investic. Je také třeba zapojit podnikání do vzdělávacích programů. Právě taková komplementarita podobných opatření zajistí začínajícím podnikům vyšší šanci na úspěch.

Odkaz

Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – provádění lisabonského programu Společenství: financování růstu malých a středních podniků – evropský přínos

KOM(2006) 349 v konečném znění

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů *Provádění lisabonského programu Společenství: Financování růstu malých a středních podniků – evropský přínos*, KOM(2006) 349 v konečném znění,

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 29. června 2006 konzultovat Výbor regionů v této věci podle čl. 265 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství,

s ohledem na rozhodnutí předsednictva VR ze dne 25. dubna 2006 pověřit Komisi pro hospodářskou a sociální politiku vypracováním stanoviska k tomuto tématu,

s ohledem na návrh stanoviska CdR 338/2006 rev. 1 přijatý dne 15. prosince 2006 Komisí pro hospodářskou a sociální politiku (zpravodaj: pan Harry DIJKSMA (NL/ALDE), člen výkonné rady provincie Flevoland),

vzhledem k těmto důvodům:

23 milionů MSP v celé Evropě se podílí 67 % na HDP EU, vytváří 75 milionů pracovních míst a v některých odvětvích pokrývají až 80 % celkové zaměstnanosti, přičemž 99 % všech podniků spadá do kategorie mikro-podniků (1-9 osob),

přijal toto stanovisko na 68. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 13. a 14. února 2007 (jednání dne 13. února).

1. Názory Výboru regionů

VÝBOR REGIONŮ,

Podpora lisabonského procesu

1.1 **vítá** sdělení Evropské komise o financování růstu malých a středních podniků, jež jasně analyzuje problémy a nástroje institucí Společenství a členských států;

1.2 **podporuje** závěry jarního zasedání Rady s důrazem na to, že klíčovými předpoklady růstu malých a středních podniků jsou integrovaný finanční trh a dostatečný přístup k financování. Lisabonský proces nabízí rámec pro zlepšení přístupu k financování prostřednictvím reformy na vnitrostátní úrovni a na úrovni EU. Klíčovým faktorem úspěchu lisabonských reform je zapojení místních a regionálních orgánů. Na podporu skutečného partnerství mezi jednotlivými úrovněmi správy Výbor regionů provedl celoevropský průzkum zapojení místních a regionálních orgánů do rozvoje národních programů reformy, analýzu místního a regionálního rozměru v národních plánech reformy a zahájil platformu monitorování Lisabonské strategie;

Lepší prostředí pro investice rizikového kapitálu

1.3 **uznává**, že navzdory značnému pokroku v posledních letech je jasné, že je zapotřebí podniknout více opatření a vyvinout více nástrojů, má-li Evropa splnit cíle lisabonského programu. Evropské trhy s rizikovým kapitálem stále pracují

pod úrovní svého plného potenciálu. To je odrazem selhání trhu v kapitálovém financování podniků v počáteční nebo rané fázi v důsledku problémů v oblasti poptávky i nabídky rizikového kapitálu. Potenciální inovace proto nejsou plně využívány, což vede k nižšímu hospodářskému růstu a nižší míře zaměstnanosti. Navíc jen velmi málo evropských podniků v počáteční fázi, využívajících inovativní technologie, si ve svém odvětví vydobylo vedoucí postavení v globálním měřítku;

1.4 **vítá** záměr institucí Společenství a členských států vytvořit podmínky umožňující udržitelné ztrojnásobení investic fondů rizikového a rozvojového kapitálu do podniků v počáteční a startovací fázi do roku 2013;

1.5 **uznává**, že kapitálové a bankovní systémy používané v Evropě se v jednotlivých členských státech stále značně liší a je nutná další harmonizace, jež by zajistila MSP rovné tržní podmínky pro využití potenciálu vnitřního trhu a posílení růstu a zaměstnanosti;

1.6 **souhlasí s** Komisí, že pro úspěch jakékoli investice rizikového a rozvojového kapitálu je absolutně důležitá strategie odchodu z firmy. VR sdílí názor Komise, že řada evropských akciových trhů poskytuje dobré alternativní možnosti, které rostoucím společností umožňují získat kapitál, a vítá proto opatření usnadňující přístup na trhy s růstovými akciemi v rámci celé EU;

1.7 **uznává**, že stávající nedostatek financování v rané fázi zpomaluje růst a inovace v EU. VR souhlasí s Komisí, že pro úspěšné investování je nezbytná další specializace fondů a rozvoj specifických zkušeností s určitou oblastí;

1.8 **souhlasí s** Komisí, že profesionální manažeři rizikového a rozvojového kapitálu by měli mít možnost zvyšovat kapitál a investovat na jednotném trhu bez ohledu na hranice, aniž by byli vystaveni nadměrnému zdanění nebo museli překonávat výrazné byrokratické překážky. Výbor vyzývá členské státy, aby přijaly veškerá vhodná opatření, kterými u přeshraničních investic zaručí spravedlivou hospodářskou soutěž za stejných podmínek, vyrovnají daňové zatížení a sníží byrokratické překážky na bázi vzájemnosti;

1.9 **vítá** nový návrh evropského patentu, zajišťujícího snížení nákladů pro MSP. Vysoké náklady současného patentu brání rychlému hospodářskému rozvoji inovací;

Vyšší dluhové financování pro malé a střední podniky

1.10 **podotýká**, že bankovní úvěry jsou i nadále hlavním zdrojem financování malých a středních podniků. Výbor lituje, že Basilej II zvýší o 50 % vážení rizikovějších komerčních úvěrů, což téměř jistě zvýší náklady na půjčku pro začínající a inovující podniky;

1.11 **lituje**, že klíčovým problémem pro přístup MSP k financování je odchod velkých bank z lokálních trhů ve venkovských a nedostatečně osídlených nebo hospodářsky slabých oblastech. V důsledku to vede k větší závislosti na bankách se sídlem v dané oblasti, jež se specializují na úvěry pro MSP. Změna předpisů v této oblasti by měla významný vliv na dostupnost financování pro MSP;

1.12 **uznává**, že Evropa má určité typické kulturní rysy, jež představují také potenciál růstu. Je třeba podporovat malé a střední podniky, aby zlepšily své rizikové chování a podnikatelskou kulturu. Tak lze čelit překážkám růstu;

Příspěvek EU k financování malých a středních podniků

1.13 **uznává**, že pro poskytnutí rizikového kapitálu jsou zapotřebí konkrétní řešení šitá na míru cílové skupině. Regionální orgány mají omezené možnosti poskytovat kapitál fondům rizikového kapitálu, a Výbor proto vítá příležitost poskytovat kapitál pro fondy rizikového kapitálu z Evropského fondu pro regionální rozvoj. Poskytnutí veřejného financování za rentabilních podmínek mění vztah mezi rizikem a návratností pro soukromé investory a zvýší jejich vůli vstoupit na trh rizikového a rozvojového kapitálu;

1.14 **vítá** nástroje EU v rámci 7. rámcového programu pro výzkum a rozvoj, rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace (CIP) a JEREMIE;

1.15 **vítá** příležitost vyplývající z nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj, spočívající ve využití spolufinancování z prostředků EU pro systém „znalostních kupónů“ („knowledge vouchers“) na podporu vstupu inovací na trh;

1.16 **uznává**, že Evropská investiční banka (EIB) a Evropský investiční fond (EIF) nejsou vybaveny k navazování přímých vztahů s MSP, ale k poskytování technické pomoci a kapitálu spolu s nástroji JEREMIE a CIP prostřednictvím zprostředkujících finančních institucí a organizací v členských státech a jejich regionech;

1.17 **uznává**, že nástroje EU jsou široce zaměřeny na začínající podniky a podniky s velkými ambicemi, přestože 75 % MSP spadá do jiné kategorie.

2. Doporučení Výboru regionů

VÝBOR REGIONŮ,

Podpora lisabonského procesu

2.1 **doporučuje** Komisi, aby podpořila širokou škálu řešení zaměřených na zlepšení přístupu MSP k financování, aby bylo možno nabízet financování šité na míru finančním potřebám jednotlivých MSP. Rozmanitost evropských MSP je jedním z hlavních aktiv evropského hospodářství;

2.2 Výbor proto **důrazně doporučuje** trvalé využívání posouzení dopadu každého nového předpisu a politiky EU na MSP, které by mohly mít přímý dopad na jejich vývoj;

Lepší prostředí pro investice rizikového kapitálu

2.3 **doporučuje** Komisi a členským státům, aby více využily možnosti investic rizikového kapitálu a modely sdílení rizik pro vytváření pobídek zaměřených na využití kapitálových nástrojů pro MSP soukromými investory;

2.4 **doporučuje**, aby politiky zohledňovaly kulturní změny a podporovaly přijímání rizik, což napomůže plnění lisabonského programu. VR také **doporučuje**, aby Komise a členské státy nadále odstraňovaly „stigma selhání“ týkající se zejména nepodvodného úpadku;

Vyšší dluhové financování pro malé a střední podniky

2.5 **domnívá** se, že současná rozmanitost úvěrových institucí na evropských trzích retailového bankovníctví odráží rozmanitost poptávky po finančních produktech a službách mezi jednotlivci, MSP, korporace a orgány na místní úrovni. Pro zajištění trvalého naplnění této poptávky Výbor proto **doporučuje**, aby právní předpisy ES neupřednostňovaly žádný konkrétní bankovní model nebo typ zákazníka;

2.6 **doporučuje**, aby byly zohledněny zkušenosti místních a regionálních orgánů v procesu výměny poznatků a osvědčených postupů během tematických pracovních konferencí a kulatých stolů organizovaných Komisí. Výměna poznatků mezi klíčovými subjekty v členských státech je klíčovým předpokladem pro udržení kroku v relativně malém světě nabídky rizikového kapitálu;

2.7 **předvídá**, že vzhledem ke stárnutí populace bude větší počet firem na prodej, a pozornost tedy zasluhuje financování převzetí podniků („buyout“ a „buy-in“);

Příspěvek EU k financování malých a středních podniků

2.8 **doporučuje** opatření ke zlepšení přístupu MSP – zejména mikropodniků – k programům spolupráce v rámci 7. rámcového programu;

2.9 **doporučuje** opatření k zajištění snadného přístupu MSP ke zprostředkujícím finančním institucím a organizacím zodpovědným za poskytování CIP a JEREMIE. VR dále **doporučuje**, aby skupina EIB byla více proaktivní v komunikaci o své úloze, přidané hodnotě a metodách přístupu k novým nástrojům CIP a JEREMIE;

2.10 **doporučuje** trvalé monitorování specifických příležitostí a výzev na evropském finančním trhu, jako jsou např. dopady demografických změn;

2.11 **doporučuje** posílení významu EIF v poskytování pomoci regionálním fondům rizikového kapitálu. EIF by proto měl zvážit možnost předávání poznatků a zkušeností regionálním fondům pod minimální hranicí 35 milionů eur;

2.12 **doporučuje** kombinovat stávající informační stánky pro MSP na úrovni EU, na vnitrostátní a regionální úrovni s cílem vytvořit transparentní a snadno přístupný souhrnný informační stánek. Mělo by být dále podporováno využití stávajících regionálních institucí a internetových funkcí správy (e-government);

Lepší správa

2.13 **důrazně doporučuje**, aby Evropská komise zahrнула regionální osvědčené postupy do svých dalších jednání na evropské úrovni. Regiony mohou stimulovat potenciální soukromý kapitál pomocí vytváření a financování sítí „neformálního kapitálu“ a navázání kontaktů mezi soukromými investory a podniky v počáteční a startovací fázi;

2.14 **důrazně doporučuje**, aby finanční opatření doprovázely doplňující nástroje. Regiony jsou významnými poskytovateli nutných infrastruktur usnadňujících fungování MSP, jako je rozvoj klastrů a odborná příprava. Regiony také mají cenné zkušenosti s podnikovými inkubátory (business incubators) (financovanými z prostředků ESF) se společným zázemím a personální politikou, ve formě podpory inovací, odborného vedení a programů na podporu investic. Je také třeba zapojit podnikání do vzdělávacích programů. Právě taková komplementarita podobných opatření zajistí začínajícím podnikům vyšší šanci na úspěch;

2.15 **doporučuje**, aby členské státy i EU intenzivněji pracovaly na dokončení vnitřního trhu, přijaly příslušné předpisy vnitřního trhu a odstranily všechny neodůvodněné administrativní překážky přeshraniční spolupráce – včetně daňových překážek a překážek při pojištění exportních úvěrů – s cílem zvýšit konkurenceschopnost a otevřenost evropských trhů v globální ekonomice;

2.16 **doporučuje** podporovat zapojení neformálních investorů (business angels) do regionálního hospodářského rozvoje v celé Evropě a opačně. Je obecně známo, že business angels preferují podnikání ve vlastním regionu, tj. do vzdálenosti 100 až 150 km od vlastního sídla. Síť business angels potřebují větší viditelnost;

2.17 **doporučuje** využití nástroje regionálního revolvingového fondu, kde by veřejný příspěvek procházel fondem či strukturou fondů s cílem stimulovat investiční kapacity soukromého sektoru. Nová pravidla pro státní podpory by měla regionům umožnit pokračovat v práci s tímto udržitelným nástrojem;

2.18 **doporučuje**, aby nástroje EU pro rizikový kapitál podporovaly regionální a vnitrostátní nástroje. Další spolufinancování generuje vyšší objem a kritické množství pro velikost fondu a díky této rozmanitosti portfolia by bylo možno zvýšit míru jeho úspěšnosti. Mělo by též umožnit přeshraniční investice, vést k harmonizaci programů a snížení fragmentace trhů v EU.

V Bruselu dne 13. února 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů – Účinnost a spravedlnost v evropských systémech vzdělávání a odborné přípravy a zavedení evropského rámce kvalifikací pro celoživotní vzdělávání

(2007/C 146/12)

VÝBOR REGIONŮ

- konstatuje, že vyloučení ze vzdělávacího systému je prvním krokem k marginalizaci následované vyloučením z pracovního systému a potažmo vyloučením z kulturního, společenského a občanského života. Znovu zdůrazňuje důležitost boje proti nedokončení studia, které má negativní dopady na konkurenceschopnost a soudržnost,
- uznává, že z dlouhodobého hlediska mají předškolní vzdělávání a cílené dětské intervenční programy nejvyšší návratnost z celého procesu celoživotního vzdělávání, a to zejména pro nejvíce znevýhodněné skupiny, a připomíná nutnost mezioborového přístupu, v němž mají klíčové povinnosti místní a regionální orgány,
- souhlasí s tím, že zásadním faktorem v rychle se rozvíjející společnosti založené na znalostech je modernizace vysokoškolského vzdělávání. Ústavy vysokoškolského vzdělávání stojí ve středu „znalostního trojúhelníku“, který tvoří vzdělání, výzkum a inovace. Místní a regionální úřady hrají klíčovou úlohu ve směřování financování k modernizaci systémů vysokoškolského vzdělávání,
- podporuje dvojí cíl zlepšování transparentnosti kvalifikací za současné podpory mobility v EU, avšak trvá na tom, že rámce kvalifikací by měly i nadále být rozvíjeny na národní a regionální úrovni. Odpovědnost za reformu musí proto zůstat v rukou kompetentních orgánů v členských státech,

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu Účinnost a spravedlnost v evropských systémech vzdělávání a odborné přípravy, KOM(2006) 481 v konečném znění – SEK(2006) 1096,

s ohledem na návrh doporučení Evropského parlamentu a Rady o zavedení evropského rámce kvalifikací pro celoživotní vzdělávání, KOM(2006) 479 v konečném znění,

s ohledem na stanovisko k Jednotnému akčnímu programu v oblasti celoživotního učení, CdR 258/2004 fin ⁽¹⁾;

s ohledem na zprávu a doporučení vzešlá z druhé pilotní konzultace sítě VR pro monitorování subsidiarity a proporcionality (DI/CdR 2/2007), která nyní čítá 49 partnerů a byla založena na základě stanovisek ke zlepšení tvorby právních předpisů 2004 (CdR 121/2005 fin) a ke směrnici k provádění a kontrole zásad subsidiarity a proporcionality (CdR 220/2004 fin),

s ohledem na rozhodnutí Rady ze dne 19. října 2006 konzultovat Výbor regionů v této věci v souladu s čl. 265 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství,

s ohledem na rozhodnutí předsednictva ze dne 25. dubna 2006 zadat vypracování stanoviska k tomuto tématu Komisi pro kulturu, vzdělávání a výzkum,

s ohledem na návrh stanoviska Komise pro kulturu, vzdělávání a výzkum přijatý dne 30. listopadu 2006, (CdR 335/2006 rev. 1) (zpravodaj: pan Geert BOURGEOIS, ministr vlámské vlády (BE/ELS),

přijal toto stanovisko na 68. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 13.-14. února 2007 (jednání dne 14. února):

1. Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu Účinnost a spravedlnost v evropských systémech vzdělávání a odborné přípravy

tečným politickým opatřením. Jelikož předškolní vzdělávání není ve většině zemí součástí povinného vzdělávání, posílají rodiče své děti do zařízení předškolního vzdělávání dobrovolně;

Plánování účinnosti a spravedlnosti

VÝBOR REGIONŮ

1.1 **děkuje** Komisi za její příspěvek k diskusi o reformě systémů vzdělávání a odborné přípravy a **sdílí** stanovisko Komise, podle něhož musí zůstat zodpovědnost za tuto reformu v působnosti příslušných orgánů členských států;

1.2 **souhlasí** s tím, že investice do vzdělávání a odborné přípravy mají dlouhodobější návratnost, a při rozhodování o finančních prioritách by vlády tudíž měly počítat s dlouhodobým plánováním na místní, regionální a vnitrostátní úrovni. Některé návrhy obsažené ve sdělení by skutečně mohly mít rozpočtové důsledky na regionální a místní úrovni;

1.3 **uznává** důležitost dlouhodobého plánování, ale zdůrazňuje potřebu zapojit do přípravy a provádění strategií celoživotního vzdělávání místní a regionální orgány;

1.4 **souhlasí** s potřebou kultury hodnocení v rámci systémů vzdělávání a odborné přípravy, ale zdůrazňuje důležitost posilování informovanosti o efektivním využívání zdrojů ⁽²⁾. **Poukazuje** na skutečnost, že odstranění finančních překážek pro přístup ke vzdělávání v raném věku je důležitým, ale nedosta-

1.5 **se domnívá**, že cílená politická opatření by neměla usilovat pouze o častější zápis dětí v předškolním věku, ale i o motivaci a podpůrná opatření orientovaná na rodiče, která by vybízela k pravidelné docházce do zařízení předškolního vzdělávání, zejména v případě dětí ze znevýhodněného sociálního prostředí nebo z horských a venkovských oblastí a oblastí s nízkou hustotou obyvatelstva;

1.6 **zdůrazňuje**, že efektivní vzdělávání v raném dětství vyžaduje kvalifikované pedagogické pracovníky, a vyzývá tudíž ke zvýšenému úsilí na úrovni vzdělávání učitelů;

1.7 v tomto ohledu **povzbuzuje** k podpoře výměny osvědčených postupů a přeshraničních sítí mezi obcemi a regiony při zlepšování hodnocení a při podpoře zajištění kvality;

1.8 **konstatuje**, že vyloučení ze vzdělávacího systému je prvním krokem k marginalizaci následované vyloučením z pracovního systému a potažmo vyloučením z kulturního, společenského a občanského života. V tomto ohledu **znovu zdůrazňuje** ⁽³⁾ důležitost boje proti předčasným odchodům ze školy, které mají negativní účinky na konkurenceschopnost a soudržnost ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 164, 5.7.2005, s. 59.

⁽²⁾ CdR 21/2000 fin.

⁽³⁾ Závěry konference VR v Helsinkách „U zdrojů znalostí – základním vzděláním ke konkurenceschopnosti“ ze dne 29. září 2006.

⁽⁴⁾ <http://www.cor.europa.eu/en/presentation/educ.asp>.

1.9 **vítá** zaměření sdělení na politické plánování opírající se o důkazy a odkazující na výsledky solidních výzkumů.

Předškolní vzdělávání: Důraz na výuku v raném věku

VÝBOR REGIONŮ

1.10 **uznává**, že důkazy získané výzkumem, včetně důležité práce, kterou v této oblasti odvedla OECD, ukazují, že z dlouhodobého hlediska má předškolní vzdělávání a cílené dětské intervenční programy nejvyšší návratnost z celého procesu celoživotního vzdělávání, a to zejména pro nejvíce znevýhodněné skupiny;

1.11 **připomíná** však nutnost mezioborového přístupu, v němž mají klíčové povinnosti místní a regionální orgány, a **lituje** absence jejich uznání ve sdělení.

Základní a středoškolské vzdělávání: Zvýšení kvality základního vzdělávání pro všechny

VÝBOR REGIONŮ

1.12 **bere na vědomí**, že členské státy a příslušné regiony EU mají různé vzdělávací systémy s odlišným přístupem; nicméně **souhlasí** s tím, že rané rozlišování žáků podle schopností v raném věku může určit jejich budoucí profesní a životní dráhu;

1.13 **podporuje** inkluzivní příležitosti celoživotního vzdělávání pro všechny, které by uznávalo nárok jednotlivých žáků chodit do školy a účastnit se vzdělávacích programů;

1.14 **podotýká**, že odložení kategorizace až na úroveň vyššího středoškolského vzdělávání společně s možností přestupu mezi různými typy škol může omezit segregaci a podpořit spravedlnost, aniž by se tím snížila účinnost, a rozvíjet nadání a schopnosti každého žáka;

1.15 **soustavně se vyslovuje** pro taková opatření v systému, která by pokud možno co nejdříve podporovala žáky se speciálními potřebami. **Zdůrazňuje** důležitost zastavení marginalizace od úrovně základních škol a podtrhuje hodnotu výměny zkušeností v této oblasti; **zdůrazňuje**, že součástí výuky by měly být výzvy pro všechny studenty a že škola musí poskytovat podmínky pro všechny žáky. To platí jak pro slabší, tak i pro lepší žáky;

1.16 **klade** zvláštní **důraz** na potřeby imigrantů, kteří často mají problémy se zapojením do vzdělávacího systému, které souvisejí s nedostatečným vzděláním v zemi původu a s možnou neznalostí jazyka přijímající země. Vhodný přístup k této skupině vyžaduje také specifickou přípravu vyučujících.

1.17 **je toho názoru**, že motivace, dovednosti, schopnosti a platy učitelů a školitelů, dostupnost poradenských služeb a faktorů infrastruktury, jako jsou vhodné velikosti vzdělávacích skupin, jsou důležitými faktory přispívajícími k dosahování vysoce kvalitních výsledků vzdělávání;

1.18 **pokládá** za důležitý rozvoj pečujícího vzdělávacího prostředí, které podporuje individuální motivaci, snahu vyvinout ve vzdělávacím procesu a důvěru ve vlastní úspěch. Rovněž **podtrhuje** potřebu zajistit zapojení rodičů do vzdělávacího procesu, přičemž konstatuje, že studentům se slabou podporou rodiny a vrstevníků více hrozí sociální vyloučení;

1.19 **zdůrazňuje**, že je důležité, aby opatření, která budou přijata ve prospěch rovnějšího přístupu a vhodného nakládání se zvláštními potřebami určitých skupin, zůstala v souladu s úsilím o zvýšení účinnosti a kvality výchovného systému; měly by vzniknout mechanismy, které by pomáhaly udržet tempo vzdělávacího procesu;

1.20 **zdůrazňuje** nutnost dosáhnout ve vzdělávacích systémech rovnováhy mezi všeobecným základním vzděláním a nabídkou možných specializací. Uvedené všeobecné vzdělání by každopádně mělo zahrnovat evropskou kulturu a dějiny. V různých vzdělávacích systémech by také měla být věnována dostatečná pozornost klíčovým schopnostem pro celoživotní vzdělávání, které by byly definovány a přijaty v doporučení Evropského parlamentu a Rady o klíčových schopnostech pro celoživotní vzdělávání.

Vysokoškolské vzdělávání: Zlepšování investic a rozšiřování účasti

VÝBOR REGIONŮ

1.21 **souhlasí** s tím, že zásadním faktorem v rychle se rozvíjející společnosti založené na znalostech je modernizace vysokoškolského vzdělávání. Ústavy vysokoškolského vzdělávání jsou základním prvkem „znalostního trojúhelníku“ vzdělávání, výzkumu a inovace, jelikož jejich úlohy jsou vzájemně provázány;

1.22 **poukazuje** tudíž na to, že instituce vysokoškolského vzdělávání by se měly více otevřít novým skupinám studentů, aby se zdůraznilo celoživotní vzdělávání a aby byl nabídnut větší přístup k akademickému vzdělávání, jež jsou základními podmínkami připravenosti na demografické a strukturální změny během příštích několika desetiletí;

1.23 **uznává** však, že růst počtu studentů a rostoucí náklady na vysoce kvalitní vzdělávání a výzkum musí být vyváženy zvýšením veřejného a případně soukromého financování. Místní a regionální úřady hrají klíčovou úlohu ve směřování financování k modernizaci systémů vysokoškolského vzdělávání, zejména prostřednictvím cíleného využívání evropských strukturálních fondů;

1.24 **připomíná**, že přístup k vysokoškolskému vzdělávání musí být pokud možno co nejvíce inkluzivní nejen z toho důvodu, aby zajistil budoucnost Evropy znalostí, ale aby sloužil i jako základ pro sociální soudržnost Evropy jako celku. **Znovu zdůrazňuje** široké poslání vysokoškolského vzdělávání zahrnující jeho přínos pro osobní naplnění a demokratické občanství, jakož i jeho úlohu při ožívování kulturního dědictví⁽³⁾;

1.25 **konstatuje**, že se sdělení soustředí na otázku školného jako prostředku ke zdokonalení financování a k povzbuzení vstřícného přístupu studentů a rodin k dosažení vysokoškolského vzdělání. Školné by se však nemělo stát faktorem pro vyloučení z finančních důvodů. Nicméně **zdůrazňuje**, že školné není nikdy izolovanou problematikou, ale že naopak je vždy zahrnuto do širšího kontextu různých faktorů souvisejících s finančními pobídkami nebo překážkami účasti na vysokoškolském vzdělávání. **Vyzývá** tudíž k širšímu kontextovému přístupu, který bude zohledňovat národní, regionální a místní zvláštnosti financování a daňových systémů, spíše než aby se zaměřil pouze na otázku školného.

Odborné vzdělávání a příprava: Zvýšení kvality a významu

VÝBOR REGIONŮ

1.26 **souhlasí** s Evropskou komisí, že jak naše populace stárne, je trvale vysoká nezaměstnanost mladých lidí v EU s ohledem na vyšší poptávku po vysoce kvalifikované pracovní síle nepřijatelná;

1.27 **požaduje** posílení a zlepšení prestiže systémů odborného vzdělávání a přípravy v zemích, ve kterých nejsou dostatečně vyvinuty, aby tak na jedné straně mohly být pokryty potřeby mladých, kteří hledají stabilní místo na trhu práce a na straně druhé potřeby trhu práce samotného;

⁽³⁾ CdR 154/2005 fin.

1.28 **podporuje** návrh Komise týkající se jasných a různorodých možností vedoucích přes odborné vzdělávání a přípravu k dalšímu vzdělávání a zaměstnanosti a **vítá** konkrétní odkaz na zapojení místní a regionální úrovně do podpory partnerství zainteresovaných stran s cílem zvýšit kvalitu a význam veřejných programů odborné přípravy pro nezaměstnané a znevýhodněné frekventanty;

1.29 **poukazuje** na to, že vzdělávání učitelů a školitelů by mělo být aktualizováno, aby sloužilo potřebám stále vyzrálejší veřejnosti frekventantů. Je zapotřebí rozvíjet specifické pedagogické metody a materiály a při tom věnovat pozornost flexibilním způsobům poskytování přizpůsobeným frekventantům, kteří svou odbornou přípravu kombinují s profesními a rodinnými povinnostmi. V tomto kontextu budou politiky vzdělávání a odborné přípravy zasahovat do otázek sociální politiky, kde mohou místní a regionální orgány sehrát úlohu katalyzátoru;

1.30 **zdůrazňuje** potřebu všeobecného uplatňování strukturovaných mechanismů validace předchozího vzdělávání, zejména pokud jde o znalosti a schopnosti nabyté mimo formální vzdělávací systém. Tato validace by měla sloužit k dvojímu účelu: usnadnění zaměstnatelnosti/sociálního začleňování a poskytnutí přístupu k dalšímu vzdělávání na základě zkušeností z předchozího vzdělávání;

1.31 v tomto ohledu **vítá** sdělení Evropské komise „Vzdělávání dospělých: na vzdělávání není nikdy pozdě“ a souhlasí s tím, že vzhledem k demografickým změnám v Evropě by měl být kladen větší důraz na vzdělávání dospělých s vhodnými a efektivními investicemi;

1.32 v tomto ohledu **zdůrazňuje**, že regionální a místní úroveň v mnoha evropských zemích zastává klíčovou odpovědnost v oblasti vzdělávání dospělých a má přímý zájem na rozvíjení schopností pracovní síly. Proto **vyzývá**, aby byla místní a regionální úroveň více zapojena do činnosti týkající se vzdělávání dospělých na úrovni EU.

2. Návrh doporučení o zavedení evropského rámce kvalifikací pro celoživotní vzdělávání

VÝBOR REGIONŮ

2.1 **oceňuje** potřebu specifického evropského rámce pro mechanismy doplňující vzdělávací kvalifikace pro odbornou kvalifikaci, a to v neposlední řadě z toho důvodu, že díky ERK pro celoživotní vzdělávání bude přechod mezi různými

vzdělávacími možnostmi a možnostmi odborné přípravy transparentnější a viditelnější. Nicméně vzdělávací kvalifikace hrají důležitou úlohu při přechodu ze vzdělávacího prostředí do pracovního života, a nemohou být tudíž odděleny od otázek přípravy na trh práce;

2.2 **upozorňuje Komisi**, že je nutné přistoupit k systematickému vyhodnocování dopadu jejích legislativních návrhů na místní a regionální úrovni, zejména v oblastech, jako je vzdělávání a odborná příprava, jejichž provádění vychází v některých členských státech z pravomoci místních samospráv. Bylo by vhodné, kdyby toto vyhodnocení dopadu bylo zveřejňováno v plném znění na internetu ve všech úředních jazycích Evropské unie;

2.3 **vítá** rámec kvalifikací Komise a podporuje její dvojí cíl zlepšování transparentnosti kvalifikací a podpory mobility v Evropské unii; **zdůrazňuje** však, že ERK sám o sobě neposkytuje kvalifikace, ale že rámce kvalifikací jsou vytvářeny na národní/regionální úrovni. Příslušné místní a regionální orgány tudíž musí být zapojeny do uplatňování propojení národních/regionálních rámců kvalifikací a ERK;

2.4 **souhlasí s** Komisí, že národní a evropské rámce kvalifikací usnadní validaci vzdělávání ve všech souvislostech. Tento komplexní přístup **vítá**, jelikož **připomíná** potřebu uznat formální, neformální a informální vzdělávání v celoživotním vzdělávání, a **souhlasí** s tím, že pro podporu rovnosti příležitostí je to obzvláště důležité při uznávání klíčových schopností a dovedností nejvíce znevýhodněných lidí ⁽⁶⁾;

2.5 na ERK **pohlíží** jako na užitečný nástroj, který zvýší vzájemnou důvěru mezi národními a regionálními vzdělávacími systémy v Evropě, a jako na nástroj, který přispěje k mobilitě, konkurenceschopnosti a zaměstnanosti vybízející k výměně znalostí a schopností napříč EU;

2.6 **vyzývá** však Komisi, aby vyjasnila vztah mezi úrovněmi kvalifikací, směrnici 2005/36/ES a ustanoveními o certifikacích formálního a informálního vzdělávání, která již existují nebo která jsou v současné době formulována na národní a regionální úrovni ⁽⁷⁾;

2.7 navzdory širší perspektivě strategií celoživotního vzdělávání, zahrnujících cíle sociálního začleňování a zaměstnatelnosti

i osobního naplnění, **vítá** přístup Komise k výsledkům vzdělávání orientovaný na výsledky, tj. popis kvalifikace, pokud jde o znalosti a schopnosti;

2.8 **se domnívá**, že kvalifikace by měly být srovnatelné nezávisle na vzdělávacím kontextu a poskytovateli vzdělání. Přístup zaměřený na výsledky vzdělávání usnadňuje srovnání kvalifikací v různých zemích a systémech vzdělávání a odborné přípravy, čímž usnadňuje úlohu místních a regionálních vzdělávacích orgánů v EU;

2.9 kromě toho mohou výsledky vzdělávání a deskriptory fungovat jako měřítko pro zajištění kvality, a mohou tak zdokonalovat evropskou spolupráci v oblasti zajištění kvality a vzájemného uznávání hodnotících rozhodnutí. **Vítá** tudíž v doporučení výslovné propojení mezi ERK jako transparentním nástrojem a obecnými zásadami zajištění kvality, jelikož tyto zásady zajištění kvality mohou hrát důležitou úlohu při budování vzájemné důvěry jako základu pro mezinárodní uznávání kvalifikací;

2.10 **se vyslovuje** pro podporu rámce spolupráce a šíření osvědčených postupů s cílem zřídit skutečnou nepřetržitou výměnu zkušeností. To by umožnilo využití pozitivních změn v členských státech, zejména na místní a regionální úrovni. **Doporučuje** tudíž podporu více celoevropských sítí šířících osvědčené postupy při podpoře přístupu k odborné přípravě zejména prostřednictvím místních a regionálních partnerství;

2.11 **zdůrazňuje**, že ERK by měl respektovat různorodost a silné stránky regionů a obcí v EU. Jako čtecí síť nebo překládací zařízení nebude ERK národní a regionální rámce kvalifikací nahrazovat, nýbrž doplňovat;

2.12 **očekává**, že zavedení Evropského rámce kvalifikací předvídatelným způsobem vyvolá další zásahy na úrovni Společenství a naléhavě **žádá**, aby v tom případě byla k otázkám takových pozdějších zásahů vypracována hloubková analýza subsidiarity a proporcionality;

2.13 **vyslovuje se** pro používání jasných deskriptorů a jasnou koordinaci mezi stávajícími regionálními rámci kvalifikací a ERK.

⁽⁶⁾ CdR 31/2006 fin.

⁽⁷⁾ Usnesení Evropského parlamentu o tvorbě evropského rámce kvalifikací (2006/2002 (INI)).

2.14 Doporučení členských států

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh Výboru regionů
<p>DOPORUČUJÍ ČLENSKÝM STÁTŮM, ABY:</p> <p>(...)</p> <p>2. do roku 2009 uvedly své národní systémy kvalifikací do vztahu s evropským rámcem kvalifikací, ... vytvořením národního rámce kvalifikací, popřípadě v souladu s vnitrostátními právními předpisy a praxí;</p> <p>(...)</p> <p>5. jmenovaly národní centrum pro podporu a koordinaci vztahů mezi národními systémy kvalifikací a evropským rámcem kvalifikací.</p> <p>Úkolem tohoto centra by mělo být: (...)</p> <p>(a) zajistit účast všech příslušných zúčastněných stran na národní úrovni a v závislosti na vnitrostátních právních předpisech a praxi, účast institucí v oblasti vysokoškolského vzdělávání, odborného vzdělávání a přípravy, sociálních partnerů a odborníků na srovnávání a využívání kvalifikací na evropské úrovni.</p>	<p>DOPORUČUJÍ ČLENSKÝM STÁTŮM, ABY:</p> <p>(...)</p> <p>2. do roku <u>2010</u> uvedly své národní/<u>regionální</u> systémy kvalifikací do vztahu s evropským rámcem kvalifikací, zejména transparentním odkazováním svých úrovní kvalifikací na úroveň uvedené v Příloze I, a vytvořením národního/<u>regionálního</u> rámce kvalifikací, popřípadě v souladu s vnitrostátními/<u>regionálními</u> právními předpisy a praxí;</p> <p>(...)</p> <p>5. jmenovaly národní/<u>regionální</u> <u>koordináční pracoviště</u> pro podporu a aby ve spojení s jinými příslušnými <u>národními/regionálními orgány</u> koordinovaly vztahy mezi národními systémy kvalifikací a evropským rámcem kvalifikací.</p> <p><u>V členských státech, ve kterých by ústava neumožňovala vytvoření regionálního pracoviště, bude národní pracoviště muset zahrnovat vhodné a dostatečné zastoupení regionů se zákonodárnymi pravomocemi.</u></p> <p><u>Národní/regionální pracoviště je třeba vytvořit v rámci možností v již existujících strukturách. Pokud by vytvoření nové struktury bylo nevyhnutelné, administrativní náklady musí být co nejnižší.</u></p> <p><u>O vytvoření národního či regionálního pracoviště musí rozhodnout odpovědný úřad každého členského státu.</u></p> <p>Úkolem tohoto <u>koordináčního pracoviště</u> by mělo být:</p> <p>(a) zajistit účast všech příslušných zúčastněných stran na národní, <u>regionální a místní</u> úrovni a v závislosti na vnitrostátních právních předpisech a praxi, účast institucí v oblasti vysokoškolského vzdělávání, odborného vzdělávání a přípravy, sociálních partnerů a odborníků na srovnávání a využívání kvalifikací na evropské úrovni <u>při současně koordinaci s místními a regionálními orgány.</u></p>

Odůvodnění

Místní a regionální úroveň by měla získat důležitost, jelikož v mnoha členských státech mají místní a regionální orgány v oblasti vzdělávání a odborné přípravy přímé povinnosti a pravomoci **včetně zřizování rámců kvalifikací**. Odpovídají za poskytování vzdělávacích služeb a služeb odborné přípravy, které dodávají strukturu pro celoživotní vzdělávání prostřednictvím poskytování služeb pro předškolní věk, školní věk, mládež, dospělé a komunity.

Pokud Komise očekává kontaktní místo na úrovni členských států, to může plnit pouze úlohu koordináčního pracoviště zajišťujícího spolupráci na všech úrovních.

Z důvodu rozsáhlého konzultačního procesu při spojování národních/regionálních rámců kvalifikací a ERK a vzhledem ke skutečnosti, že doporučení bude přijato nejdříve koncem roku 2007 nebo začátkem roku 2008, je termín 2010 reálnější než rok 2009.

2.15 *Schválení záměru Komise Znění navržené Komisí*

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh Výboru regionů
<p>SCHVALUJÍ ZÁMĚR KOMISE:</p> <p>2. zřídit poradní skupinu pro evropský rámec kvalifikací (zahrnující případně zástupce národních center, evropské sociální partnery a jiné zúčastněné strany), která bude monitorovat, koordinovat a zajišťovat kvalitu a celkový soulad procesu uvádění systémů kvalifikace do vztahu s evropským rámcem kvalifikací;</p> <p>3. monitorovat opatření přijatá v reakci na toto doporučení...</p>	<p>SCHVALUJÍ ZÁMĚR KOMISE:</p> <p>2. zřídit poradní skupinu pro evropský rámec kvalifikací (zahrnující případně zástupce národních/<u>regionálních</u> center, evropské sociální partnery a jiné zúčastněné strany), která bude monitorovat, koordinovat a zajišťovat kvalitu a celkový soulad procesu uvádění <u>národních/regionálních</u> systémů kvalifikace do vztahu s evropským rámcem kvalifikací;</p> <p><u>zhodnotit ve spolupráci s členskými státy...</u></p>

Odůvodnění

Jelikož rámce kvalifikací jsou rozvíjeny na národní/regionální úrovni, musí Komisi při uplatňování hodnocení podporovat členské státy.

2.16 *Definice*

Výbor regionů lituje toho, že vedle národních rámců kvalifikací není žádná zmínka o regionálních rámcích kvalifikací. Na rozdíl od toho, co podle všeho navrhuje definice návrhu Komise, je nutné připomenout, že v některých členských státech jsou regionální rámce kvalifikací definovány autonomně, a nelze na ně tudíž pohlížet jako na pouhé „podrámce“ národních rámců kvalifikací.

2.17 *Příloha I: Deskriptory*

Výbor regionů uznává, že seznam deskriptorů přináší křehkou rovnováhu mezi různými kontexty, v nichž lze dosáhnout vzdělávacích kvalifikací.

Poukazuje na nutnost zajistit slučitelnost definice deskriptorů pro úroveň 5 až 8 s deskriptory z překlenovacího rámce kvalifikací pro Evropský prostor vysokoškolského vzdělávání, který ministři pověření vysokoškolským vzděláváním již schválili v kontextu boloňského procesu v roce 2005. V tomto kontextu je důležité poznamenat, že boloňský rámec kvalifikací definoval úrovně nejen, pokud jde o výsledky vzdělávání, **ale i pokud jde o rozmezí kreditů ECTS**, čímž usnadnil srovnávání.

Výbor regionů tudíž vítá záměr Komise vytvořit systém přenosu kreditů pro odborné vzdělávání a odbornou přípravu a z dlouhodobého hlediska se domnívá, že systém přenosu kreditů bude platit pro celé spektrum celoživotního vzdělávání jako nezbytný nástroj pro efektivnější uplatňování ERK.

2.18 *Příloha II: Společné zásady pro zajištění kvality*

Ačkoli Výbor regionů zdůrazňuje trojúhelníkový vztah mezi transparentností (ERK), zajištěním kvality a uznáváním kvalifikací, chtěl by naznačit, že příloha II je příliš obecná na to, aby mohla nahradit stávající propracované systémy, zásady a normy vyvinuté pro evropskou spolupráci pro zajištění kvality v specifických odvětvích vzdělávání a odborné přípravu. Kromě toho se zdá, že některé zásady jsou v kontextu hodnocení školního vzdělávání méně vhodné. Výbor regionů by tudíž chtěl připomenout vedoucí úlohu doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 12. února 2001 o evropské spolupráci při hodnocení kvality

vzdělávacího systému (Úř. věst. č. L 60, 1.3.2001, s. 51-53), doporučení ze dne 15. února 2006 o další evropské spolupráci při zabezpečování kvality v oblasti vysokoškolského vzdělávání (Úř. věst. č. L 64, 4.3.2006, s. 60) a závěrů Rady ze dne 18. května 2004 o zajištění jakosti odborného vzdělávání a přípravy (dok. 9599/04).

V Bruselu dne 14. února 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů – Přezkum Bílé knihy Evropské komise o dopravě z roku 2001 v polovině období

(2007/C 146/13)

VÝBOR REGIONŮ,

- považuje za prioritní úkol evropské dopravní politiky vytváření podmínek pro efektivní a udržitelnou transevropskou dopravu. To znamená zaměřit se na slabé stránky sítě TEN-T v přeshraničním měřítku, především pak s ohledem na překonání hraničního pásu z doby minulého rozdělení Evropy známého jako „železná opona“, ale i na hranice současné EU27 s kandidátskými zeměmi (Chorvatsko, Turecko), jakož i hranici EU se sousedními zeměmi a regiony, jako jsou středomořské státy severní Afriky a dopravní uzel v Gibraltarském průlivu,
- současně zdůrazňuje, že cíle evropské dopravní politiky by měly být naplňovány především prostřednictvím vytváření právního a institucionálního rámce, který by umožnil různým zainteresovaným stranám (hráčům na trhu atd.) rovnocenné působení v odvětví dopravy, přičemž regulace a intervence z veřejných zdrojů musejí být přijímány pouze v nevyhnutelných případech selhání trhu a musejí být únosné pro rozpočty členských států, regionů a měst,
- se domnívá, že na prvním místě je nutno zajistit větší rovnováhu ve využívání různých druhů pozemní dopravy, a vyhnout se tak téměř jednostranné koncentraci provozu na evropských silnicích. Výbor zároveň soudí, že je nutno vyvinout strategie ve prospěch intermodality a multimodality, které zaručují všeobecnou efektivnost dopravních systémů.

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na Bílou knihu o dopravní politice vydanou v roce 2001, která definuje orientaci této politiky do roku 2010 a jejíž součástí je i přezkum v polovině jejího naplňování naplánovaný na rok 2006, a na dokument Logistika nákladní dopravy – klíč k udržitelné mobilitě, KOM(2006) 336 v konečném znění,

s ohledem na rozhodnutí předsednictva ze dne 25. dubna 2006 pověřit komisi COTER vypracováním stanoviska k tomuto tématu,

s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu ze dne 22. června 2006 Evropa v pohybu – Udržitelná mobilita pro náš kontinent: Přezkum Bílé knihy Evropské komise o dopravě z roku 2001 v polovině období,

s ohledem na svá předchozí stanoviska, zejména – stanovisko k Bílé knize o dopravní politice do roku 2010: Čas rozhodnout (CdR 54/2001 fin) ⁽¹⁾; stanovisko Koridory Transevropské dopravní sítě: hybná síla růstu a nástroj soudržnosti EU (CdR 291/2003 fin) ⁽²⁾; stanovisko k Levným aeroliniím a územním rozvoji (CdR 63/2004 fin) ⁽³⁾; stanovisko k návrhu pokynů Společenství o financování letišť a státních podporách na zahájení činnosti pro letecké společnosti s odletem z regionálních letišť (CdR 76/2005 fin); stanovisko Bezpečnost všech druhů dopravy, včetně otázky financování (CdR 209/2005 fin); stanovisko ke 3. balíčku opatření EU pro námořní bezpečnost (CdR 43/2006 fin),

s ohledem na návrh stanoviska (CdR 119/2006 rev. 2) přijatý dne 11. prosince 2006 Komisí pro politiku územní soudržnosti (Zpravodaj: pan Jan Zahradník (ELS/CZ) (hejtman Jihočeského kraje),

přijal na 68. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 13. a 14. února 2007 (jednání dne 14. února) následující stanovisko:

s ohledem na

Obnovená Lisabonská strategie,

1) výsledky veřejných konzultací vyhlášených Komisí k přezkumu Bílé knihy o Evropské dopravní politice v polovině období,

— která přiznává, že růst HDP Unie nedosahuje očekávané úrovně,

2) připomínky zaslané představiteli evropských regionů a měst do těchto veřejných konzultací,

— která přikládá velký význam rozvoji dopravy jako významnému činiteli ekonomického růstu,

3) vývoj globálního kontextu, postup evropské integrace a růst evropské dopravy v posledních pěti letech, který je poznamenán novými aspekty, a to zejména

— která považuje dopravní politiku EU za zásadní politiku na podporu konkurenceschopnosti EU,

Rozšíření Evropské unie v letech 2004 a 2007,

— která respektuje mobilitu i nadále jako klíčový cíl dopravní politiky EU.

— kdy přistoupilo dvanáct nových členských států a území Unie se rozrostlo o zhruba 1 100 000 km² (o 36 % území EU15),

— kdy dopravní infrastruktura v nových členských státech vykazovala a i nadále vykazuje nesrovnatelně nižší standardy než na území EU15,

Nedostatek finančních zdrojů,

— kdy se zavedení vnitřního trhu na území těchto států projevilo dalším prudkým růstem objemu přepravy, a to zejména v oblasti silniční kamionové dopravy,

— kdy úroveň výdajů na dopravní infrastrukturu klesla ve všech členských státech pod úroveň 1 % HDP a kdy rozpočtový výhled Unie na období 2007-2013 počítá se zdroji do této oblasti ve výši 8 miliard EUR (zatímco Komise deklarovala potřebu více než 20 miliard EUR),

— kdy na nové podmínky není dopravní síť nových členských zemí připravena, a to zejména v přeshraničních regionech, v okolí velkých aglomerací i v oblastech koncentrace průmyslu.

— zatímco potřeby jsou jen v oblasti 30 prioritních projektů evropského zájmu TEN-T sítě odhadovány na 250 miliard EUR (0,16 % evropského HDP), přičemž realizace všech projektů evropského zájmu vyžaduje dalších 600 miliard EUR.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 192, 12.8.2002, s. 8.

⁽²⁾ Úř. věst. C 109, 30.4.2004, s. 10.

⁽³⁾ Úř. věst. C 318, 22.12.2004, s. 7.

Globalizace světové ekonomiky,

- kdy roste obchodní výměna mezi Evropou a zejména asijskými trhy, což představuje nové nároky na kapacitu, orientaci, kompatibilitu i modální strukturu evropské dopravní sítě,
- kdy globální charakter vykazují pouze odvětví letecké a námořní dopravy.

Riziko terorismu,

- kdy se po útocích v New Yorku, Madridu a v Londýně ukazuje zranitelnost dopravních systémů, tj. ohrožení jejich bezpečnosti i spolehlivosti.

A s ohledem na zájmy evropských regionů a měst vycházející ze známých skutečností, a to zejména,

- že jejich napojení na systém transevropské dopravy a sítě TEN-T je klíčovou podmínkou pro využití výhod volného trhu a má přímý dopad na jejich konkurenceschopnost a ekonomickou výkonnost,
- že rozvoj dopravní infrastruktury usnadňuje obchod, který je zdrojem hospodářského růstu, přispívá k územní soudržnosti a buduje Evropu, jež je blízka občanům a jejich municipalitám,
- že jediný způsob, jak skutečně propojit rozšířenou Evropu a zlepšit územní soudržnost, je odstranění chybějících spojů a překážek v současných hlavních osách transevropské sítě TEN-T, rozšíření hlavních os této sítě do sousedních zemí a regionů a zaměření se na tyto slabé stránky v přeshraničním měřítku,
- že ačkoli hovoříme o transevropské dopravě, její pozitivní i negativní projevy jsou výrazné i na regionální a místní úrovni, tj. souvisí úzce i s regionálním rozvojem a městským plánováním (urban planning),
- že v opačné vazbě má městská a regionální doprava významný podíl na celkových negativních účincích dopravy, tj. například v oblasti emisí (CO₂), hluku, ztrát způsobených nehodovostí,
- že orgány regionální a místní správy mají přímou kompetenci k výstavbě a rozvoji regionálních a městských dopravních systémů, k vytváření podmínek pro jejich lepší fungování, k ovlivňování jejich bezpečnosti a spolehlivosti,
- že společný postup všech úrovní od orgánů EU až po lokální samosprávu může na principu efektivní subsidiarity,

společně kooperace, vzájemného sdílení informací a vhodných ekonomických stimulů (programů) pomoci k lepšímu výkonu v oblasti městské a regionální dopravy.

1. Obecné připomínky

1.1 Výbor regionů sdílí pohled Komise na zajištění mobility jako na klíčový cíl dopravní politiky EU i obnovené Lisabonské strategie, tj. rozvoj efektivních, bezpečných, udržitelných a spolehlivých forem dopravy s důrazem na jejich vzájemnou součinnost.

1.2 Výbor regionů konstatuje, že doprava je průvodním jevem samotné podstaty evropské integrace, a to sice volného pohybu osob a zboží. Současně je i jevem souvisejícím s požadovaným vývojem EU, tj. s hospodářským růstem. Je proto proti smyslu evropské integrace uvažovat o její regulaci formou nesystematických redukcí a omezení, neboť zde neexistují jednoduchá řešení. Je naopak nutné formou nových právních úprav diferencovaným způsobem liberalizovat jednotlivé části odvětví dopravy, harmonizovat v souladu s místními a regionálními podmínkami podmínky pro jednotlivé módy dopravy a podporovat jejich součinnost a spolupráci.

1.3 Z pohledu Výboru regionů je **prioritním úkolem evropské dopravní politiky** vytvářet podmínky pro efektivní a udržitelnou transevropskou dopravu:

- budování volného dopravního trhu,
- budování homogenní sítě pro transevropskou dopravu (TEN-T),
- odstranění chybějících spojů a překážek v současných hlavních osách transevropské sítě TEN-T,
- napojení hlavních os této sítě do sousedních zemí a regionů, a tím podpora územní soudržnosti i nejdlejších regionů na hranicích EU,
- zaměření se na slabé stránky sítě TEN-T v přeshraničním měřítku, především pak s ohledem na překonání hraničního pásu z doby minulého rozdělení Evropy známého jako „železná opona“, ale i na hranice současné EU27 s kandidátskými zeměmi (Chorvatsko, Turecko), jakož i hranici EU se sousedními zeměmi a regiony, jako jsou středomořské státy severní Afriky a dopravní uzel v Gibraltarském průlivu,

- široký a snadný přístup regionů a měst k transevropským dopravním sítím, čímž se zvýší územní soudržnost,
- podpora transevropských sítí a vytvoření rozsáhlých infrastruktur, které posílí dopravní spojení (alespoň) mezi nejhustěji osídlenými regiony každého členského státu a zbytkem EU, aby tím významně přispěla k rozvoji vnitřního trhu a posílení evropského uvědomění,
- efektivní využití všech dostupných dopravních módů v transevropské dopravě v zájmu optimálního využití kapacity stávající infrastruktury, jejich součinnosti a spolupráce,
- budování nové infrastruktury pro transevropskou dopravu tam, kde stávající infrastruktura ani při splnění předchozí podmínky nepostačuje, tj. řešení přetížených míst (kongescí),
- odstraňování fyzických, technických i organizačních bariér bránících optimálnímu toku pohybu zboží a osob, respektive jejich přepravě a dopravě mezi členskými státy,
- co nejlepší zvládnání nároků transkontinentální dopravy s ohledem na současnou územní rozlohu EU, resp. na nové rozložení území všech jejích členských států,
- efektivní organizace dopravy, přidělování kapacit v citlivých oblastech (citlivých regionech) pomocí tržních nástrojů, jako například obchod s průjezdními právy.

1.4 Z pohledu Výboru regionů je sekundárním úkolem evropské dopravní politiky – společným postupem řešit úkoly, které je méně efektivní řešit silami jednotlivých členských států, regionů a měst přesně ve smyslu zásad efektivní subsidiarity, a to zejména v oblastech:

- snižování dopadů dopravy na životní prostředí včetně naplňování Kjótského protokolu o emisích CO₂,
- zajištění energetické udržitelnosti dopravy a využívání alternativních zdrojů včetně biopaliv,
- zvyšování bezpečnostních standardů, snižování nehodovosti v silniční dopravě,
- podpora inovativních postupů v dopravě,
- adaptace EU jako celku i jejích členských států na změny v globálním dopravním trhu.

1.5 Výbor regionů současně zdůrazňuje, že cíle evropské dopravní politiky by měly být naplňovány především prostřednictvím vytváření právního a institucionálního rámce, který by umožnil různým zainteresovaným stranám (hráčům na trhu atd.) rovnocenné působení v odvětví dopravy, přičemž regulace a intervence z veřejných zdrojů musejí být přijímány pouze v nevyhnutelných případech selhání trhu a musejí být únosné pro rozpočty členských států, regionů a měst.

1.6 Výbor regionů se na základě výsledků naplňování Bílé knihy 2001 domnívá, že pro naplnění očekávání spojených s evropskou dopravní politikou je nutné, aby:

- budoucí nástroje evropské dopravní politiky měly jasně definovanou strukturu odrážející výše uvedené priority,
- systém nástrojů a opatření dle priorit byl členěný v souladu se zásadou skutečné subsidiarity a byly tak vytvořeny konkrétní soubory pro každou úroveň veřejné správy, tj. soubory založené na pravomocích nebo odpovědnosti jednotlivých úrovní,
- na uplatnění nástrojů a realizaci opatření byly alokovány dostatečné finanční zdroje, a to na všech úrovních odpovídajících významu dopravy pro ekonomickou výkonnost Unie a kvalitu života jejích obyvatel.

1.7 Výbor považuje za důležité zavedení nezbytných prostředků v zájmu usnadnění účasti regionálních orgánů při definování evropské dopravní politiky. Přezkum Bílé knihy v polovině období nevymezuje jasně úlohu, jakou v tomto kontextu mohou hrát regiony.

1.8 Výbor regionů ve stávající podobě přezkumu Bílé knihy v polovině období postrádá jasné zdůraznění priorit jednotlivých akcí a obává se tak, zda bude celý dokument dostatečně účinný. Požaduje proto přepracovat seznam akcí (Pracovní kniha – výběr hlavních akcí) tak, aby nebyl řazen chronologicky, ale dle priority cílů, jichž má být jednotlivými akcemi dosaženo, a současně dle předpokládané odpovědnosti respektující princip subsidiarity. Výbor regionů považuje za nutné ustanovit pro jednotlivé akce odpovědné koordinátory. Výbor regionů totiž za cíl akcí nepovažuje existenci dokumentu, ale dosažení změny kvality prostřednictvím jeho důsledného naplnění.

1.9 Výbor regionů dále požaduje, aby před přijetím další série regulací či intervencí z veřejných zdrojů bylo vyhodnoceno, zda stejných výsledků nelze dosáhnout větším uplatněním tržních sil v dopravě.

1.10 Výbor regionů v duchu předchozích bodů navrhuje, aby tak, jako měla Bílá kniha z roku 2001 dovětek „Čas rozhodnout“, byl Bílé knize z roku 2006 přidán dovětek „Čas konat“. Jedinou zárukou dosažení požadovaných výsledků je totiž důsledné přenesení rozhodnutí přijatých na evropské úrovni do dopravních politik jednotlivých členských států a dále až do působnosti orgánů samospráv regionů a měst a jejich naplnění.

2. Pozemní doprava

2.1 Výbor regionů si myslí, že na prvním místě je nutno zajistit větší rovnováhu ve využívání různých druhů pozemní dopravy, a vyhnout se tak téměř jednostranné koncentraci provozu na evropských silnicích. Výbor zároveň soudí, že je nutno vyvinout strategie ve prospěch intermodality a multimodalit, které zaručují všeobecnou efektivnost dopravních systémů.

2.2 Výbor regionů především vítá návrh Komise urychlit snahy vedoucí k odstranění technických a provozních bariér v mezinárodní železniční dopravě podporující i pozitivní a efektivní unifikaci a standardizaci vozového parku.

2.3 Výbor regionů se dále domnívá, že pro zlepšení konkurenceschopnosti železnice vůči silniční dopravě a pro její rovnoprávné zapojení do dělby dopravní práce je především nutné dokončit důslednou harmonizaci podmínek mezi železniční a silniční dopravou, jak o ní hovoří Bílá kniha z roku 2001.

2.4 Ze zkušenosti je známo, že procesy liberalizace mají široký dopad do právních vztahů dopravce s objednatelům dopravy, s dodavateli, s odběrateli jeho služeb, se zaměstnanci a také do majetkových právních vztahů. Výbor regionů proto doporučuje vypracovat hodnocení dopadu liberalizačních opatření již přijatých v některých členských státech a na základě zkušenosti některých členských států vypracovat společnou evropskou metodiku liberalizace unitárních železničních společností. Výbor regionů proto doporučuje dále se zabývat minimálními právními rámci pro zajištění přiměřené a vyvážené ochrany práv všech zúčastněných subjektů v liberalizovaných síťových odvětvích dopravy (poskytovatelů dopravních služeb, uživatelů i regulátorů, resp. orgánů veřejné správy a veřejného dohledu a zaměstnanců).

2.5 Výbor regionů konstatuje, že silniční doprava má pro místní a regionální orgány stále velice důležitý význam a pro mnohé regiony je jedinou možností pro zajištění dostupnosti

a mobility. V zájmu optimalizace celého systému dopravy jsou obzvláště důležité intermodální možnosti spojení.

2.6 Výbor je toho názoru, že v kontextu současného opožďování veřejných investic, je zapotřebí podpořit jako prioritní projekty vysokorychlostní železniční spoje, které jsou zahrnuty do TEN-T. Dále je třeba posílit železniční dálnice doplňující TEN-T. Proto je třeba se zaměřit na určení a vytváření projektů železničních dálnic, které, i když nejsou obsaženy v TEN-T, jsou jejich paralelními a doplňkovými projekty udržitelné dopravy a měly by být zahrnuty do financování EU.

2.7 Výbor regionů vítá jak návrh Evropské komise na inteligentní zpoplatnění využívání infrastruktury, tak i úvahy o přidělení kapacit ve městech a citlivých oblastech a citlivých regionech pomocí tržních nástrojů, jako například obchod s průjezdními právy.

2.8 I když je nutné rozhodně podporovat iniciativy obsažené v Bílé knize, které mají za cíl posílit udržitelnější druhy dopravy, jakými jsou doprava železniční a námořní, je třeba zohlednit, že existuje řada regionů, které nemají vhodnou železniční a námořní infrastrukturu. Z tohoto důvodu by při přechodu ze silniční dopravy na druhy dopravy, které jsou z hlediska životního prostředí udržitelnější, bylo zapotřebí významných investic do uvedených infrastruktur.

3. Letecká doprava

3.1 Výbor regionů považuje za úspěch nový rozvoj regionálních letišť a nízkorozpočtových aerolinek, který v posledních letech učinil osobní leteckou dopravu dostupnější a prostřednictvím toho z ní vytvořil úspěšnou alternativu pozemní dálkové osobní dopravě. Zároveň však nesmí být opomíjeny negativní průvodní jevy tohoto vývoje.

3.2 Výbor regionů také v duchu svých předchozích stanovisek zdůrazňuje důležitou roli regionálních letišť pro regionální rozvoj a dosahování územní soudržnosti (spojení mezi regiony, zvyšování mobility, využití příležitosti volného pohybu, ekonomický rozvoj, obnova okrajových a méně rozvinutých regionů), a vítá proto iniciativu Komise vytvářet podmínky pro další uplatnění letecké dopravy v meziregionálním segmentu leteckého trhu.

3.3 Zároveň Výbor regionů připomíná svá předchozí upozornění ve prospěch vyrovnaného přístupu mezi potřebnou transparentností a přípustností v souvislosti se státní pomocí a schopností místních a regionálních orgánů financovat regionální letiště a rozvoj nových cest, spojujících region se zbytkem evropského trhu.

3.4 Vzhledem ke zvláštní situaci v nejvzdálenějších regionech, ve kterých je námořní a letecká doprava jedinou přístupovou cestou k ostatním oblastem Evropské unie a k světu, by měly být vytvořeny výjimky nutné pro tyto regiony v souvislosti s možnými opatřeními, která by byla zaměřena na boj proti klimatickým změnám v oblasti letecké a námořní dopravy, přičemž objem emisí plynů způsobujících skleníkový efekt je v poměru ke zbytku EU nižší než 0,5 % z celkového objemu obou oblastí dopravy, což neznamená v žádném případě ohrožení mezinárodních závazků Evropské unie v této oblasti.

4. Vodní doprava

4.1 Výbor regionů vítá doporučení Komise rozvíjet dále krátké námořní přepravy a námořní dálnice jako alternativy k silniční dopravě a poukazuje na to, že již dříve volal po tom, aby:

4.2 operační programy pro období 2007-2013 vytvářely prostor pro realizaci projektů podporujících námořní dopravu (boj proti znečištění, bezpečnost dopravy, řízení infrastruktury vodních cest),

4.3 bylo věnováno větší úsilí zvětšování kapacity a rozvoji infrastruktury pro pozemní přístup k přístavům, výstavbě logistických distribučních sítí, a to zejména přístavní infrastruktury na ostrovech,

4.4 v zájmu zlepšení přístupu ostrovních území Unie ke společnému trhu byly tyto důsledně napojeny na systém „motorways of the sea“,

4.5 Výbor regionů dále vítá návrh Komise vyvinout strategii komplexního rozvoje společného evropského námořního prostoru, která má pomoci rozvoji jednotného trhu v této oblasti.

4.6 Výbor regionů vítá také opatření týkající se přístavů a vyjadřuje zájem zúčastnit se diskusí před jejich formulováním a zdůrazňovat důležitost vazby mezi přístavy a městy, respektive regiony, v nichž jsou situovány.

4.7 Výbor regionů podporuje zájmy měst a regionů se situovanými významnými námořními přístavy s ohledem na efektivní napojení jejich pozemní dopravní infrastruktury do sítě TEN-T a ve vazbě na transkontinentální dálkové pozemní dopravní trasy (tzv. „landbridges“).

4.8 Výbor regionů dále upozorňuje na dlouhodobé podceňování vnitrozemské plavby jako alternativy k pozemní dopravě a vítá návrh Komise na vytvoření programu pro podporu rozvoje vnitrozemské plavby. Současně Výbor regionů

s odkazem na požadavek Komise na větší provázanost mezi jednotlivými politikami EU (politikou dopravní, energetickou a životního prostředí) poukazuje na zásadní nesoulad v mnoha případech v přístupu k budování vnitrozemských cest, tj. požadavek na budování vodních cest a rozvoj vnitrozemské vodní dopravy jako vhodné alternativy k silniční dopravě a současně nemožnost realizace těchto opatření s ohledem na nadměrné zatěžování povinnostmi v oblasti životního prostředí.

4.9 Výbor je toho názoru, že opatření na podporu námořních dálnic musí obsahovat obsáhlý průzkum dopadu těchto opatření na stávající systém přístavů, a stanovit způsob, jakým budou vyřešeny negativní dopady, které by na ně mohly mít, jako i způsob, jak bude souzena diskriminační pomoc vedoucí k vyřešení různých okolností souvisejících s periferní a ostrovní polohou, se kterou se potýkají.

4.10 Výbor považuje za nutné, aby v příštích nařízeních, které budou upravovat vývoj podpory pro námořní dálnice, byla formálně uvedena účast regionů.

5. Městská doprava a regionální dopravní systémy

5.1 Výbor regionů konstatuje, že v oblasti městské dopravy více než jinde je nutné uplatňovat přístup, že nejlepší doprava je ta, která nikdy nevznikne. Přitom nejde jen o opatření v dopravě, ale o opatření v dalších politikách, jako je oblast městského plánování, regionálního rozvoje, ale i politiky bydlení. Především v nových členských zemích jde často o uplatnění nástrojů umožňujících stěhování lidí za prací, uvolnění trhů v oblasti bydlení atd.

5.2 Výbor regionů vítá návrh Komise na vytvoření Zelené knihy o městské dopravě a jako shromáždění reprezentující evropská města a regiony deklaruje připravenost se velmi aktivně zúčastnit diskuse zainteresovaných stran, jež bude jistě předcházet jejímu přijetí.

5.3 Zároveň upozorňuje, že městské a regionální dopravní systémy jsou tím úspěšnější, čím lépe odpovídají místním potřebám. Na rozdíl od transevropské dopravy je v této oblasti proto velmi problematické uvažovat o intervencích a harmonizaci. Role Unie se v souladu s principem subsidiarity má odehrávat především prostřednictvím sdílení know-how a vytváření programů na přenos a zavádění osvědčených postupů či na ověřování inovativních přístupů (organizace dopravy, inteligentní systémy, ekologicky šetrné a energeticky efektivní pohony, mobilita jako podmínka regionálního rozvoje apod.).

5.4 Vzhledem ke skutečnosti, že se dopravní problémy koncentrují zejména do velkých měst, městských aglomerací a příměstských oblastí, a vzhledem k tomu, že v důsledku velké urbanizace těchto území je výstavba a modernizace dopravní infrastruktury velmi nákladná, je nutné věnovat rozvoji této infrastruktury a její vybavenosti moderními technologiemi vysokou pozornost na všech úrovních, a to včetně podpory infrastruktury, která není přímo součástí TEN-T sítě. Je důležité zdůrazňovat ekologicky šetrnou městskou dopravu, která by přispěla ke snížení znečištění životního prostředí ve městech a zlepšila kvalitu života tamních obyvatel. Výbor regionů doporučuje Komisi, aby rovněž tyto aspekty byly zahrnuty do analýzy při formulování připravované Zelené knihy o městské dopravě.

5.5 Výbor regionů žádá Evropskou komisi, aby kladla zvláštní důraz na dopravu ve městech a náležitě prověřila, zda je v jednotlivých operačních programech na období 2007-2013 věnována městské dopravě náležitá pozornost a adekvátní alokace finančních prostředků. Výbor regionů upozorňuje, že městská doprava je stejně důležitá jako transevropské dopravní sítě, jelikož ve městech většina dopravních toků vzniká a končí, a tudíž jsou právě města nejužšími „hrdly láhve“. Kvalitní městská doprava je právě z tohoto důvodu nezbytnou podmínkou konkurenceschopnosti EU, a tedy celé Lisabonské strategie, a to jak z hlediska mobility zboží, tak i pracovní síly.

5.6 Výbor regionů považuje za nezbytné vytvořit za účelem odlehčení radiálním komunikacím velkoměst na okraji města velké prostory s odpovídající parkovací kapacitou, aby tam občané cestující autem mohli bez problémů odstavit své vozidlo a pokračovat bez výrazné časové ztráty v cestě veřejnými dopravními prostředky.

6. Optimalizace infrastruktury a dostupnost sítí

6.1 Výbor regionů považuje v zájmu udržitelnosti transevropské dopravy za nejnaléhavější úkol společně s dokončením transevropské dopravní sítě TEN-T a budováním nové infrastruktury zlepšit podmínky pro důsledné využití rezerv v kapacitě infrastruktury stávající.

6.2 Výbor regionů velmi vítá, že Komise považuje za prioritní úkoly snížení dopravních neprůchodností a zvyšování dostupnosti. Z pohledu Výboru regionů se jedná o nutnou podmínku pro využití příležitostí volného pohybu, pro dosažení vyšší míry územní soudržnosti.

6.3 Výbor regionů však nesouhlasí s hodnocením Komise, že Evropa je vybavena hustou dopravní sítí a obecně vysoce kvalitní infrastrukturou. Výbor regionů důrazně upozorňuje na rozdíly v charakteru dopravní infrastruktury mezi zeměmi EU15 a EU10+. Zároveň Výbor regionů konstatuje, že vlivem nárůstu

dopravy v nových členských státech po rozšíření Unie v roce 2004 se stav sítě obecně ještě zhoršuje a pomyslné nůžky mezi EU15 a EU10+ se v tomto ohledu dále rozevírají. Výbor regionů proto navrhuje mezi aktivity přezkumu Bílé knihy v polovině období zařadit rovněž důsledné a detailní vyhodnocení stavu dopravní infrastruktury EU27, aby orgány Unie získaly lepší podklady pro rozhodování v této oblasti.

6.4 Současně Výbor regionů upozorňuje na možný vznik nových příhraničních pásů jako úzkých hrdel na globálních dopravních sítích a nedostupných okrajových regionů, a to na nových vnějších hranicích EU. Proto je považováno za důležité dokončení procesu revize sítí TEN-T, resp. proces návrhu jejich pokračování do zemí a regionů sousedících s EU.

6.5 Výbor regionů také velmi podporuje regionální projekty zaměřené na rozvoj dopravní infrastruktury, zejména s přeshraniční působností, a vyzývá Komisi, aby jim i nadále vytvářela dobré podmínky prostřednictvím programů na čerpání zdrojů politiky soudržnosti 2007-2013 a programů na meziregionální spolupráci.

6.6 Výbor regionů dále podporuje, aby Komise vytvořila pomocí finančních nástrojů (TEN-T rozpočet, EIB, EBRD, PPP ad.) a institucionálních nástrojů (evropský koordinátor) podpůrný program pro intervence ve prospěch rychlého odstranění přeshraničních nedostatků a chybějících spojení na 30 prioritních projektech evropského zájmu TEN-T definovaných v roce 2004 i jiných spojení, o jejichž nutnosti bylo rozhodnuto později, s cílem dosáhnout důsledné homogenity TEN-T sítě. Ukazuje se totiž, že toto je jedna z oblastí, kde národní dopravní politiky dlouhodobě selhávají především na úkor regionálního rozvoje, dosahování územní soudržnosti a možnosti plného využití volného pohybu a přeshraniční spolupráce. Kromě toho je nutné stanovit mechanismy financování pro jiné projekty doplňující TEN-T, především projekty sloužící ke zlepšení přístupnosti silničních a železničních spojení, přístupů k přístavům, spojení mezi logistickými centry a intermodálními rozhraními, a městských radiálních komunikací.

6.7 Zároveň Výbor regionů upozorňuje na nutnost vyvážení TEN-T koridorů ve směru západ-východ a sever-jih. Zejména pro lepší využití kapacity námořních přístavů v Jaderském a Baltském moři navrhuje vzít při příštím rozšiřování TEN-T sítě v úvahu výsledky probíhajícího INTERREG IIIB projektu A-B Landbridge, v němž jsou zapojeny regiony Itálie, Rakouska, České republiky, Spolkové republiky Německo a Polska, ale v širší spolupráci též oblasti nečlenských zemí jako jsou Norsko a Chorvatsko, a jenž se věnuje právě této tématice.

7. Spolupráce a harmonizace módů dopravy

7.1 Výbor regionů s výhradami vítá tezi o co-modalitě definovanou v přezkumu Bílé knihy o evropské dopravě v polovině období a podporuje myšlenku, že každý dopravní způsob má v evropském dopravním systému svou úlohu. Nikoli upřednostňování jednoho způsobu dopravy před druhým, ale jejich efektivní a na spravedlivých tržních podmínkách postavená spolupráce je cestou k přirozené optimalizaci dopravy. Ve skutečnosti totiž existuje jen jedna doprava (poptávka po dopravních službách), a ta využívá nejdostupnější dopravní nabídky (dopravních „módů“). Nikoli upřednostňování, ale nastavení rovných podmínek mezi jednotlivými „módy“ je cestou ke zlepšení situace evropské dopravy. Negativní skutečnost, že je silniční doprava velmi úspěšná i v těch segmentech dopravního trhu, které jsou z ekologických důvodů vhodnější pro železniční, vodní a kombinovanou dopravu, je dána nejen nedostatečnou harmonizací mezi jednotlivými módy, externími náklady, nedořešenou interoperabilitou na železnici, nedokončenou transformací železničního sektoru, ale rovněž nedostatečnou technickou úrovní železniční a kombinované dopravy. Je proto nutné podporovat výzkum a vývoj nejen v oblasti telematických a informačních systémů, ale i v oblasti technologií dopravního procesu železniční a kombinované dopravy, efektivních standardizací, unifikací a homologací.

7.2 Výbor si však přeje opět zdůraznit svou podporu evropské politice usilující o přechod k druhům dopravy, které co nejméně znečišťují životní prostředí, v rámci závazků Evropské unie v souvislosti s Kjótským protokolem.

7.3 V návaznosti na tezi uvedenou v odstavci 7.1 Výbor regionů navrhuje pokračovat v přípravě a zavádění pravidel internalizace externích dopravních nákladů. Cílem je vytvoření společného evropského rámce pro zavedení volných a zpoplatněných silničních cest a zároveň zpoplatněných oživených železničních cest, jež jsou podmínkou pro vznik plné intra-modální konkurence. Poplatky by přitom neměly být pouze zdrojem na pokrytí nákladů na výstavbu a údržbu infrastruktury (i když v reformovaných ekonomikách jde o velmi důležitý zdroj), ale měly by být zároveň nástrojem dynamicky reagujícím na poptávku po infrastruktuře a optimalizujícím její využití, resp. zatížení, a brát ohled na veškeré interní a externí náklady každého druhu dopravy (včetně jejich nákladů na životní prostředí). V neposlední řadě by se měly poplatky promítnutí do ceny výrobků stát i přirozeným tržním regulátorem přehnané poptávky po dopravě ve smyslu přístupu, že nejlepší doprava je ta, která nikdy nevznikne.

7.4 Výbor regionů považuje nové systémy inteligentního zpoplatnění za cestu k přirozené optimalizaci dopravních toků, k efektivnímu využívání infrastruktury a k prevenci vzniku kongescí. Přičemž by mělo být podporováno pouze takové zpoplatnění, které bude transparentní, spravedlivé, evidovatelné a jasně vyúčtovatelné zejména také z hlediska externích nákladů,

bude mít tarif jednoduchý, ale současně dostatečně variabilní pro optimalizaci časového i územního využití infrastruktury, bude korespondující v celoevropském měřítku a které nepovede pouze k přelévání dopravy ze zpoplatněných na nezpoplatněné cesty. V tomto směru Výbor regionů znovu vyjadřuje svou podporu projektu Galileo, který při důsledném zavedení ve všech členských státech má poskytnout předpoklady pro takový systém.

7.5 V zájmu větší podpory pro satelitní navigační systém Galileo a jeho jednotné celoevropské využití v dopravě, respektive v zájmu větší propagace této myšlenky, zejména mezi novými členskými státy, Výbor regionů doporučuje Evropské radě, aby umístěním sídla GNSS Supervisory Authority do nového členského státu symbolicky postavila nové členské státy více do centra takovýto progresivních projektů (a tak také dostala svému neformálnímu příslibu z roku 2003 – umístěvat nové evropské agentury do nových členských států EU).

8. Logistika

8.1 Výbor regionů dále zdůrazňuje, že k dosažení lepší spolupráce jednotlivých dopravních módů je také nutné přijmout opatření pro podporu využití logistiky. Veřejná dopravní logistika je rozhodujícím článkem pro zajištění spolupráce mezi módy v nákladní dopravě a zároveň je důležitým spojovacím článkem pro zajištění spolupráce mezi módy a sektorem průmyslu a obchodu. Je nutné vytvářet podmínky pro zajištění rozvoje a efektivitu dopravní logistiky z evropské úrovně.

8.2 Výbor regionů nabízí svou součinnost při vývoji navržené rámcové strategie pro nákladní logistiku v Evropě, protože rozvoj tohoto segmentu má významný dopad na regionální rozvoj, a má proto svůj prostor v mnohých záměrech regionálních a místních samospráv, ve strategiích regionálního rozvoje a v městských plánech, stejně jako v koncepcích městských a regionálních dopravních systémů či při rozvoji regionálních letišť, přístavů na vnitrozemských vodních cestách a veřejných logistických center. Tato centra je bezpodmínečně nutné chápat jako dopravní infrastruktury tvořící součást sítí, jimž poskytují služby.

8.3 Výbor regionů vítá záměr Evropské komise přijmout v roce 2007 akční plán pro logistiku nákladní dopravy. Výbor regionů se domnívá, že při vypracovávání rámcové strategie pro logistiku nákladní dopravy v Evropě by se mělo také přezkoumat, jak lze prostřednictvím dopravní politiky podporující železniční dopravu stimulovat přeložení nákladní dopravy ze silnic na železnici s využitím účinnějších, hospodárnějších, přírodnějších a trh respektujících nástrojů než dříve. Tato opatření, která mohou být jak daňové, tak i regulační povahy, by se měla opírat o cílenou podporu, jež by byla schopna fungovat jako katalyzátor.

9. Bezpečnost (Safety)

9.1 Výbor regionů vyjadřuje znepokojení, že přes dlouhodobě pozitivní trend je úmrtnost na silnicích EU25 stále nepřipustně vysoká a jednoznačně podporuje návrh Komise přistupovat k bezpečnosti silničního provozu integrovaným způsobem, který se zaměří na chování uživatelů, konstrukci a technologii vozidel i stav infrastruktury.

9.2 Výbor regionů konstatuje, že jako logický důsledek stále větší mobility osob a zboží na celém prostoru území EU lze předpokládat i pokračování diskuzí mezi členskými státy o sblížování a sjednocování předpisů a právních norem v oblasti pravidel silničního provozu na pozemních komunikacích s cílem jejich zjednodušení pro řidiče a další uživatele infrastruktury a ve prospěch zvýšení bezpečnosti, snížení nehodovosti a dosažení rovnováhy konkurenceschopnosti nabídky obchodní dopravy.

9.3 Výbor regionů dále navrhuje alespoň pro hlavní transevropské tahy podpořit sjednocení značení, homogenizaci parametrů a vícejazyčnost dodatkových textů s vlivem na bezpečnost, a to s využitím rozvoje telematických systémů.

10. Ochrana (Security)

10.1 Výbor regionů vnímá naléhavost úkolu zajistit ochranu dopravních systémů před hrozbou terorismu a podporuje společný postup v jeho naplňování.

10.2 Výbor regionů apeluje v této oblasti především na společný postup EU a členských zemí s ohledem na omezené kompetence a možnosti samotných orgánů regionů a měst.

10.3 Současně Výbor regionů žádá orgány EU, aby případné návrhy opatření v oblasti bezpečnosti systémů mající přímý vliv do organizace a spolufinancování regionálních a městských dopravních systémů byly včas předkládány k diskusi a k připomínkování.

11. Logistika nákladní dopravy v Evropě – klíč k udržitelné mobilitě

11.1 Výbor regionů vítá iniciativu Evropské komise vytvořit strategický rámec, který by řešil otázku, jak a čím může EU napomoci k optimalizaci evropského dopravního systému. Přesto Výbor regionů upozorňuje na to, že logistika sama o sobě není cílem, ale jen jedním z nástrojů k dosažení tohoto cíle.

Zároveň není nikoli nástrojem jediným, protože může sloužit až na základě rozvoje nižších prvků dopravního systému, mezi něž patří infrastruktura, telematika (informační systémy v dopravě), interoperabilita, vhodná forma dopravních prostředků apod. Odkazujeme proto na předchozí body tohoto stanoviska, na ustanovení o krocích, které považujeme za podstatné pro zlepšení podmínek pro evropskou dopravu obecně.

11.2 Výbor regionů oceňuje, že Komise přiznává logistice primárně obchodní rozměr. Především působení tržních sil přispívá k vyššímu využití dopravních jednotek, k efektivnímu využívání dopravních cest, jinými slovy je nástrojem vedoucím k lepšímu hospodaření s dopravou a k jejímu efektivnímu využívání. Podnikatelským subjektům v dopravě, respektive evropským sektorovým organizacím musí být také přenechána otázka značek kvality.

11.3 Výbor regionů se však domnívá, že v případě selhání tržních sil mohou být oprávněná i regulační opatření, aby byl dosažen vytyčený cíl udržitelné mobility a logistiky nákladní dopravy. Zásadním předpokladem pro uskutečňování nákladní dopravy po železnici je také celoplošný systém pro modální výměny standardizovaného vybavení nákladní dopravy. K vytvoření této nabídky a také k následnému zajištění optimálního vytižení by v případě nedostatečných tržních sil měly být připraveny rámcové podmínky, jako jsou například pobídky nebo regulační opatření, jež by vědomě (byť po omezenou dobu) upřednostnily ty módy, jejichž podpora se jeví jako nevyhnutelná vzhledem k odůvodněným specifickým environmentálním místním a regionálním podmínkám.

11.4 Výbor regionů v souladu s předchozími body stanoviska konstatuje, že logistiku považuje za klíčový nástroj podporující zájem regionů a měst, aby doprava přes jejich území procházela rychle, efektivně a s co nejmenšími negativními vedlejšími dopady. Považuje za důležitý rovněž rozvoj city-logistiky pro zlepšení životního prostředí v městských aglomeracích s využitím všech osvědčených postupů odstraňování kongescí.

11.5 Jak je rovněž uvedeno v předchozích bodech tohoto stanoviska, role měst a regionů v rozvoji logistiky tkví především v územní přípravě podmínek pro dopravu, pro logistická zařízení a v podpoře pro budování logistických center. Roli EU v této konkrétní oblasti vidí Výbor regionů především v podpoře pomocí nástrojů politiky soudržnosti a v podpoře prostřednictvím přenosu know-how a osvědčených postupů.

11.6 Výbor regionů považuje za klíčové identifikovat překážky omezující lepší využití logistiky pro optimalizaci evropského dopravního systému. K těmto překážkám bude patřit nedostatečná infrastruktura (úzká hrdla, chybějící spojení, nedostatečné napojení dopravních uzlů na více typů dopravních cest, chybějící veřejná logistická centra), také nedostatečná kompatibilita dopravních jednotek (zejména mezi zeměmi EU15 a EU10+) a překážky technicko-organizačního charakteru (předávání informací mezi dopravci, jednotný nákladní list atd.). Identifikovat překážky omezující lepší využití logistiky je úkol, v němž by vítanou pozitivní roli měla sehrát Evropská komise, respektive DG TREN.

11.7 Výbor regionů považuje rovněž za klíčové rozvíjet nové řídicí a informační systémy v dopravě (ERTMS, Galileo atd.). Zároveň ale upozorňuje na nutnost řešit otázku bezpečnosti datových systémů, a to zejména v případě, kdy je využíváno prostředí otevřené architektury.

11.8 Výbor regionů vítá, že si Evropská komise bere úkol v oblasti odborné přípravy a certifikace společných evropských standardů pro znalosti a zkušenosti pracovníků v logistice. Zároveň upozorňuje, že tuto oblast je třeba rozpracovat v partnerství se subjekty podnikajícími v logistice a v dopravě obecně, respektive s jejich evropskými zastřešujícími organizacemi.

11.9 Výbor regionů dále vítá, že si Evropská komise bere úkol v oblasti statistických ukazatelů rozvoje logistiky. Jako součást řešení by měla Komise vypracovat soustavu ukazatelů, které by sledovaly a vyjadřovaly rozvoj logistických řetězců, jejich výkonnost, využití atd.

11.10 Výbor regionů dále poukazuje na to, že vedle prioritních projektů sítě TEN-T by měl být na evropské úrovni kladen důraz na modernizaci a rozvoj významných dopravních uzlů.

Pro lepší využití logistiky a dosažení vyššího stupně optimalizace evropských dopravních systémů je rovněž důležité překonání takzvané „poslední míle“ – to znamená rozvoj překládkových a koncových bodů v logistickém řetězci, a to především kapacitní napojení velkých logistických uzlů na všechny typy dopravních cest.

11.11 Výbor regionů dále považuje za podstatnou iniciativu Komise v oblasti jednotné evropské normy pro intermodální nákladové jednotky v EU. Bylo by velmi záslužné, kdyby EU dosáhla například i snížení počtu konfigurací různých typů kontejnerů a výměnných nástaveb s cílem maximálního využití přepravních rozměrů.

11.12 Výbor regionů poukazuje na to, že využití různých druhů dopravy v rámci jediného dopravního řetězce nevyžaduje jen změnu ve způsobu myšlení, často mu brání také fyzické překážky. Zejména v nových členských zemích kromě odpovídajících dopravních cest a překladišť jako nástrojů pro jejich kombinaci chybí také odpovídající dopravní jednotky. Nástrojem pro zlepšení v této oblasti by byla například příznivá úvěrová politika EIB či podpora EU pro pořízení vozidel nebo pro budování terminálů.

11.13 Výbor regionů dále vyzývá k provedení proveditelnosti akčního plánu na podporu vzniku železniční sítě orientované na nákladní dopravu. Přeje si však upozornit na situaci v nových členských státech. Jakkoli je tato myšlenka perspektivní, můžeme se obávat nedostatku investic na její realizaci. Aktivitu členských států a představitelů dopravního průmyslu za podpory EU je nutné věnovat koordinaci jízdních řádů mezinárodní nákladní dopravy. Například s cílem dosáhnout toho, aby tranzit využíval zejména noční hodiny, kdy je osobní doprava slabá – tzv. noční skoky.

V Bruselu dne 14. února 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE